
PRÍRUČKA

PRE

RIADNY LEGISLATÍVNY POSTUP

Príručka o tom, ako sa Parlament podieľa na tvorbe právnych predpisov

november 2019

**Generálne riaditeľstvo pre vnútorné politiky Únie
Riaditeľstvo pre legislatívnu koordináciu a koordináciu výborov
Oddelenie pre legislatívne veci (LEGI)**

Cieľom tejto príručky je informovať poslancov a zamestnancov Parlamentu . Pripravilo ju oddelenie pre legislatívne veci (LEGI), a ako taká nemá vplyv na žiadnu pozíciu Parlamentu. Reprodukcia a preklad na nekomerčné účely sú povolené v prípade, ak je uvedený zdroj a Európsky parlament je o tom vopred informovaný a je mu zaslaná kópia. © Európska únia 2019.

LEGI.Unit@europarl.europa.eu

PREDSLOV

Podpredsedníčky zodpovedné za zmierovací postup v Európskom parlamente a predseda Konferencie predsedov výborov vám s potešením predkladajú túto aktualizovanú *Príručku pre riadny legislatívny postup*, ktorú vypracovalo oddelenie pre legislatívne veci. Cieľom tejto príručky je poskytnúť praktické informácie o tom, ako je organizovaná práca Parlamentu v rámci riadneho legislatívneho postupu.

Počas ôsmeho volebného obdobia došlo k niekoľkým významným zmenám vrátane uzavretia Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva, ktorá nadobudla účinnosť v apríli 2016, a všeobecnej revízie rokovacieho poriadku Parlamentu, ktorý nadobudol účinnosť v januári 2017.

Je dôležité, aby všetci príslušní aktéri v Parlamente boli oboznámení s príslušnými postupmi, aby sa tak ďalej upevnilo postavenie Parlamentu v úlohe spoluzákonodarcu pri prijímaní právnych predpisov EÚ a aby sa posilnila demokratická legitimita.

Preto túto príručku odporúčame všetkým poslancom, zamestnancom a tým, ktorí sa zaujímajú o legislatívnu prácu Parlamentu.

© Európska únia 2019 – EP/fotograf

Katarina BARLEY, Nicola BEER, Mairead McGUINNESS
podpredsedníčky zodpovedné za zmierovací postup

Antonio TAJANI
predseda Konferencie predsedov
výborov

OBSAH

1.	ÚVOD.....	1
2.	HLAVNÍ AKTÉRI RIADNEHO LEGISLATÍVNEHO POSTUPU A ICH ÚLOHY.....	3
2.1.	Parlament	3
2.2.	Rada	4
2.3.	Komisia	5
2.4.	Ďalší inštitucionálni aktéri spojení s riadnym legislatívnym postupom.....	7
3.	RIADNY LEGISLATÍVNY POSTUP	10
3.1.	Predloženie legislatívneho návrhu	10
3.2.	Prvé čítanie.....	12
3.2.1.	Prvé čítanie v Parlamente	13
3.2.2.	Prvé čítanie v Rade	20
3.3.	Druhé čítanie.....	21
3.3.1.	Druhé čítanie v Parlamente.....	22
3.3.2.	Druhé čítanie v Rade.....	23
3.4.	Zmierovací postup a tretie čítanie	23
4.	MEDZIINŠTITUCIONÁLNE ROKOVANIA	25
4.1.	Úvod	25
4.2.	Trialógy.....	27
4.3.	Postup na začatie medziinštitucionálnych rokovaní.....	28
4.3.1.	Parlament.....	28
4.3.2.	Rada	31
4.3.3.	Komisia	31
4.4.	Aktéri medziinštitucionálnych rokovaní.....	32
4.4.1.	Parlament.....	32
4.4.2.	Rada	32
4.4.3.	Komisia	32
4.5.	Transparentnosť parlamentných postupov a spôsoby, ako zabezpečiť zodpovednosť.....	34
5.	PODROBNE O ZMIEROVACOM POSTUPE	36

6.	FINALIZÁCIA, PODPÍSANIE A UVEREJNENIE PRIJATÉHO TEXTU	39
6.1.	Právno-lingvistická finalizácia.....	39
6.2.	Podpis	40
6.3.	Uverejnenie.....	40
7.	ĎALŠIE POSTUPY, NA KTORÝCH SA PARLAMENT ZÚČASTŇUJE.....	41
7.1.	Osobitné legislatívne postupy.....	41
7.1.1.	Konzultácia.....	41
7.1.2.	Súhlas	42
7.2.	Delegované a vykonávacie akty.....	42
8.	MEDZIINŠTITUCIONÁLNA DOHODA O LEPŠEJ TVORBE PRÁVA	44
9.	RIADNY LEGISLATÍVNY POSTUP V ČÍSLACH	47
10.	TERMINOLÓGIA	51
11.	UŽITOČNÉ ODKAZY	55
PRÍLOHA I – Článok 294 Zmluvy o fungovaní Európskej únie	59	
PRÍLOHA II – Články týkajúce sa riadneho legislatívneho postupu	61	
PRÍLOHA III – Kódex správania pri rokovaniach v rámci riadneho legislatívneho postupu.....	71	
PRÍLOHA IV – Poradie predsedníctiev Rady	74	
Príloha V – Vplyv vystúpenia Spojeného kráľovstva z Európskej únie na väčšiny a prahové hodnoty v riadnom legislatívnom postupe	75	

1. ÚVOD

Na základe Lisabonskej zmluvy sa spolurozhodovací postup¹ oficiálne stal „riadnym legislatívnym postupom“ (článok 294 ZFEÚ²) a všeobecným pravidlom pre prijímanie právnych predpisov na úrovni Európskej únie, pričom pokrýva prevažnú väčšinu oblastí, v ktorých Únia vyvíja svoju činnosť (pozri rámček č. 1).

Riadny legislatívny postup (RLP) je založený na zásade parity medzi priamo voleným Európskym parlamentom, ktorý zastupuje obyvateľov Únie, a Radou, ktorá zastupuje vlády členských štátov. Obaja spoluzákonodarcovia prijímajú právne predpisy spoločne na základe návrhu Komisie. Ani jeden z nich nemôže prijať právny predpis bez súhlasu toho druhého – a obaja spoluzákonodarcovia musia schváliť rovnaký text. Takúto dohodu môžu dosiahnuť v jednom z troch možných čítaní v rámci riadneho legislatívneho postupu. Ak je legislatívny návrh zamietnutý v ktorejkoľvek fáze postupu alebo ak Parlament a Rada nemôžu dosiahnuť kompromis, návrh nie je prijatý a postup sa končí.

Cieľom tejto príručky je poskytnúť účelný prehľad riadneho legislatívneho postupu ako hlavného legislatívneho postupu, ktorým sa prijímajú právne predpisy Únie. Na začiatku príručky sa nachádzajú dve všeobecné kapitoly, ktoré obsahujú prezentáciu jednotlivých aktérov a ich úloh v postupe (kapitola 2) a úvodné informácie o rôznych fázach postupu (kapitola 3). Kapitola 4 podrobnejšie opisuje priebeh medziinštitucionálnych rokovaní (ako Parlament získa mandát a čo sa deje pri trialógoch). Nasledujú informácie o zmierovacom postupe (kapitola 5) a nakoniec o podpísaní a uverejnení prijatého textu (kapitola 6).

Kapitola 8 obsahuje viac informácií o prepracovanej medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva, ktorá nadobudla účinnosť 13. apríla 2016 a výrazne ovplyvnila spôsob, akým Parlament, Rada a Komisia spolupracujú stanovením množstva iniciatív a postupov zameraných na dosiahnutie lepšej tvorby práva.

V závere príručky sa nachádza krátky prehľad ďalších dôležitých postupov, v ktorých Parlament zohráva úlohu (kapitola 7), kapitola s príslušnými štatistikami riadneho legislatívneho postupu (kapitola 9) a glosár pojmov, skratiek a akronymov (kapitola 10). V prílohách môžete okrem iného nájsť najpodstatnejšie pravidlá týkajúce sa riadneho legislatívneho postupu, ako aj rozhodovacie väčšiny a prahové hodnoty platné pre riadny legislatívny postup po Brexite.

¹ V praxi sa však namiesto oficiálneho termínu „riadny legislatívny postup“ nadálej často používa termín „spolurozhodovanie“.

² Zmluva o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a Zmluva o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Znenie článku 294 ZFEÚ pozri v prílohe I.

Rámček 1 – Klúčové miľníky: od spolurozhodovania po riadny legislatívny postup

Zmluvy:

- **Maastrichtská zmluva, november 1993:** Zavedenie spolurozhodovacieho postupu, ktorý sa vzťahoval na obmedzený počet legislatívnych oblastí (najmä na vnútorný trh).
- **Amsterdamská zmluva, máj 1999:** Zjednodušenie spolurozhodovacieho postupu, ktoré umožnilo dospieť k dohode v prvom čítaní. Rozšírenie jeho pôsobnosti na viac ako 40 právnych základov (vrátane dopravy, životného prostredia, spravodlivosti a vnútorných vecí, zamestnanosti a sociálnych vecí).
- **Zmluva z Nice, február 2003:** Rozšírenie pôsobnosti spolurozhodovacieho postupu na ďalšie oblasti.
- **Lisabonská zmluva, december 2009:** Spolurozhodovanie sa oficiálne stáva „riadnym legislatívnym postupom“ a vzťahuje sa na 85 oblastí činnosti Únie (vrátane poľnohospodárstva, rybného hospodárstva a spoločnej obchodnej politiky).

Medziinštitucionálne dohody:

- **Spoločné vyhlásenie o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup, 2007¹:** stanovilo praktické opatrenia k fungovaniu spolurozhodovacieho postupu. Vyhlásenie prijaté v roku 1999 bolo prepracované v roku 2007, kedy sa výslovne uznala dôležitosť systému trialógov v spolurozhodovacom postupe.
- **Rámcová dohoda o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou, 2010²:** stanovuje opatrenia na rozšírenie dialógu medzi Parlamentom a Komisiou, zlepšenie toku informácií a spolupráce pri postupoch a plánovaní; obsahuje ustanovenia o stretnutiach Komisie s expertmi, poskytovaní dôverných informácií Parlamentu, o rokovaniach a uzatváraní medzinárodných zmlúv a časovom harmonograme pracovného programu Komisie.
- **Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva, 2016³:** medzi Parlamentom, Radou a Komisiou nadobudla účinnosť v apríli 2016 a nahradila predchádzajúcu dohodu z roku 2003. Stanovuje rad iniciatív a postupov, na ktorých sa dohodli tri inštitúcie, v záujme lepšej tvorby práva, tykajúce sa plánovania, nástrojov lepšej tvorby práva, medzi ktoré patria posudzovania vplyvov a konzultácie s verejnosťou a zainteresovanými stranami, výber právneho základu, delegované a vykonávacie akty, transparentnosť, vykonávanie právnych predpisov a ich zjednodušovanie.

¹ Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie z 30. júna 2007 o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup. [Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5.](#)

² Rámcová dohoda o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou. [Ú. v. EÚ L 304, 20.11.2010, s. 47.](#)

³ Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016. Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

2. HLAVNÍ AKTÉRI RIADNEHO LEGISLATÍVNEHO POSTUPU A ICH ÚLOHY

2.1. Parlament

Každodenné fungovanie Parlamentu, a to aj čo sa týka jeho vnútornej organizácie a postupov rozhodovania, sa riadi jeho **rokovacím poriadkom**. Legislatívnu prácu vykonáva v Parmente gestorský¹ parlamentný výbor (výbory)². Pre každý legislatívny návrh, ktorý je pridelený výboru, sa určí (zvyčajne na základe rozhodnutia koordinátorov výboru) politická skupina, ktorá vymenuje **spravodajcu** zodpovedného za vypracovanie správy v mene výboru. Ostatné politické skupiny môžu vymenovať **tieňových spravodajcov**, ktorí koordinujú svoj postoj k danej téme v rámci výboru.

Za vedenie schôdzí výboru a schôdzí jeho koordinátorov zodpovedá **predseda**. Predseda riadi postup pri hlasovaní a rozhoduje o prípustnosti pozmeňujúcich návrhov. Okrem toho predsedá medziinštitucionálnym rokovaniam.

Na začiatku volebného obdobia môže každá politická skupina určiť jedného člena, ktorý bude vystupovať ako jej **koordinátor** v danom výbere. Koordinátori sa stretávajú za zatvorenými dverami a ich schôdze často prebiehajú pred alebo po schôdzach výboru. Výbor im môže zveriť právomoc rozhodovať o pridelení správ a stanovísk skupinám, organizovaní vypočutí vo výbore, zadanie vypracovania štúdií, o delegáciach výboru a iných dôležitých otázkach súvisiacich okrem iného s organizáciou práce výboru.

Na medziinštitucionálnych rokovaniach počas prvého a druhého čítania Parlament zastupuje **rokovacia skupina**, ktorú vedie spravodajca a ktorej predsedá predseda gestorského výboru (gestorských výborov) alebo podpredseda, ktorého určil predseda. Členmi rokovacej skupiny sú prinajmenšom tieňoví spravodajcovia z každej politickej skupiny, ktorá by sa chcela zúčastniť (článok 74 rok. por.). Viac informácií o medziinštitucionálnych rokovaniach sa nachádza v kapitole 4.

Parlamentným výborom a ich členom pomáhajú pri ich legislatívnej práci na administratívnej úrovni sekretariáty výborov (ktoré organizujú schôdze výborov a plánovanie a poskytujú podporu a rady týkajúce sa činnosti výboru), poradcovia politických skupín (ktorí poskytujú podporu a rady svojmu koordinátorovi skupiny a jednotlivým členom), asistenti poslancov EP a iné parlamentné útvary vrátane oddelenia pre legislatívne veci (LEGI), právnej služby, riaditeľstva pre legislatívne akty, tematických sekcií, výskumnej služby Európskeho parlamentu (EPRS), tlačového oddelenia EP, generálneho riaditeľstva pre preklad a generálneho riaditeľstva pre tlmočenie a konferencie. Pri treťom čítaní LEGI koordinuje administratívnu pomoc poskytovanú delegácií Parlamentu v Zmierovacom výbore.

¹ Niekedy sa nazýva aj „výbor zodpovedný za príslušnú oblast“, pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.

² Príloha VI k rokovaciemu poriadku Parlamentu opisuje príslušné právomoci a pôsobnosť každého stáleho výboru Parlamentu (ktorých je spolu 20).

Rámček 2 – Politické orgány Parlamentu

Konferencia predsedov (články 26 a 27 rokovacieho poriadku) je zložená z predsedu Parlamentu a predsedov politických skupín. Je zodpovedná za všeobecné politické vedenie Parlamentu a riadenie politických aspektov jeho činnosti vrátane organizácie práce Parlamentu, vzťahov s ostatnými inštitúciami a orgánmi Európskej únie a vzťahov s nečlenskými krajinami. Jej schôdze sa zvyčajne konajú v týždni pred štrasburskými schôdzami a v týždni počas nich (spravidla vo štvrtok dopoludnia).

Predsedníctvo Parlamentu (články 24 a 25 rokovacieho poriadku) tvorí predsedu Parlamentu, 14 podpredsedovia (z ktorých traja sú zodpovední za zmierovací postup) a päť kvestorov, ktorí majú poradnú funkciu. Zaoberá sa administratívnymi a finančnými otázkami súvisiacimi s chodom inštitúcie. Jeho schôdze sa zvyčajne konajú v pondelok večer počas štrasburských zasadnutí.

Konferencia predsedov výborov (článok 29 rokovacieho poriadku) pozostáva z predsedov všetkých stálych a osobitných parlamentných výborov. Sleduje, ako napriek pre práca vo výboroch, a zabezpečuje ich vzájomnú spoluprácu a koordináciu. Taktiež predkladá odporúčania Konferencii predsedov, ktoré sa týkajú okrem iného návrhu programu nadchádzajúcich plenárnych schôdzí. Jej schôdze sa zvyčajne konajú v utorok počas štrasburských zasadnutí. Predseda je volený spomedzi jej členov na dva a pol roka.

2.2. Rada

Rada zastupuje vlády členských štátov. Jej členmi sú ministri jednotlivých krajín EÚ, ktorí sa schádzajú v zloženiach zodpovedajúcich príslušnej prerokúvanej problematike, s cieľom prijímať právne predpisy a koordinovať politiku. Rada vykonáva legislatívne funkcie spoločne s Parlamentom (článok 16 ods. 1 Zmluvy o EÚ). Funguje na troch úrovniach: **pracovné skupiny** pripravujú prácu pre Výbor stálych zástupcov vlád členských štátov pri Európskej únii (**Coreper**), ktorý okrem iného pripravuje prácu pre rôzne zloženia **Rady**.

Schôdzam, ktoré sa uskutočňujú na všetkých týchto troch úrovniach, predsedá členský štát, ktorý vykonáva rotujúce šesťmesačné **predsedníctvo Rady**¹.

Program schôdzí Rady odzrkadluje prácu, ktorá prebieha v Corepere a v príslušných pracovných skupinách a výboroch. Pozostáva z **bodov A**, ktoré sa po prijatí dohody v Corepere schvaľujú bez diskusie a **bodov B** na diskusiu.

¹ Okrem Rady pre zahraničné veci, ktorej zvyčajne predsedá vysoký predstaviteľ, sa vo vykonávaní predsedníctva Rady striedajú členské štáty EÚ každých šesť mesiacov (od 1. januára do 30. júna a od 1. júla do 31. decembra). Predsedníctvo vedie schôdze Rady a jej prípravných orgánov a zastupuje Radu vo vzťahoch s ostatnými inštitúciami EÚ. Poradie rotujúceho predsedníctva stanovila Rada (pozri zoznam v prílohe IV).

Coreper zasadá v dvoch zloženiach:

Coreper II: je zložený zo stálych zástupcov pri Európskej únii a predsedá mu stály zástupca krajiny, ktorá vykonáva predsedníctvo Rady. Pripravuje prácu 4 zložení Rady: hospodárske a finančné záležitosti; zahraničné veci; všeobecné záležitosti; spravodlivosť a vnútorné veci. Jeho prácu pripravuje tzv. **skupina Antici**.

Coreper I: je zložený zo zástupcov stálych zástupcov pri Európskej únii a predsedá mu zástupca stáleho zástupcu krajiny, ktorá vykonáva predsedníctvo Rady. Pripravuje prácu 6 zložení Rady: poľnohospodárstvo a rybárstvo¹; konkurencieschopnosť; vzdelávanie, mládež, kultúra a šport; zamestnanosť, sociálna politika, zdravie a spotrebiteľské záležitosti; životné prostredie; doprava, telekomunikácie a energetika. Jeho prácu pripravuje tzv. **skupina Mertens**.

Ako sa uvádza vyššie, prácu Coreperu zase pripravuje viac ako 150 pracovných skupín a výborov, tzv. prípravné orgány Rady. Tieto orgány majú podobnú úlohu ako parlamentné výbory v Parlamente: pravidelne sa stretávajú s cieľom preskúmať legislatívne návrhy a vykonať ďalšie prípravné práce potrebné na prijatie rozhodnutí v Rade.

Väčšinu pracovných skupín a výborov, ktoré sú zložené z expertov z každého členského štátu, zostavuje Coreper podľa predmetu prerokúvanej veci a v závislosti od oblasti pôsobnosti zloženia Rady, ktorému majú pomáhať².

Rámc a zásady postupov rozhodovania Rady sú stanovené v jej **rokovacom poriadku**³. Podobne ako sekretariát Parlamentu, Generálny sekretariát Rady dohliada na koordináciu prijímania rozhodnutí v Rade. Zohráva dôležitú úlohu právneho poradcu (prostredníctvom svojho právneho servisu) a zabezpečuje logistiku, uchováva záznamy (inštitucionálna pamäť) a pôsobí ako sprostredkovateľ. Je hlavnou oporou predsedníctiev.

2.3. Komisia

Komisia zastupuje všeobecný záujem Európskej únie ako celku (na rozdiel od záujmov jednotlivých členských štátov) a je okrem iného zodpovedná za navrhovanie právnych predpisov, vykonávanie rozhodnutí, dohľad nad uplatňovaním práva Únie a zabezpečovanie dodržiavania zmlúv Únie. Komisiu tvorí **kolégium komisárov** zložené z predsedu a 27 komisárov, t. j. jeden člen z každého členského štátu⁴.

---

¹ Prácu vo veterinárnej a fytosanitárnej oblasti, ako aj všetky návrhy týkajúce sa spoločnej rybárskej politiky pripravuje Coreper I. Časť práce Rady pre poľnohospodárstvo a rybárstvo, to znamená všetky návrhy týkajúce sa spoločnej poľnohospodárskej politiky, však pripravuje **Osobitný výbor pre poľnohospodárstvo (OVP)**.

² Niektoré výbory ako Hospodársky a finančný výbor, Výbor pre obchodnú politiku a Politický a bezpečnostný výbor boli zriadené priamo zmluvami, medzivládnymi rozhodnutiami alebo rozhodnutiami Rady. Tieto výbory sú zväčša stále a ich predseda je často vymenovaný alebo volený. Rada môže okrem toho zriadit výbory ad hoc na konkrétny účel, ktoré po splnení svojej úlohy zanikajú.

³ Rozhodnutie Rady z 1. decembra 2009, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Rady, 2009/937/EÚ, [Ú. v. EÚ L 325, 11.12.2009, s. 35](#).

⁴ Podľa zmlúv sa Komisia od 1. novembra 2014 skladá z takého počtu členov, ktorý zodpovedá dvom tretinám počtu členských štátov, pokiaľ Európska rada nerozhodne jednomyselne o zmene tohto počtu (článok 17 ods. 5 Zmluvy o

Kolegialita, na základe ktorej sú všetci členovia Komisie spoločne zodpovední za prijaté rozhodnutia a opatrenia, predstavuje základnú zásadu uplatňovanú pri každom rozhodovaní v Komisii, či už je to počas prípravy legislatívnych návrhov (napr. medziútvarové porady alebo schôdze kabinetov komisárov) alebo počas medziinštitucionálnych rokovaní. Rámec a zásady rozhodovania Komisie sú stanovené v jej **rokovacom poriadku**.

V novembri 2014 predseda Juncker rozhodol, že zorganizuje Komisiu inak ako jeho predchodec a vymenuje sedem podpredsedov, ktorí budú vo svojich oblastiach pôsobnosti konáť v mene predsedu. Podpredsedovia dostali presne zadefinované prioritné projekty a riadia a koordinujú prácu v rámci celej Komisie v kľúčových oblastiach, ktoré stanovil predseda vo svojich politických usmerneniach¹.

Zmluva dáva Komisii takmer monopolné postavenie pri legislatívnej iniciatíve (článok 17 ods. 2 Zmluvy o EÚ)². Komisia je tak zodpovedná za prípravu takmer všetkých návrhov legislatívnych aktov, najmä tých aktov, ktoré podliehajú riadnemu legislatívному postupu. Pri príprave legislatívneho návrhu Komisia okrem iného vykonáva rozsiahle konzultácie so zainteresovanými stranami a s verejnosťou, zohľadňuje správy expertov a môže prijímať **zelené a biele knihy**³ (hoci to nerobí systematicky) atď. Navyše uskutočňuje posúdenia vplyvu s cieľom analyzovať priame a nepriame vplyvy navrhovaného opatrenia⁴.

Návrh Komisie schvaľuje kolégium komisárov buď na základe písomného postupu (bez diskusie medzi komisármi), alebo ústneho postupu (o návrhu sa diskutuje v kolégiu komisárov).

Návrh sa predkladá súbežne Parlamentu a Rade, čím sa začína riadny legislatívny postup⁵. Ako je podrobnejšie opísané v rámciku 3, Komisia môže svoj návrh kedykoľvek zmeniť alebo stiahnuť, ale len za určitých podmienok, pokiaľ Rada ešte nezačala konáť (t. j. predtým, než Rada prijme svoju pozíciu v prvom čítaní).

EÚ). V máji 2013 Európska rada rozhodla, že nateraz bude Komisia aj naďalej pozostávať z rovnakého počtu členov, ako je počet členských štátov.

¹ Pozri oznámenie C(2014)9004 o pracovných metódach Európskej komisie na roky 2014 – 2019.

² Pozri rámcik 5 v kapitole 3.1 o práve iniciatívy pri navrhovaní právnych predpisov Únie.

³ Zelené knihy sú dokumenty Komisie, ktorých cieľom je podniesť diskusiu o určitých témach na európskej úrovni. Vyzývajú príslušné orgány či jednotlivcov, aby sa zapojili do procesu konzultácií. Výsledkom zelených kníh môžu byť legislatívne zmeny navrhnuté v bielych knihách. Biele knihy obsahujú návrhy opatrení EÚ v konkrétnych oblastiach, niekedy vypracované na základe zelenej knihy. Majú slúžiť na rozbehnutie diskusií s verejnosťou, zainteresovanými stranami, Parlamentom a Radou, a tak uľahčiť dosiahnutie politického konsenzu.

⁴ Podľa oznámenia [C\(2014\)9004](#) o pracovných metódach Európskej komisie na roky 2014 – 2019 by sa ku „všetkým iniciatívam, ktoré by mohli mať významný priamy dosah na hospodárstvo, sociálnu oblasť alebo životné prostredie, malo vypracovať posúdenie vplyvu a kladné stanovisko výboru pre posudzovanie vplyvu. Táto zásada sa uplatňuje aj na delegované a vykonávacie akty, v prípade ktorých sa očakáva významný vplyv.“ Skutočnosť je však taká, že v čase zverejnenia tejto príručky k mnohým legislatívnym návrhom neboli pripojené žiadne posúdenia vplyvu (pozri [Parliament's Activity Report on the Ordinary Legislative Procedure 2014-2016](#)).

⁵ V súlade s protokolom č. 2 Lisabonskej zmluvy musí Komisia postúpiť návrh legislatívneho aktu národným parlamentom v tom istom čase ako spoluzákonodarcom. Národné parlamenty môžu do ôsmich týždňov vydať odôvodnené stanovisko týkajúce sa súladu návrhu legislatívneho aktu so zásadou subsidiarity. Pozri kapitolu 2.4. pre podrobnejšie informácie.

Počas legislatívneho postupu Komisia pomáha spoluzákonodarcom tým, že im poskytuje odborné vysvetlenia a zastáva úlohu nestranného sprostredkovateľa počas medziinštitucionálnych rokovaní.

Rámček 3 – Stiahnutie návrhu

Judikatúra Súdneho dvora potvrdila právo Komisie stiahnuť za určitých podmienok svoj legislatívny návrh stiahnuť. Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 14. apríla 2015 (vec C-409/13) preskúmal právo Komisie na stiahnutie svojich legislatívnych návrhov v súlade s článkom 293 ods. 2 ZFEÚ, čím zároveň objasnil rozsah tohto práva.

Súdny dvor pripomenuл, že právo Komisie stiahnuť návrh kedykoľvek počas legislatívneho postupu, ak ešte Rada nerozhodla (t. j. pred prijatím pozície Rady v prvom čítaní) vyplýva priamo z práva iniciatívy Komisie. Výslovne však uviedol, že tu nejde o právo veta a že je obmedzené právomocami ostatných inštitúcií.

Súdny dvor uviedol, že Komisia musí stiahnutie spoluzákonodarcom náležite odôvodniť a v prípade potreby podložiť presvedčivými dôkazmi alebo argumentmi.

Súdny dvor navyše uviedol, že Komisia má právo stiahnuť legislatívny návrh, ak ho zamýšľaný pozmeňujúci návrh Parlamentu a Rady skresľuje tak, že bráni dosiahnutiu pôvodných cieľov návrhu, čím existencia návrhu prestáva byť opodstatnená v duchu lojalnej spolupráce medzi inštitúciami.

Paragraf 9 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva (pozri kapitolu 8) stanovuje, že Komisia musí uviesť dôvody stiahnutia a podľa potreby aj informácie o zamýšľaných nasledujúcich krokoch s presným harmonogramom. Musí uskutočniť riadne medziinštitucionálne konzultácie a náležite zohľadniť stanoviská spoluzákonodarcov a odpovedať na ne.

Ak má Komisia v úmysle návrh stiahnuť, gestorský výbor v súlade s článkom 38 ods. 4 rokovacieho poriadku pozve príslušného člena Komisie na prerokovanie tohto úmyslu (pričom môže pozvať aj predsedníctvo Rady). Ak gestorský výbor nesúhlasi s úmyslom návrh stiahnuť, môže Komisiu požiadať, aby vystúpila v pléne s vyhlásením.

2.4. Ďalší inštitucionálni aktéri spojení s riadnym legislatívnym postupom

Európska rada: tvoria ju hlavy štátov alebo predsedovia vlád členských štátov, jej predseda a predseda Komisie. Jej práce sa zúčastňuje vysoký predstaviteľ pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. Európska rada zvyčajne zasadá dvakrát za polrok, ale ak si to vyžaduje situácia, možno zvolať jej mimoriadne zasadnutie. Okrem prípadov, keď je v zmluvách stanovené inak, rozhodnutia Európskej rady sa prijímajú na základe konsenzu a ich výsledkom sú závery Európskej rady. V článku 15 Zmluvy o EÚ je jasne stanovené, že Európska rada nevykonáva legislatívnu funkciu. Jej závery, ktorých cieľom je dávať podnety na rozvoj Únie a vymedziť jej všeobecné politické smerovanie a priority, však majú často vplyv na legislatívne návrhy v riadnom legislatívnom postupe. V minulosti sa Parlament stážoval na závery Európskej rady, ktoré sa týkali konkrétnych častí legislatívnych návrhov, pretože tieto závery znamenali

riziko, že zákonodarcovia prídu o slobodu prijímať právne predpisy tak, ako to považujú za vhodné.

Národné parlamenti: V článku 12 Zmluvy o EÚ je vymedzená úloha národných parlamentov, ktoré „aktívne prispievajú k dobrému fungovaniu Únie“. Niektoré ďalšie ustanovenia zmlúv udeľujú národným parlamentom osobitné práva, najmä pokiaľ ide o kontrolu súladu návrhu legislatívneho aktu so zásadou subsidiarity. Táto úloha je bližšie opísaná v protokoloch č. 1 a 2 pripojených k zmluvám.

Podľa protokolu č. 1 o úlohe národných parlamentov a protokolu č. 2 o zásadách subsidiarity a proporcionality môže každý národný parlament v lehote ôsmich týždňov vydať **odôvodnené stanovisko**, v ktorom uvedie, prečo sa domnieva, že návrh legislatívneho aktu¹ nie je v súlade so zásadou subsidiarity. Príslušný výbor Európskeho parlamentu musí rešpektovať túto osemtyždňovú lehotu, a preto nesmie uskutočniť svoje konečné hlasovanie pred uplynutím tejto lehoty².

Každý národný parlament má dva hlasy. V prípade dvojkomorového parlamentného systému má každá komora jeden hlas.

Ak sa aspoň tretina národných parlamentov domnieva, že návrh nie je v súlade so zásadou subsidiarity, Komisia (alebo iná inštitúcia, od ktorej návrh pochádza) musí návrh preskúmať (tzv. **žltá karta**). Ak je legislatívny návrh predložený na základe článku 76 ZFEÚ (súdna spolupráca v trestných veciach a policajná spolupráca), tento prah sa znižuje na štvrtinu národných parlamentov. Po takomto preskúmaní môže inštitúcia, ktorá návrh pripravila, rozhodnúť, či ho ponechá, zmení alebo stiahne.

Okrem toho, ak sa väčšina národných parlamentov domnieva, že legislatívny návrh predložený v rámci riadneho legislatívneho postupu nie je v súlade so zásadou subsidiarity, Komisia musí návrh preskúmať (tzv. **oranžová karta**). Po takomto preskúmaní môže Komisia rozhodnúť, či návrh ponechá, zmení alebo stiahne. Ak sa Komisia rozhodne ponechať návrh, potom musia dve inštitúcie zúčastnené na legislatívnom postupe pred uzavretím prvého čítania preskúmať, či je návrh v súlade so zásadou subsidiarity. Ak sa Parlament jednoduchou väčšinou svojich poslancov a Rada 55 % väčšinou svojich členov domnievajú, že návrh nie je v súlade so zásadou subsidiarity, návrh sa nebude ďalej prerokovávať.

Súdny dvor Európskej únie (SDEÚ; je zložený zo Súdneho dvora a Všeobecného súdu; so sídlom v Luxemburgu): poskytuje výklad primárneho a sekundárneho práva EÚ a rozhoduje o platnosti sekundárneho práva. Právne predpisy EÚ môžu napadnúť členské štáty, Parlament, Rada, Komisia alebo jednotlivci, spoločnosť či organizácie do dvoch mesiacov odo dňa ich uverejnenia v úradnom vestníku alebo kedykoľvek v priebehu konania o prejudiciálnej otázke, ktorú položil vnútrostátny súd alebo rozhodcovský súd. Súdny dvor takisto kontrolouje, či si členské štáty plnia povinnosti

¹ Podľa článku 3 protokolu č. 2 návrh legislatívneho aktu znamená „návrhy Komisie, iniciatívy skupiny členských štátov, iniciatívy Európskeho parlamentu, žiadosti Súdneho dvora, odporúčania Európskej centrálnej banky a žiadosti Európskej investičnej banky, ktorých cieľom je prijatie legislatívneho aktu“.

² S výnimkou naliehavých prípadov uvedených v článku 4 protokolu č. 1. pozri článok 43 rokovacieho poriadku.

podľa zmlúv (konania o nesplnení povinností), a skúma či nekonanie inštitúcií, orgánov alebo agentúr Európskej únie je zákonné.

Parlament sa zúčastňuje na konaniach pred Súdnym dvorom (Súdnym dvorom a Všeobecným súdom) s cieľom obhajovať záujmy, práva a výsady tejto inštitúcie, najmä ak ide o legislatívny akt priyatý Parlamentom (samostatne alebo spoločne s Radou). Parlament môže napadnúť legislatívny akt, napríklad za to, že neboli správne priyatý v rámci riadneho legislatívneho postupu, alebo obhajovať akt priyatý v súlade s týmto postupom v prípade, že jeho platnosť napadol jednotlivec.

V osobitných prípadoch stanovených v zmluvách môže SDEÚ požiadať o návrh legislatívneho aktu v rámci riadneho legislatívneho postupu (článok 294 ods. 15 ZFEÚ). SDEÚ tak môže urobiť v súvislosti s oblasťami, ako sú stanovy Súdneho dvora a zriadenie osobitných súdov patriacich pod právomoc Všeobecného súdu (pozri aj rámček 5 v kapitole 3.1).

Európska centrálna banka (ECB; so sídlom vo Frankfurte, Nemecko): je centrálna banka krajín eurozóny a jej hlavným cieľom je udržiavať stabilitu cien v eurozóne. V rámci jednotného mechanizmu dohľadu je ECB teraz zodpovedná aj za dohľad nad bankami nachádzajúcimi sa v eurozóne alebo v členských štátach zapojených do bankovej únie. V osobitných prípadoch stanovených v zmluvách môže ECB odporučiť návrh na legislatívny akt v rámci riadneho legislatívneho postupu (článok 294 ods. 15 ZFEÚ). ECB tak môže urobiť v prípade právnych predpisov týkajúcich sa niektorých článkov štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky.

Európsky hospodársky a sociálny výbor a Výbor regiónov (EHSV a VR; oba so sídlom v Bruseli): Komisia, Parlament a Rada musia s nimi konzultovať v prípadoch stanovených zmluvou (všeobecne pri politikách týkajúcich sa ich príslušných oblastí záujmu). V prípadoch, keď je konzultácia s výborom (výbormi) v riadnom legislatívnom postupe povinná, Parlament nemôže prijať pozíciu v prvom čítaní pred tým, než mu sú doručené stanoviská výborov. Parlament, Rada alebo Komisia môžu výboru (výborom) uložiť lehotu na predloženie stanoviska (články 304 a 307 ZFEÚ). Ak stanovisko nie je prijaté po uplynutí tejto lehoty, môžu konáť. Tieto dva výboru môžu navyše prijímať stanoviská aj z vlastnej iniciatívy.

EHSV je poradným orgánom Únie, ktorý tvoria zástupcovia organizácií zamestnávateľov, organizácií zamestnancov a iných zástupcov občianskej spoločnosti (najmä zo sociálno-ekonomickej, občianskych, profesijných a kultúrnych oblastí, články 301 – 304 ZFEÚ). Výbor regiónov je poradný orgán Únie zložený zo zástupcov regionálnych a miestnych územných celkov (články 300 a 305 – 307 ZFEÚ). VR môže navyše podať na Súdny dvor žalobu o neplatnosť legislatívneho aktu z dôvodu porušenia zásady subsidiarity¹.

---

¹ V čase zverejnenia tejto príručky však takýto prípad v praxi ešte nenastal.

3. RIADNY LEGISLATÍVNY POSTUP

Odkedy nadobudla platnosť Lisabonská zmluva, môžu k prijatiu legislatívnych aktov (napr. nariadení, smerníc alebo rozhodnutí) viest dva rôzne postupy, a to riadny legislatívny postup (opísaný v tejto kapitole) a osobitný legislatívny postup v určitých prípadoch, ktoré sú vymedzené v zmluvách (tento postup je opísaný v kapitole 7).

3.1. Predloženie legislatívneho návrhu

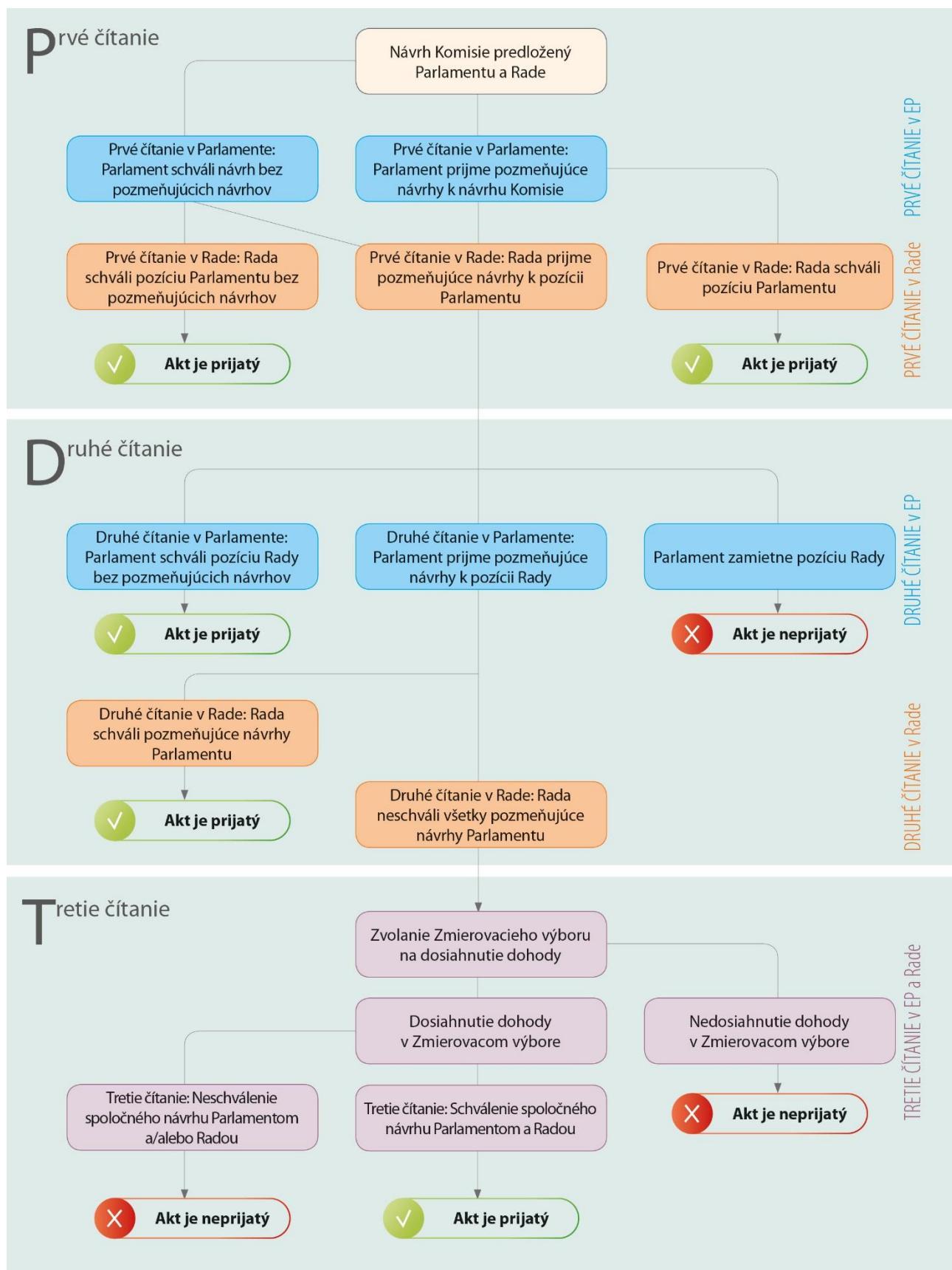
Právo iniciatívy prináleží Komisii (pozri rámček 5 v kapitole 3.1). Riadny legislatívny postup sa teda začína tým, že Komisia predloží Parlamentu a Rade návrh legislatívneho aktu. Pred týmto predložením návrhu ho prijme kolégium komisárov formou písomného alebo ústneho postupu.

Návrh Komisie sa zároveň postupuje národným parlamentom a v prípade, že je tak stanovené zmluvou, aj Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov (pozri kapitolu 2.4.).

Rámček 4 – Legislatívne akty

Legislatívne akty (článok 288 ZFEÚ)	Prijímajú sa v legislatívnom postupe (riadnom alebo osobitnom), článok 289 ZFEÚ.
Nariadenie	Legislatívny akt, ktorý má všeobecnú platnosť a je záväzný v celom rozsahu. Nariadenie je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch EÚ.
Smernica	Legislatívny akt, ktorý je z hľadiska želaného výsledku záväzný v každom členskom štáte, ktorému je určený. Je však na vnútroštátnych orgánoch, aby zvolili formu a spôsoby jeho uplatnenia.
Rozhodnutie	Legislatívny akt, ktorý je záväzný v celom rozsahu pre tých, ktorým je určený (napr. jednému, viacerým alebo všetkým členským štátom alebo konkrétnemu podniku), a je priamo uplatniteľný.

Riadny legislatívny postup krok za krokom (článok 294 ZFEÚ)

Rámček 5 – Právo iniciatívy – právo navrhovať právne predpisy Únie

Komisia má tzv. právo iniciatívy, t. j. výsadu predkladať návrhy legislatívnych aktov na úrovni Únie (článok 17 Zmluvy o EÚ). Treba však poznamenať, že v osobitných prípadoch ustanovených v zmluvách môže byť návrh na legislatívny akt predložený aj na základe iniciatívy skupiny členských štátov, na základe odporúčania Európskej centrálnej banky alebo na žiadosť Súdneho dvora (článok 294 ods. 15 ZFEÚ)¹.

Parlament a Rada môžu podľa článkov 225 a 241 ZFEÚ požiadať Komisiu, aby predložila príslušné návrhy legislatívnych aktov. Táto žiadosť o legislatívne konanie však nie je pre Komisiu záväzná – Komisia sa môže rozhodnúť, že legislatívny návrh nepredloží, musí to však zdôvodniť. V paragafe 10 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva (kapitola 8) je ustanovená dohoda, že Komisia na takéto žiadosti odpovie do troch mesiacov, pričom v osobitnom oznámení uvedie, aké nadväzné kroky má v úmysle uskutočniť. Ak sa Komisia rozhodne, že návrh nepredloží, poskytne podrobne dôvody a podľa potreby analýzu prípadných alternatív (pozri aj článok 47 rokovacieho poriadku).

Podobne môžu prostredníctvom iniciatívy občanov vyzvať občania Komisiu na predloženie príslušných návrhov na vykonávanie zmlúv v súlade s článkom 11 Zmluvy o EÚ², t. j. v prípade návrhov právnych predpisov v akejkoľvek oblasti, ktorá spadá pod právomoc Komisie navrhovať právne predpisy. Iniciatívu občanov musí podporiť aspoň milión občanov EÚ pochádzajúcich najmenej zo siedmich rôznych členských štátov. Iniciatívy občanov, ktoré získajú uvedený jeden milión podpisov³, musia následne prejsť osobitným postupom, ktorý sa môže skončiť konkrétnymi návrhmi na právne predpisy Únie.

3.2. Prvé čítanie

V prvom čítaní Parlament a Rada súbežne skúmajú návrh Komisie. Parlament však musí konáť ako prvý a bud' návrh Komisie prijať bez pozmeňujúcich návrhov, pozmeniť ho, alebo ho zamietnuť. Po tom, ako Parlament prijme svoju pozíciu, Rada môže rozhodnúť o prijatí tejto pozície, čím je legislatívny akt prijatý, alebo môže pozíciu Parlamentu pozmeniť a predložiť svoju pozíciu v prvom čítaní Parlamentu do druhého čítania. Parlament a Rada môžu kedykoľvek dosiahnuť neformálnu dohodu, ktorá povedie k dohode v prvom čítaní (ak sa dohoda o kompromisnom teste, ktorou sa mení návrh Komisie, medzi Parlamentom a Radou dosiahne pred hlasovaním Parlamentu v prvom čítaní) alebo k skorej dohode v druhom čítaní (ak sa dohoda o tomto kompromisnom teste dosiahne pred hlasovaním Rady v prvom čítaní).

¹ Napríklad: jedna štvrtina členských štátov môže iniciovať legislatívny postup v oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach (článok 76 ZFEÚ), štatút a doplnkové právne predpisy týkajúce sa štatútu Európskeho systému centrálnych bank a Európskej centrálnej banky možno meniť v rámci riadneho legislatívneho postupu na základe odporúčania Európskej centrálnej banky (článok 40 protokolu č. 4), osobitné súdy pri Všeobecnom súde možno zriadiť v rámci riadneho legislatívneho postupu na žiadosť Súdneho dvora (článok 257 ods. 1 ZFEÚ).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov, Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2011, s.1.

³ Iniciatívy občanov, ktoré získali požadovaný počet podpisov v čase zverejnenia tejto príručky: 1. Zákaz glyfózatu a ochrana ľudí a životného prostredia pred toxicími pesticídmi, 2. Stop vivisekcii (Stop vivisection), 3. Jeden z nás (One of Us) („o právnej ochrane dôstojnosti, práva na život a integrity každej ľudskej bytosťi od počiatia, a to v oblastiach právomoci EÚ, v ktorých má táto ochrana osobitný význam“) a 4. Voda a sanitácia je ľudské právo! Voda je verejný statok, nie tovar! (Water and sanitation are a human right! Water is a public good, not a commodity!). Viac informácií na internetovej stránke: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/welcome?lg=sk>.

Počas celého prvého čítania sa na Parlament ani Radu nevzťahuje žiadna lehota, do ktorej by museli prvé čítanie uzavrieť.

3.2.1. Prvé čítanie v Parante

Vo výboroch

Predsedu parlamentu postúpi návrh na preskúmanie gestorskému výboru¹. Do preskúmania návrhu Komisie vo výboroch sa môže zapojiť niekoľko výborov na základe postupu výborov požiadanych o stanovisko (článok 56 rokovacieho poriadku), postupu pridružených výborov (článok 57 rokovacieho poriadku) alebo postupu spoločných výborov (článok 58 rokovacieho poriadku). Ak vznikne kompetenčný spor medzi dvomi alebo viacerými stálymi výbormi, táto záležitosť sa do štyroch týždňoch týždňov odo dňa oznamenia v pléne predloží Konferencii predsedov výborov. Konferencia predsedov výborov potom predloží odporúčanie Konferencii predsedov. Ak Konferencia predsedov neprijme k tomuto odporúčaniu rozhodnutie do šiestich týždňov od jeho doručenia, odporúčanie sa považuje za schválené (článok 211 rokovacieho poriadku).

Rámček 6 – Zapojenie rôznych výborov do riadneho legislatívneho postupu

Gestorský výbor (označovaný aj ako výbor zodpovedný za príslušnú oblasť)	Výbor zodpovedný za prípravu na plenárnu schôdzku tým, že vypracuje legislatívnu správu (pozri aj úlohu výborov pri rozhodovaní o začatí rokovania, kapitola 4.3).
Výbor požiadany o stanovisko (článok 56 rokovacieho poriadku) ²	Ak by chcel gestorský výbor stanovisko od iného výboru alebo ak by chcel iný výbor predložiť gestorskému výboru stanovisko z vlastnej iniciatívy, môžu požiadať predsedu Parlamentu o súhlas v súlade s článkom 210 ods. 2 rokovacieho poriadku. Môže vymenovať spravodajcu výboru požadaného o stanovisko .

¹ Návrhy sa prideľujú na základe príslušnej pôsobnosti výborov, ktorá je stanovená v prílohe VI rokovacieho poriadku Parlamentu. V prípade pochybností môže predseda pred oznamením v Parante o pridelení návrhu gestorskému výboru predložiť Konferencii predsedov otázku týkajúcu sa pôsobnosti. Konferencia predsedov prijme rozhodnutie na základe odporúčania Konferencie predsedov výborov (článok 48 rokovacieho poriadku). Toto sa použilo pri niektorých postupoch udeľovania súhlasu, keď formálna žiadosť Rady o súhlas bola doručená pomerne dlho po predložení návrhu Komisie (napríklad dohoda o pridružení medzi EÚ a Strednou Amerikou a dohoda o pridružení medzi EÚ a Ukrajinou).

² Výbory občas uplatňujú aj neformálny **postup článok 56+**, čo znamená neformálnu dohodu medzi výbormi, ktorú schvaľuje Konferencia predsedov výborov. Na základe takejto dohody sa gestorský výbor dohodne na jednom alebo niekoľkých ďalej uvedených prvkoch spolupráce s výborom požadaným o stanovisko:

- systematické pozývanie spravodajcu výboru požadaného o stanovisko na výmeny názorov, semináre a vypočutia v gestorskom výbere;
- pozývanie spravodajcu výboru požadaného o stanovisko na stretnutia s tieňovými spravodajcami gestorského výboru;
- účasť spravodajcu výboru požadaného o stanovisko na trialógoch;
- dvojstranné rokovania medzi spravodajcom gestorského výboru a spravodajcom výboru požadaného o stanovisko týkajúce sa ich špecifických záujmov a obáv.

	<p>V priebehu lehoty stanovenej gestorským výborom poskytnúť tomuto výboru svoje stanovisko, ktoré tvoria pozmeňujúce návrhy k návrhu Komisie, k tým otázkam, ktoré patria do oblasti jeho pôsobnosti.</p> <p>Prípadne sa výbor požiadaný o stanovisko môže rozhodnúť, že jeho pozíciu v podobe pozmeňujúcich návrhov predloží v jeho mene priamo v gestorskom výbore jeho predsedu alebo spravodajca.</p> <p>Nemôže predkladať pozmeňujúce návrhy v pléne.</p>
Pridružený výbor (článok 57 rokovacieho poriadku)	<p>Ked' sa Konferencia predsedov na základe návrhu Konferencie predsedov výborov alebo jej predsedu domnieva, že príslušný predmet návrhu spadá takmer rovnako do pôsobnosti dvoch alebo viacerých výborov alebo že jednotlivé časti daného predmetu spadajú do pôsobnosti dvoch alebo viacerých výborov, takéto výbory sú potom „pridružené“.</p> <p>Spolupracuje s gestorským výborom podľa určitých pravidiel, ako je spoločný časový rozvrh práce a spolupráca medzi spravodajcami.</p> <p>Gestorský výbor prijme bez hlasovania pozmeňujúce návrhy pridruženého výboru, ak sa týkajú vecí, ktoré patria do výlučnej pôsobnosti tohto výboru.</p> <p>Môže predložiť pozmeňujúce návrhy v rámci spoločnej právomoci priamo v pléne, ak neboli prijaté v gestorskom výbore.</p>
Spoločnéh výbory (článok 58 rokovacieho poriadku)	<p>Ak predmet návrhu spadá nedeliteľne do pôsobnosti viacerých výborov a je veľmi dôležitý, Konferencia predsedov môže na základe návrhu Konferencie predsedov výborov alebo jej predsedu rozhodnúť, že tieto výbory budú pracovať ako spoločné výbory.</p> <p>To znamená spoločné schôdze výborov a spoločné hlasovanie o jednom návrhu správy. Výbory sú spoločne zodpovedné za medziinštitucionálne rokovania¹.</p>

Gestorský výbor vymenuje spravodajcu, ktorého hlavnou úlohou je previesť návrh cez jednotlivé fázy postupu, vrátane rokovaní s Radou a Komisiou, ak je to vhodné. Gestorský výbor môže tiež rozhodnúť, že vymenuje spravodajcu, ktorý bude sledovať prípravnú fazu návrhu ešte pred tým, ako Komisia prijme svoj návrh, najmä ak je návrh uvedený v programe práce Komisie (článok 48 rokovacieho poriadku).

---

¹ Dôležitým príkladom je návrh nariadenia o Európskom fonde pre udržateľný rozvoj (EFSD, 2016/0281(COD)), v prípade ktorého bolo vzhľadom na jeho prierezový charakter a dôležitosť predmetu návrhu rozhodnuté, že Výbor pre rozvoj, Výbor pre zahraničné veci a Výbor pre rozpočet by mali podľa článku 58 rokovacieho poriadku pracovať na rovnocennom základe. Išlo o prvý prípad, keď traja spravodajcovia spoločne vypracovali jediný návrh správy, tri výbory hlasovali spoločne pod spoločným vedením predsedov troch dotknutých výborov a spoločne rokovali s ostatnými inštitúciami.

Počas fázy medziinštitucionálnych rokovaní spravodajcovi a tieňovým spravodajcom pomáha projektový tím, ktorý koordinuje sekretariát gestorského výboru. Je zložený z oddelenia LEGI, právnej služby, riaditeľstva pre legislatívne akty, tlačovej služby EP a ďalších príslušných útvarov, určených vždy podľa potreby (pozri Kódex správania pri rokovaniach v rámci riadneho legislatívneho postupu, príloha III). Spravodajcovi a tieňovým spravodajcom navyše pomáhajú ich vlastní asistenti a zamestnanci politických skupín, ktorých sú členmi.

Spravodajca je zodpovedný za prípravu **návrhu správy** výboru, a tak je prvým poslancom, ktorý predkladá pozmeňujúce návrhy k návrhu Komisie. V niektorých prípadoch sa spravodajca rozhodne, že najskôr predloží pracovný dokument, ktorým sa otvorí diskusia s inými poslancami a zainteresovanými stranami, s cieľom pripraviť návrh správy.

Ostatné politické skupiny môžu vymenovať tieňových spravodajcov, ktorí zastupujú ich postoje k návrhu správy. Po tom, ako spravodajca predstaví svoj návrh správy na schôdzu výboru, môže ktorýkoľvek poslanec Parlamentu predložiť pozmeňujúce návrhy, pokiaľ sú tieto návrhy spolupodpísané aspoň jedným riadnym poslancom alebo náhradníkom z gestorského výboru (článok 218 rokovacieho poriadku). **Lehotu na predkladanie pozmeňujúcich návrhov** určuje predseda daného výboru (na návrh spravodajcu). Po uplynutí tejto lehoty môžu byť pozmeňujúce návrhy predkladané len vtedy, ak ide o kompromisné pozmeňujúce návrhy alebo ak sa vyskytli technické problémy (článok 181 rokovacieho poriadku). **Ústne pozmeňujúce návrhy** sú prípustné počas hlasovania, pokiaľ nevysloví námetku určitý počet poslancov¹.

Počas fázy vo výbere sa môže rozhodnúť, že sa uskutočnia vypočutia odborníkov alebo sa zadá vypracovanie štúdií alebo **posúdení vplyvu** – navyše k posúdeniu vplyvu Komisiou (a to aj v prípade podstatných pozmeňovacích návrhov).

Návrh správy a pozmeňujúce návrhy sa následne prerokujú vo výbere počas jednej alebo niekoľkých schôdzí výboru. Pred tým, než sa pristúpi k hlasovaniu vo výbere, sa veľmi často konajú neformálne diskusie medzi spravodajcom a tieňovými spravodajcami s cieľom čo najviac zmieriť postoje jednotlivých politických skupín. Tieto diskusie sa často konajú počas tzv. **tieňových stretnutí**. Výsledkom takýchto neformálnych diskusií môže byť predloženie tzv. **kompromisných pozmeňujúcich návrhov**, ktoré sú následne predložené na hlasovanie a ktorých cieľom je zoskupiť určitý počet pozmeňujúcich návrhov alebo slúžiť ako alternatíva k rozporným pozmeňujúcim návrhom.

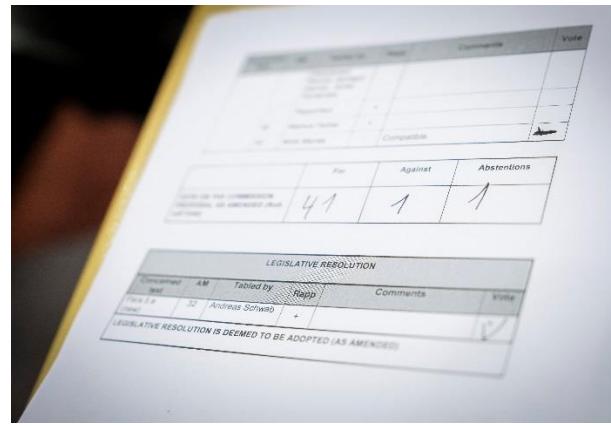
Gestorský výbor prijíma svoju správu vo forme pozmeňujúcich návrhov k návrhu Komisie **jednoduchou väčšinou**. Záverečné hlasovanie o správe alebo stanovisku musí prebiehať formou **hlasovania podľa mien** (článok 218 rokovacieho poriadku). Komisia je zvyčajne prítomná na rozpravách vo výbere a môže byť vyzvaná, aby

---

¹ Požadovaný počet poslancov v rámci dotknutého výboru je stanovený proporcionálne podľa počtu požadovaného v pléne a v prípade potreby sa zaokrúhlí nahor; pozri článok 180 rokovacieho poriadku, v ktorom je stanovené, že v pléne to musí byť najmenej 40 poslancov.

vyjadriala svoj postoj k predloženým pozmeňujúcim návrhom. Aj predsedníctvo Rady sa môže zúčastniť a môže byť vyzvané sa vyjadriť.

Výbor môže na základe svojej správy rozhodnúť, že začne neformálne **rokovania** s ostatnými inštitúciami pred prvým čítaním v Parlamente. Na takéto rozhodnutie je potrebná **kvalifikovaná väčšina** členov výboru a musí ho schváliť plénum (pozri článok 71 rokovacieho poriadku a kapitolu 4.3.1). Akákoľvek dohoda medzi spoluzákonodarcami, ku ktorej dospejú na základe týchto rokovaní, sa považuje za predbežnú a musí byť najskôr predložená výboru na posúdenie a schválenie a až potom môže byť predložená plénu.

Hlasovanie vo výbere: zdvihnutím ruky a prostredníctvom zoznamu hlasovania © Európsky parlament (2017)

Hlasovanie vo výbere: elektronické hlasovanie © Európsky parlament (2017)

Rámček 7 – Možné kroky v prvom čítaní počas fázy vo výbere

- Oznámenie v pléne a pridelenie legislatívneho návrhu gestorskému výboru
- Rozhodnutie koordinátorov o tom, ktorá politická skupina vymenuje spravodajcu
- Politické skupiny vymenujú svojho spravodajcu alebo tieňových spravodajcov
- Výmena názorov bez návrhu správy (niekedy na základe pracovného dokumentu)
- Štúdie, vypočutia alebo semináre (voliteľné)
- Preskúmanie návrhu správy
- Lehota na predkladanie pozmeňujúcich návrhov

- Zvažovanie pozmeňujúcich návrhov
- Snaha dohodnúť sa na kompromisných pozmeňujúcich návrhoch (stretnutia spravodajcu a tieňových spravodajcov) a možné preskúmanie vo výbore
- Hlasovanie vo výbore
- Rozhodnutie o tom, či začať medziinštitucionálne rokovania
- V prípade rokovaní: predseda a spravodajca informujú výbor po každom trialógu
- Hlasovanie o predbežnej dohode (po medziinštitucionálnych rokovaniach)

V pléne

Po tom, ako gestorský výbor prijal svoju správu vo forme pozmeňujúcich návrhov k návrhu Komisie, sa správa predloží na hlasovanie v pléne (článok 59 rokovacieho poriadku). Ak rokovania v prvom čítaní viedli k predbežnej dohode, ktorú schválil gestorský výbor, dohoda sa predloží Parlamentu na prerokovanie v pléne vo forme konsolidovaného textu (článok 74 rokovacieho poriadku).

Hlasovaniu o dôležitých legislatívnych návrhoch v pléne väčšinou predchádza rozprava v pléne. Počas takejto rozpravy a pred hlasovaním predseda Parlamentu môže požiadať Komisiu a Radu, aby vyjadrili svoj postoj k navrhovaným pozmeňujúcim návrhom. Na plenárnej schôdzi sa môžu predložiť doplňujúce pozmeňujúce návrhy, ktoré však môže predkladať len gestorský výbor, politická skupina alebo skupina poslancov, ktorí predstavujú najmenej jednu dvadsatinu všetkých poslancov Parlamentu (nízka prahová hodnota, t. j. aspoň 38 poslancov).

Parlament **jednoduchou väčšinou** (t. j. väčšinou poslancov, ktorí sa zúčastňujú hlasovania) následne prijme rozhodnutie o návrhu Komisie v prvom čítaní: môže zamietnuť návrh ako celok¹, schváliť ho bez pozmeňujúcich návrhov, alebo, čo je najbežnejšie, prijať k nemu pozmeňujúce návrhy. V článku 59 rokovacieho poriadku je stanovené poradie hlasovaní v pléne.

Predseda, spravodajca, politická skupina alebo aspoň 38 poslancov (nízka prahová hodnota) môžu po prijatí celého legislatívneho aktu v znení zmien požiadať o rozhodnutie o vrátení veci gestorskému výboru na účel medziinštitucionálnych rokovaní (článok 59 ods. 4 rokovacieho poriadku).

Ak pozícia Parlamentu v prvom čítaní odzrkadluje predbežnú dohodu dosiahnutú počas medziinštitucionálnych rokovaní, pozícia v prvom čítaní je následne postúpená Rade, ktorá ju prijme bez zmien ako svoju pozíciu v prvom čítaní. Tým sa legislatívny ukončí v tejto fáze.

---

¹V zmluve nie je výslovne stanovená možnosť Parlamentu odmietnuť návrh v prvom čítaní, ako to je v prípade druhého čítania (článok 294 ods. 7 písm. b) ZFEÚ). Parlament dospele k záveru, že zamietnutie návrhu Komisie v prvom čítaní je možné. Parlament tak už zamietol niektoré návrhy v prvom čítaní (napríklad návrh o európskej štatistike o vnímaní bezpečnosti súvislosti s trestnou činnosťou 2011/0146(COD) a návrh o možnosti členských štátov obmedziť alebo zakázať používanie geneticky modifikovaných potravín a krmív na svojom území (2015/0093(COD)). Zamietnutie návrhu Komisie je však naďalej skôr výnimcočné.

Rámček 8 – Väčšina v riadnom legislatívnom postepe

V Parlamente

Jednoduchá väčšina:	väčšina odovzdaných hlasov
Kvalifikovaná väčšina:	väčšina všetkých poslancov (v prípade hlasovania v pléne je to 376 zo 751 hlasov)

V Rade

Jednoduchá väčšina:	väčšina všetkých jej členských štátov (15 členských štátov)
Kvalifikovaná väčšina:	55 % členských štátov (t. j. 16 členských štátov) zastupujúcich aspoň 65 % celkového obyvateľstva EÚ ¹
Jednomyselnosť:	všetky hlasujúce členské štáty, ktoré sú za (zdržanie sa hlasovania nezamedzuje jednomyselnému prijatiu)

Plenárna schôdza v Štrasburgu © Európsky parlament (2017)

¹ Uvedené pravidlo tzv. dvojitej väčšiny platí od 1. novembra 2014. Dovtedy kvalifikovaná väčšina zodpovedala 255 hlasom za (z celkového počtu 352 hlasov) z aspoň 15 členských štátov. Členské štáty by mohli požadovať uplatnenie ďalšieho kritéria, a to 62 % obyvateľstva, ktoré musia predstavovať členské štáty hlasujúce za.

Rámček 9 – Možné kroky v prvom čítaní v pléne

Bez rozhodnutia výboru začať rokovania	S rozhodnutím výboru začať rokovania
<ul style="list-style-type: none"> • Predloženie správy výboru • Lehota na predkladanie pozmeňujúcich návrhov • Rozprava (Konferencia predsedov/plénum však môžu rozhodnúť, že sa rozprava neuskutoční) • Hlasovanie o: <ul style="list-style-type: none"> ○ zamietnutí návrhu legislatívneho aktu ○ pozmeňujúcich návrhoch k návrhu legislatívneho aktu ○ celom návrhu legislatívneho aktu v znení zmien alebo v pôvodnom znení • Možnosť vrátiť vec späť výboru na účel začatia rokovaní (alebo opäťovného posúdenia v prípade že návrh legislatívneho aktu bol zamietnutý) 	<ul style="list-style-type: none"> • Predloženie správy výboru (mandát) • Oznámenie v pléne o rozhodnutí výboru začať rokovania • Prípadná žiadosť (so strednou prahovou hodnotou, jednou desatinou všetkých poslancov Parlamentu zloženou z jednej alebo viacerých politických skupín a/alebo jednotlivých poslancov, t. j. 76 poslancov) o hlasovanie o rozhodnutí výboru o začať rokovaní; v prípade takejto žiadosti jediné hlasovanie na tej istej plenárnej schôdzi, alebo v prípade krátkych plenárnych schôdzí na nasledujúcej plenárnej schôdzi • Ak sa nepredloží žiadosť alebo nedôjde k zamietnutiu rozhodnutia, medziinštitucionálne rokovania sa môžu začať • Ak je rozhodnutie zamietnuté, o danom legislatívnom návrhu sa bude hlasovať na nasledujúcej plenárnej schôdzi • Lehota na predkladanie pozmeňujúcich návrhov • Rozprava (Konferencia predsedov/plénum však môžu rozhodnúť, že sa rozprava neuskutoční) • Hlasovanie o: <ul style="list-style-type: none"> ○ zamietnutí návrhu legislatívneho aktu ○ pozmeňujúcich návrhoch k návrhu legislatívneho aktu ○ celom návrhu legislatívneho aktu v znení zmien alebo v pôvodnom znení • Možnosť vrátiť vec späť výboru na účel začatia rokovaní na základe mandátu udeleného plénom (alebo opäťovného posúdenia v prípade zamietnutého návrhu legislatívneho aktu)

3.2.2. Prvé čítanie v Rade

Podobne ako Parlament Rada po priatí návrhu Komisie začne s prípravnými prácami. Obidve inštitúcie môžu pracovať súčasne, pozícia Rady v prvom čítaní však nemôže byť prijatá skôr, ako Parlament postúpi svoju pozíciu v prvom čítaní. Rada môže niekedy prijať politickú dohodu, známu ako **všeobecné smerovanie**, aj predtým, ako Parlament prijme pozíciu v prvom čítaní.

Ako je vysvetlené v kapitole 2.2, návrh sa v Rade prerokúva na troch úrovniach:

- pracovná skupina,
- Výbor stálych zástupcov – Coreper,
- Rada.

Návrh sa postúpi na diskusiu príslušnej pracovnej skupine. Skúmanie návrhu v príslušnej **pracovnej skupine** môže prebiehať v rovnakom čase ako skúmanie tohto návrhu v gestorskom výbere Parlamentu. Po dostatočnom pokroku diskusii v pracovnej skupine a v závislosti od citlivosti alebo dôležitosti návrhusa môžu diskusie začať alebo pokračovať v Coreperi a zriedkavejšie na úrovni Rady.

Väčšina návrhov je na programe **Coreperu** niekoľkokrát, pretože jeho členovia sa snažia vyriešiť rozpory, ktoré nevyriešila pracovná skupina. Coreper môže rozhodnúť, že návrh vráti pracovnej skupine, pokiaľ možno s návrhmi kompromisu, alebo záležitosť môže postúpiť Rade. V prvom čítaní môže Coreper prijať tiež mandát na rokovanie na účel nadchádzajúcich medziinštitucionálnych rokovaní, hoci ako mandát Rady sa čoraz častejšie používa **všeobecné smerovanie**, ktoré prijíma Rada.

Formálne sa hlasuje len na úrovni **Rady**. Na úrovni pracovnej skupiny alebo Coreperu sa predsedníctvo Rady snaží o dosiahnutie čo najširšej dohody o väčšine záležitostí, na ktoré poukazujú členské štaty, pričom vždy posudzuje to, či kompromis dosiahne požadovanú väčšinu v Rade. Cieľom je vyriešiť na úrovni Coreperu a pracovnej skupiny väčšinu politických a technických záležitostí, aby sa na zasadnutí Rady riešilo čo najmenej otvorených politických otázok. Predsedníctvo Rady sa tiež môže rozhodnúť pre diskusie v Corepere alebo v Rade na základe **správ o pokroku**, v ktorých je opísaný dosiahnutý pokrok a hlavné nedoriešené záležitosti.

Rada môže rozhodnúť, že návrhy vráti Coreperu alebo pracovnej skupine, a poskytnúť usmernenia alebo navrhnuť kompromisy. Ak sa na úrovni Coreperu podarilo uzavrieť diskusie o návrhu, návrh sa zaradí do programu Rady ako bod A, čo znamená, že sa očakáva dohoda bez rozpravy. Diskusiu o takýchto bodoch však možno znova otvoriť, ak o to požiada jeden alebo viaceré členské štaty. Ktorokoľvek zloženie Rady môže prijať akt Rady, ktorý patrí do pôsobnosti jej iného zloženia.

Ak Rada **kvalifikovanou väčšinou** alebo **jednomyselne** (v prípade nesúhlasu Komisie) schváli pozíciu Parlamentu v prvom čítaní (napríklad schváli všetky pozmeňujúce návrhy Parlamentu, ako to je napríklad v prípade dohody v prvom čítaní), predmetný návrh je prijatý v znení zodpovedajúcom pozícii Parlamentu. Ak Rada nemôže úplne akceptovať výsledok prvého čítania v Parlamente, v prvom čítaní prijme svoju pozíciu

(predtým známu ako tzv. spoločná pozícia Rady) a predloží ju Parlamentu s cieľom začať druhé čítanie¹. Komisia plne informuje Parlament o svojej pozícii.

Ak Parlament prijal svoju pozíciu v prvom čítaní bez dohody s Radou, stále existuje aj možnosť dosiahnuť dohodu pred druhým čítaním v Parlamente: ide o takzvanú **skorú dohodu v druhom čítaní** (článok 72 rokovacieho poriadku, tento postup je bližšie opísaný v kapitole 4.3).

Stretnutie v Rade © Európska únia

3.3. Druhé čítanie

Ked' Parlament oficiálne dostane pozíciu Rady v prvom čítaní², začne sa druhé čítanie. V rámci druhého čítania sú obaja zákonodarcovia viazaní prísnymi lehotami stanovenými v zmluve: každý zákonodarca má trojmesačnú lehotu, ktorú možno predĺžiť o jeden mesiac a ktorá pre Parlamentu začína plynúť oznámením pozície Rady

¹ Hoci to nie je výslovne stanovené v zmluve, všeobecne sa akceptuje, že Rada môže kvalifikovanou väčšinou zamietnuť návrh Komisie ako celok. V praxi však Rada zvyčajne formálne nezamieta návrhy Komisie. Namiesto toho a na rozdiel od Parlamentu sa jednoducho rozhodne, že nezačne alebo nebude pokračovať v práci na príslušnom návrhu Komisie, čím je tento návrh prakticky zablokovaný.

² Ako je stanovené v bode 20 Spoločného vyhlásenia o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup ([Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5](#)) Rada zvyčajne konzultuje s Európskym parlamentom dátum postúpenia svojej pozície s cieľom zaistiť čo najvyššiu efektivitu. Je dôležité zaistiť, aby sa v plnej miere využili tri alebo štyri mesiace, ktoré majú inštitúcie k dispozícii, a zohľadnili sa napríklad obdobia prázdnin.

v prvom čítaní v pléne¹. V rámci druhého čítania Parlament môže schváliť, zamietnuť alebo zmeniť pozíciu Rady v prvom čítaní².

3.3.1. Druhé čítanie v Parlamente

Vo výboroch

Spravodajca (spravidla ten istý poslanec, ktorý vypracoval správu do prvého čítania) vypracuje návrh odporúčania, ktorý gestorský výbor (ten istý výbor, ktorý bol zodpovedný v prvom čítaní) postúpi plénu a v ktorom navrhuje schválenie, zmenu alebo zamietnutie pozície Rady v prvom čítaní.

Návrh odporúčania obsahuje pozmeňujúce návrhy navrhnuté spravodajcom. Ktorýkoľvek riadny člen alebo náhradník gestorského výboru môže predložiť návrhy na zamietnutie a dodatočné pozmeňujúce návrhy. V druhom čítaní však platia určité ďalšie obmedzenia, pokiaľ ide o prípustnosť pozmeňujúcich návrhov. Konkrétnie sú podľa článku 68 ods. 2 rokovacieho poriadku prípustné len také pozmeňujúce návrhy k pozícii Rady, ktorých cieľom je:

- úplné alebo čiastočné obnovenie pozície prijatej Parlamentom v prvom čítaní alebo
- dosiahnutie kompromisu medzi Parlamentom a Radou, alebo
- zmena časti textu pozície Rady v prvom čítaní, ktorá nebola zahrnutá v pôvodnom návrhu Komisie alebo sa od neho obsahovo líši, alebo
- zohľadnenie nového skutkového alebo právneho stavu, ktorý nastal od prijatia pozície Parlamentu v prvom čítaní.

O prípustnosti pozmeňujúcich návrhov rozhoduje predseda gestorského výboru na úrovni výboru a predseda Parlamentu počas fázy v pléne. Ich rozhodnutie je konečné (článok 68 rokovacieho poriadku). Ak sa v čase od prvého čítania konali nové voľby a Parlament nepožiadal Komisiu, aby mu opäťovne predložila svoj návrh³, môžu rozhodnúť o neuplatňovaní týchto obmedzení prípustnosti.

V druhom čítaní neplnia výbory požiadane o stanovisko žiadnu úlohu. Do procesu rokovaní sú však zapojené pridružené výbory podľa článku 57 rokovacieho poriadku⁴.

Rovnako ako v prvom čítaní sa o návrhu odporúčania a dodatočných pozmeňujúcich návrhoch vedú neformálne diskusie medzi spravodajcom a tieňovými spravodajcami s cieľom čo najviac zjednotiť postoje, ktoré môžu viesť ku kompromisným pozmeňujúcim návrhom, ktoré sú následne predložené na hlasovanie.

V druhom čítaní môže gestorský výbor rozhodnúť o začatí rokovaní s Radou kedykoľvek potom, ako mu bola postúpená pozícia Rady v prvom čítaní, pričom sa pozícia

¹ Podľa článku 294 ods. 14 sa môže trojmesačná lehota stanovená v odseku 7 predĺžiť, avšak najviac o jeden mesiac. Parlament vo všeobecnosti využíva túto možnosť predĺženia, pretože tri mesiace sú zvyčajne príliš krátke čas.

² V prípade, že Parlament počas tejto lehoty neprijme žiadne rozhodnutie, akt sa považuje za schválený v súlade s pozíciou Rady prijatou v prvom čítaní. V praxi sa to však nikdy nestalo.

³ Článok 68 ods. 2 rokovacieho poriadku v spojení s článkom 61 rokovacieho poriadku.

⁴ Pozri výklad článku 57 rokovacieho poriadku, ktorý podal výbor AFCO: „Rozhodnutie Konferencie predsedov uplatniť postup pridružených výborov sa vzťahuje na všetky štádiá príslušného postupu.“

Parlamentu prijatá v prvom čítaní považuje za jeho mandát. Ak pozícia Rady obsahuje prvky, ktoré nie sú zahrnuté do návrhu Komisie alebo pozície Parlamentu v prvom čítaní, výbor môže prijať usmernenia pre rokovaciu skupinu (pozri článok 73 rokovacieho poriadku a kapitolu 4.3.1).

Gestorský výbor prijme rozhodnutie jednoduchou väčšinou svojich členov (t. j. väčšinou odovzdaných hlasov). Po hlasovaní v gestorskom výbere je odporúčanie predložené na hlasovanie v pléne.

V pléne

Odporúčanie do druhého čítania prijaté vo výbore alebo v prípade dohody v druhom čítaní text predbežnej dohody, sa predloží na hlasovanie v pléne. Na plenárnej schôdzi sa môžu predložiť dodatočné pozmeňujúce návrhy, ale môže ich predkladať len gestorský výbor, politická skupina alebo minimálne 38 poslancov (nízka prahová hodnota).

Pred hlasovaním v pléne môže predseda Parlamentu požiadať Komisiu o vyjadrenie jej pozície a Radu o pripomienky.

Parlament môže schvaliť pozíciu Rady v prvom čítaní bez pozmeňujúcich návrhov (bud' ako dôsledok skorej dohody v druhom čítaní, alebo z dôvodu neprijatia navrhovaných pozmeňujúcich návrhov v pléne). Ak žiadny pozmeňujúci návrh alebo návrh na zamietnutie neboli predložené, alebo ak neboli prijaté väčšinou všetkých poslancov Parlamentu (t. j. najmenej 376 hlasov za z celkového možného počtu 751), predseda len oznámi, že navrhnutý akt bol s konečnou platnosťou prijatý. V takých prípadoch nedochádza k formálnemu hlasovaniu.

Ak Parlament schváli alebo zamietne pozíciu Rady z prvého čítania, legislatívny postup sa končí. V prípade zamietnutia možno postup obnoviť len predložením nového návrhu Komisie.

3.3.2. Druhé čítanie v Rade

Ked' Parlament uzavrie druhé čítanie a predloží svoju pozíciu Rade, Rada má ďalšie tri mesiace (alebo štyri v prípade požiadania o predĺženie lehoty, pozri začiatok bodu 3.3) na to, aby uzavrela svoje druhé čítanie.

Rada môže v druhom čítaní schvaliť pozmeňujúce návrhy Parlamentu kvalifikovanou väčšinou alebo, ak je Komisia proti nejakému pozmeňujúcemu návrhu Parlamentu, jednomyselne. V tomto prípade je akt schválený.

Ak Rada neakceptuje všetky pozmeňujúce návrhy Parlamentu, v súlade so zmluvou sa zvolá Zmierovací výbor.

3.4. Zmierovací postup a tretie čítanie

Zmierovací postup pozostáva z rokovaní medzi Parlamentom a Radou v Zmierovacom výbore s cieľom dosiahnuť dohodu v podobe spoločného textu (pozri tiež kapitolu 5 s podrobnejším výkladom).

Zmierovací výbor sa skladá z dvoch delegácií:

- delegácia Rady zložená z jedného zástupcu každého členského štátu (ministrov alebo ich zástupcov) a
- delegácia Parlamentu, ktorá je zložená z rovnakého počtu poslancov a ktorú vedie jeden z **troch podpredsedov zodpovedných za zmierovací postup**.

Z toho vyplýva, že Zmierovací výbor má v súčasnosti 56 (28 + 28) členov. Komisiu zastupuje komisár zodpovedný za legislatívny návrh a jej úlohou je vyvinúť všetku potrebnú iniciatívu na zblíženie pozícií Parlamentu a Rady.

Zmierovací výbor sa musí zvolať do šiestich týždňov (alebo ôsmich týždňov v prípade dohody o predĺžení lehoty) po tom, čo Rada uzavrie svoje druhé čítanie a oficiálne oznámi Parlamentu, že nemôže akceptovať všetky pozmeňujúce návrhy Parlamentu z jeho druhého čítania. Tento výbor sa ustanovuje samostatne pre každý legislatívny návrh, ktorý si vyžaduje zmierovací postup, a má k dispozícii ďalších šesť týždňov (alebo osem týždňov v prípade dohody o predĺžení lehoty) na dosiahnutie celkovej dohody vo forme **spoločného textu**, ktorý však musia formálne schváliť Parlament aj Rada. So zreteľom na relatívne krátke čas na dosiahnutie dohody sa vo všeobecnosti v praxi začnú neformálne medziinštitucionálne rokovania ešte pred oficiálnym zvolaním Zmierovacieho výboru.

Ak Zmierovací výbor nedospeje k dohode alebo ak Parlament (jednoduchou väčšinou) alebo Rada (kvalifikovanou väčšinou) neschvália „spoločný text“ v treťom čítaní do šiestich týždňov (alebo ôsmich týždňov v prípade dohodnutia predĺženia lehoty), akt sa považuje za neprijatý.

4. MEDZIINŠTITUCIONÁLNE ROKOVANIA

4.1. Úvod

Od nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy, ktorou sa zaviedla možnosť pre spoluzákonodarcov dosiahnuť dohodu v prvom čítaní, je možné napomôcť ukončeniu riadneho legislatívneho postupu v ktorejkoľvek fáze postupu (pozri rámček 10 za bodom 4.4.3)¹. Postup, ktorý z toho vyplynul, bol kodifikovaný v Spoločnom vyhlásení o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup (pozri rámček 1), podľa ktorého „*inštitúcie počas postupu spolupracujú s cieľom čo najviac uviesť do súladu svoje pozície a tým, ak je to vhodné, umožniť prijatie právneho aktu v počiatočnej fáze postupu*“. Zosúladenie pozícii sa dosiahne prostredníctvom neformálnych medziinštitucionálnych rokovaní vo forme trialógov.

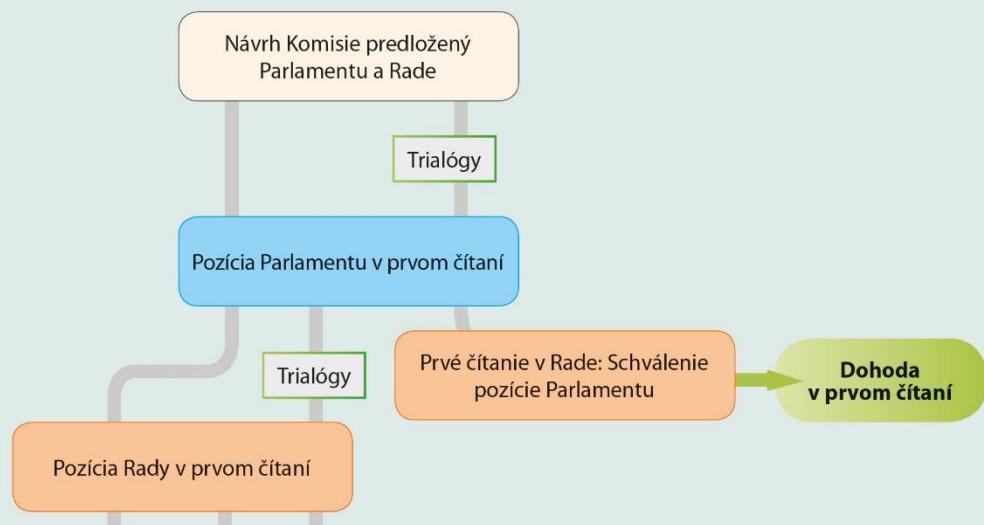
Rokovanie v rámci trialógu © Európsky parlament (2017)

Revízia rokovacieho poriadku Parlamentu, ktorý nadobudol účinnosť 16. januára 2017, bola príležitosťou posilniť transparentnosť medziinštitucionálnych legislatívnych rokovaní (pozri aj odsek 4.5). Táto reforma nadviazala na ustanovenia zavedené na konci roka 2012 v súvislosti s prijatím mandátu Parlamentu na rokovania a vedením rokovaní. Rokovací poriadok bol úplne prepracovaný s cieľom ešte viac zvýšiť parlamentnú zodpovednosť a kontrolu nad legislatívnymi rokovami, a to najmä posilnením úlohy pléna pri rozhodovaní o začatí rokovaní a o mandáte.

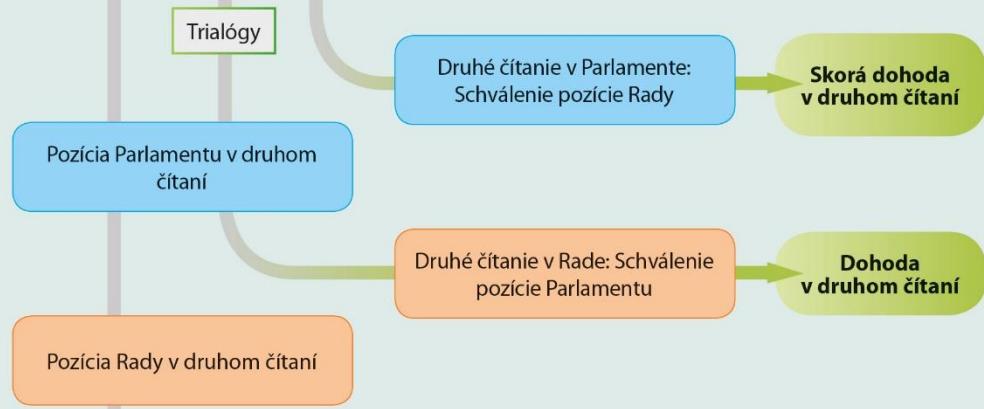
¹ Historický prehľad obsahuje správa z konferencie na tému '[20 years of codecision](#)' (20 rokov spolurozhodovacieho postupu) z 5. novembra 2013.

Rôzne kroky vedúce k dohode v rámci riadneho legislatívneho postupu

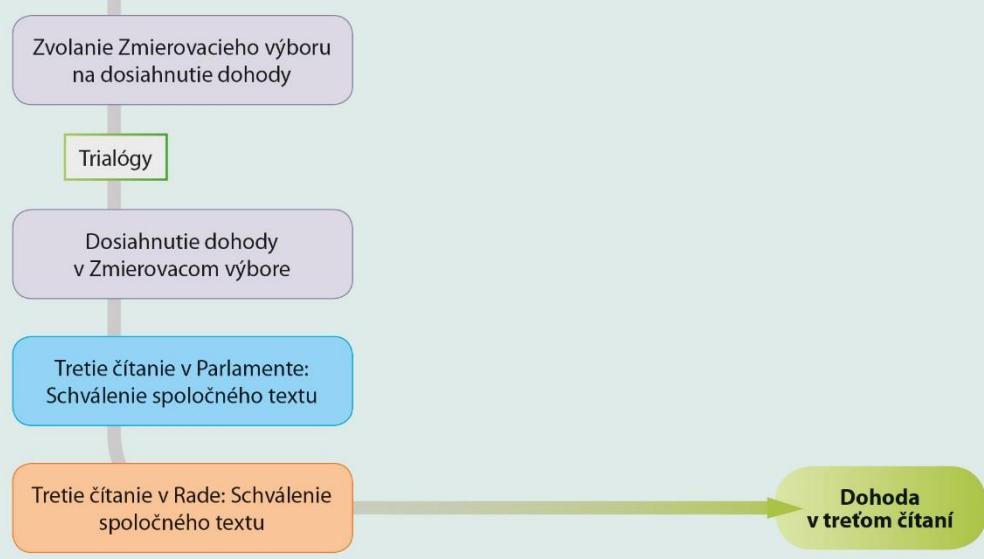
Prvé čítanie

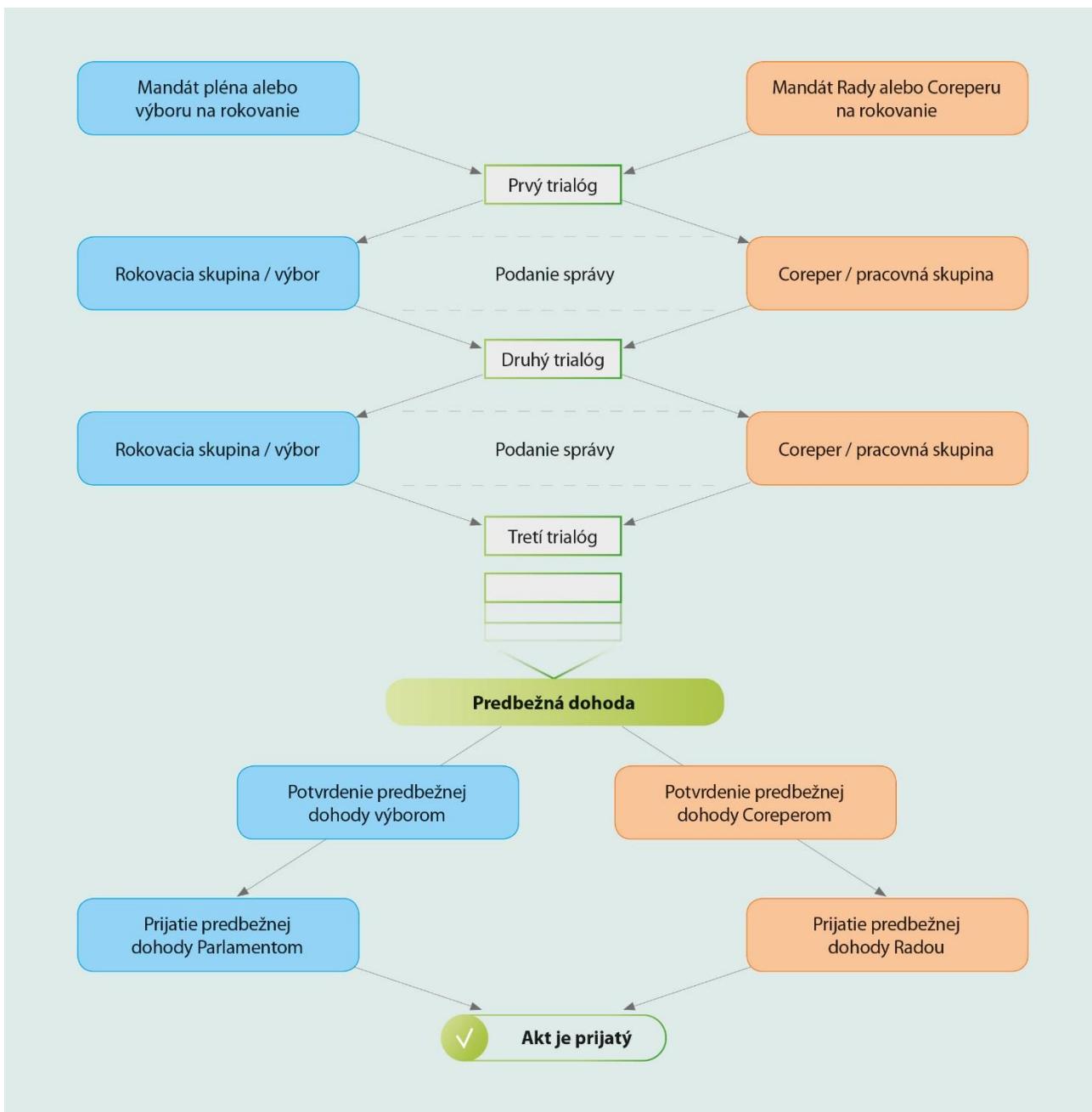
Druhé čítanie

Tretie čítanie

Postup medziinštitucionálnych rokovanií

4.2. Trialógy

Na prijatie aktu v riadnom legislatívnom postupe je potrebné, aby sa spoluzákonodarcovia v určitom momente počas postupu dohodli na spoločnom texte, ktorý bude prijateľný tak pre Parlament, ako aj pre Radu. To si vyžaduje vzájomnú komunikáciu medzi inštitúciami, ktorá prebieha vo forme trialógov: sú to neformálne trojstranné stretnutia, na ktorých zástupcovia Parlamentu, Rady a Komisie rokujú o legislatívnych návrhoch. Trialógy možno organizovať v ktorejkoľvek fáze legislatívneho postupu a ich výsledkom môžu byť dohody v prvom čítaní, v skorom druhom čítaní alebo dohody v druhom čítaní, prípadne dohoda na spoločnom teste.

počas zmierovacieho postupu. Trialógy pozostávajú z politických rokovaní, hoci im môžu predchádzať prípravné technické stretnutia (na ktorých sa zúčastňujú experti týchto troch inštitúcií). Hlavným pracovným nástrojom je dokument so štyrmi stĺpcami: prvé tri stĺpce obsahujú príslušné pozície daných troch inštitúcií a posledný stĺpec je vyhradený na kompromisné návrhy¹. Na trialógu, ktorým predsedá spoluzákonodarca organizujúci schôdzku (t. j. buď Parlament, alebo Rada), každá inštitúcia vysvetlí svoju pozíciu, čím sa otvorí diskusia, ktorej účelom je dospieť ku kompromisu.

Komisia vystupuje ako sprostredkovateľ s cieľom uľahčiť dosiahnutie dohody medzi spoluzákonodarcami. Účastníci trialógov konajú na základe rokovacích mandátov, ktoré im boli zverené ich príslušou inštitúciou: Tri delegácie skúmajú možnosti dosiahnutia kompromisu neformálnou cestou a pravidelne sa informujú alebo požadujú nové pokyny podľa vnútorných pravidiel svojej príslušnej inštitúcie, t. j. prostredníctvom rokovacej skupiny a/alebo vo výbere v prípade Parlamentu, v Coreperi alebo v zodpovednej pracovnej skupine v prípade Rady (pozri graf vyššie).

Akákoľvek dohoda dosiahnutá v trialógoch je predbežná a musí byť schválená formálnym postupom, ktorý sa uplatňuje v každej inštitúcii (v prípade Parlamentu pozri článok 74 rokovacieho poriadku).

Frekvencia, ako aj počet trialógov závisia od povahy prerokúvaného legislatívneho návrhu a od osobitných politických okolností (napríklad koniec volebného obdobia). Vzhľadom na rotovanie predsedníctva Rady sa každé predsedníctvo Rady zvyčajne usiluje uzavrieť určité legislatívne návrhy predtým, ako sa skončí.

Dalo by sa povedať, že v porovnaní so začiatkami spolurozhodovacieho postupu výraznejšie používanie trialógov na medziinštitucionálnej úrovni posilnilo transparentnosť a zodpovednosť v rámci Parlamentu (protože všetky politické skupiny majú prístup ku všetkým informáciám a stretnutiam), ako aj kvalitu medziinštitucionálnych rokovaní.

4.3. Postup na začatie medziinštitucionálnych rokovaní

Pred začatím medziinštitucionálnych rokovaní musí dať každá inštitúcia svojim vyjednávačom zelenú (pozri bod 4.4), aby mohli začať tieto rokovania na základe mandátu na rokovanie, ktorým sa musia riadiť pri svojej práci. Každá inštitúcia má svoje postupy na začatie rokovaní.

4.3.1. Parlament

Rokovania pred prvým čítaním v Parlamencu

V Parlamencu rozhoduje plénum o tom, či sa prvé čítanie Parlamentu uzavrie alebo či sa výboru povolí začať rokovania.. Rozhodnutie začať rokovania môže byť prijaté na úrovni výboru vo forme správy výboru, ktorá predstavuje mandát, a ktoré musí následne schváliť plénum (článok 71 rokovacieho poriadku). Ak sa takéto rozhodnutie

---

¹ V niektorých prípadoch môže dokument obsahovať odlišný počet stĺpcov.

výboru neschváli alebo ak neexistuje, plénum môže tiež rozhodnúť, že vráti legislatívny návrh gestorskému výboru, čím mu umožní začať rokovania na základe pozmeňujúcich návrhov priatých plénom (článok 59 ods. 4 rokovacieho poriadku).

- *Rozhodnutie výboru začať rokovania v prvom čítaní*

Ak gestorský výbor rozhodne o začatí rokovania v prvom čítaní na základe správy výboru ako mandátu, toto rozhodnutie si vyžaduje kvalifikovanú väčšinu na úrovni výboru.

Toto rozhodnutie sa musí následne oznámiť na začiatku plenárnej schôdze, ktorá nasleduje po jeho priatí vo výbore (spravidla v pondelok večer o 17.00 hod. počas plenárnych schôdzí v Štrasburgu a v stredu popoludní o 15.00 hod. počas krátkych plenárnych schôdzí v Bruseli). Pred koncom dňa nasledujúceho po dni oznámenia môžu politické skupiny alebo poslanci, ktorí predstavujú najmenej strednú prahovú hodnotu (t. j. 76 poslancov), požiadať o jediné hlasovanie o rozhodnutí výboru (pri štrasburských plenárnych schôdzach sa toto hlasovanie koná počas tej istej schôdze). Ak do uplynutia lehoty nebola takáto žiadosť predložená, výbor môže začať rokovania.

Ak bolo o toto hlasovanie požiadane, plénum môže jednoduchou väčšinou schváliť rozhodnutie výboru a výbor môže začať rokovania bezprostredne po tomto hlasovaní.

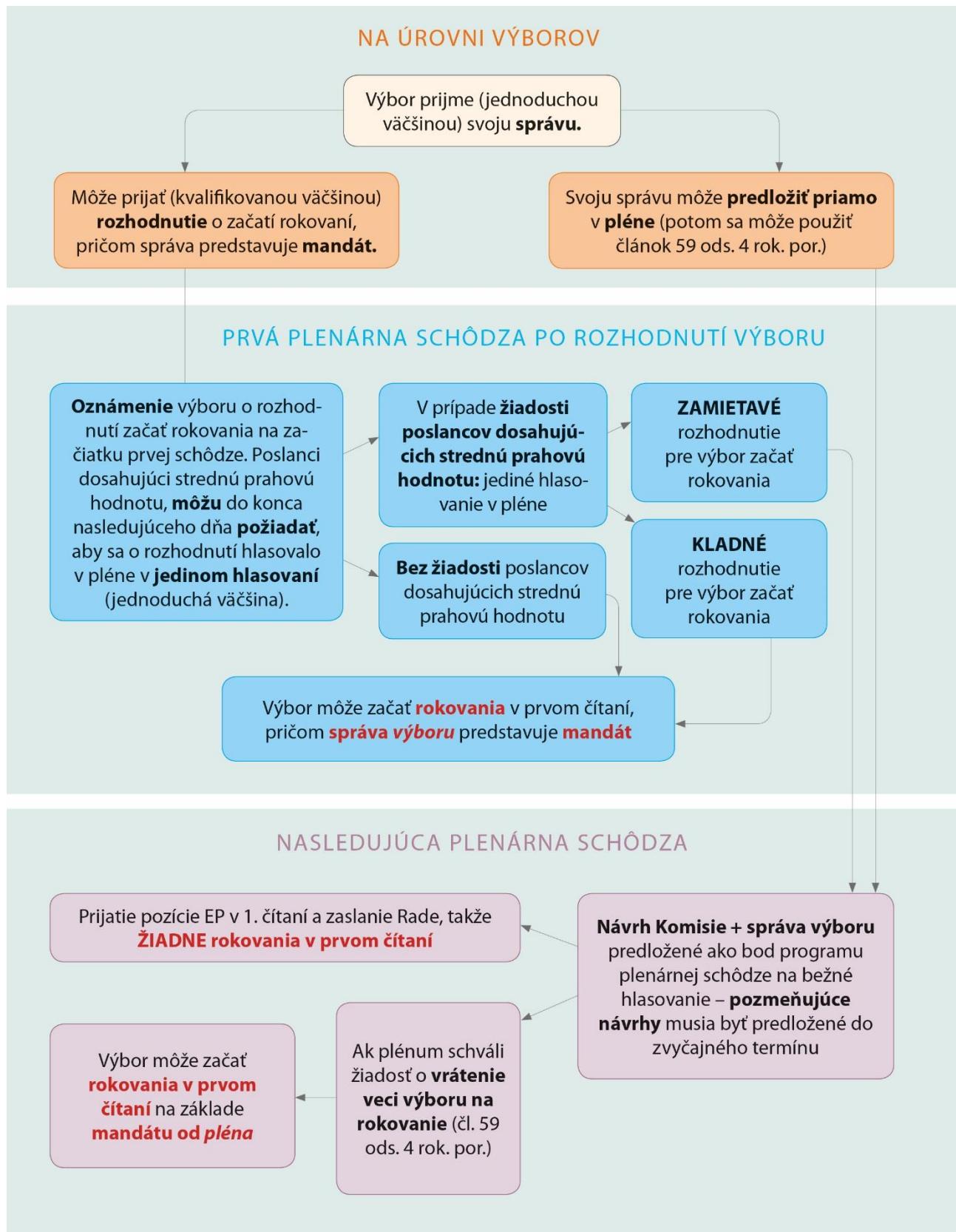
Ak plénum zamietne rozhodnutie výboru o začatí rokovania, správa sa zaradí do programu nasledujúcej plenárnej schôdze v súlade s článkom 59 rokovacieho poriadku, kde sa o nej bude hlasovať bežným spôsobom, pričom sa stanoví lehota na predkladanie pozmeňujúcich návrhov.

- *Rozhodnutie pléna o začatí rokovania (s rozhodnutím výboru alebo bez predchádzajúceho rozhodnutia výboru)*

Ak bolo rozhodnutie výboru zamietnuté alebo ak takéto rozhodnutie neexistuje, o návrhu legislatívneho aktu, pozmeňujúcich návrhoch výboru, ktoré tvoria jeho správu, a o pozmeňujúcich návrhoch politickej skupiny alebo aspoň 38 poslancov sa hlasuje v pléne, aby sa mohlo uzavrieť prvé čítanie Parlamentu.

Pred uzavretím prvého čítania má však predseda, spravodajca gestorského výboru, politická skupina alebo aspoň 38 poslancov Európskeho parlamentu (nízka prahová hodnota) možnosť požiadať plénum o vrátenie veci výboru na medziinštitucionálne rokovania podľa článku 60 rokovacieho poriadku. Táto žiadosť sa potom predloží na hlasovanie.

Prijatie mandátov na rokovania v Parlamente s ohľadom na rokovania v prvom čítaní

Rokovania pred prvým čítaním v Rade (článok 72 rokovacieho poriadku):

Ak chce gestorský výbor začať medziinštitucionálne rokovania po tom, ako Parlament prijal svoju pozíciu v prvom čítaní v pléne, a pred tým, ako Rada ukončí svoje prvé čítanie (**rokovania v skorom druhom čítaní**), musí o tom rozhodnúť kvalifikovanou väčšinou; toto rozhodnutie sa musí oznámiť v pléne, avšak len na informačné účely.

Pozícia Parlamentu v prvom čítaní predstavuje mandát na rokovania. To je dôvod, prečo – na rozdiel od rokovania v prvom čítaní – plénum nemôže napadnúť rozhodnutie výboru. Rokovania sa môžu začať hned po rozhodnutí výboru.

Rokovania pred druhým čítaním v Parante (článok 73 rokovacieho poriadku):

Na rozhodnutie o začatí rokovania pred druhým čítaním v Parante potrebuje gestorský výbor len jednoduchú väčšinu. O tom, že začne rokovania, môže rozhodnúť kedykoľvek po tom, ako mu bola postúpená pozícia Rady v prvom čítaní. Pozícia Parlamentu v prvom čítaní predstavuje jeho mandát, ale výbor môže prijať ďalšie usmernenia pre rokovaciu skupinu, a to aj vo forme pozmeňujúcich návrhov k pozícii Rady, ak táto pozícia obsahuje prvky, ktoré nie sú predmetom návrhu Komisie alebo prvého čítania Parlamentu.

4.3.2. Rada

Neexistuje formálna požiadavka, pokiaľ ide o to, na ktorej úrovni sa musí získať mandát na rokovanie v prvom čítaní (t. j. úroveň Coreperu alebo Rady). Rada má tendenciu prijímať ich čoraz viac na úrovni Rady vo forme **všeobecného smerovania** (kvalifikovanou väčšinou, hoci v praxi nedochádza k hlasovaniu), čo je verejný dokument. Vo fáze druhého čítania je mandátom pozícia Rady z prvého čítania.

4.3.3. Komisia

Mandátom je legislatívny návrh Komisie. Vo všetkých fázach legislatívneho postupu vypracúva zmeny pozícii Komisie v medziinštitucionálnych rokovaniach Skupina pre medziinštitucionálne vzťahy (**GRI**)¹. GRI sa stretáva takmer každý týždeň a okrem iného diskutuje o postoji, ktorý má Komisia zaujať v nadchádzajúcich trialógoch v súvislosti so všetkými prerokúvanými legislatívnymi návrhmi, a schvaľuje ho. Zástupcovia Komisie prítomní na trialógoch môžu spravidla odsúhlasiť dôležité zmeny legislatívnych návrhov Komisie schválené spolužakonodarcami len ad referendum, pokiaľ kolégium komisárov formálne neschváli revidované pozície Komisie.

---

¹ Orgán v Komisii, ktorého úlohou je koordinovať politické, legislatívne a administratívne vzťahy s ostatnými inštitúciami, najmä s Parlamentom a Radou. Členmi GRI sú zástupcovia vedúcich kabinetov všetkých komisárov, pretože sú poverení monitorovaním medziinštitucionálnych záležitostí. Skupina sa schádza v zásade raz za týždeň. Zaoberá sa konkrétnie návrhmi, ktoré prerokúvajú Parlament a Rada a ktoré sú z inštitucionálneho hľadiska citlivé, pričom na niektoré sa vzťahuje riadny legislatívny postup.

4.4. Aktéri medziinštitucionálnych rokování

4.4.1. Parlament

Revíziou rokovacieho poriadku Parlamentu v roku 2017 sa nezmenilo zloženie rokovacej skupiny Parlamentu, ktoré už bolo ustanovené v rokovacom poriadku v roku 2012. Rokovaciu skupinu Parlamentu viedie spravodajca a predsedá jej predseda gestorského výboru, ktorý môže tiež určiť podpredsedu ako svojho zástupcu. V rámci trialógov to často znamená, že predseda (alebo podpredseda) výboru alebo predsedníctvo Rady viedie zasadnutia (podľa toho, či sa zasadnutie koná v priestoroch Parlamentu alebo Rady). Okrem toho, sa môže predseda zamerať na horizontálnejšie otázky, zatiaľ čo spravodajca obhajuje pozíciu Parlamentu ku konkrétnemu legislatívному návrhu. Ako je vyslovene stanovené v rokovacom poriadku Parlamentu, členmi rokovacej skupiny sú prinajmenšom tieňoví spravodajcovia z každej politickej skupiny, ktorá sa chce zúčastniť.

Počas trialógov pomáha rokovacej skupine **projektový tím**, ktorého koordináciu zabezpečuje sekretariát gestorského výboru (pozri bod 3.2.1).

4.4.2. Rada

Radu obvykle zastupuje podľa oblasti prerokúvanej veci predsedníctvo na úrovni predsedajúceho Coreperu II alebo Coreperu I, a výnimočne v prípade politicky dôležitých návrhovpríslušný minister. S ohľadom na veľký počet trialógov, ako aj v závislosti od povahy návrhu členského štátu, ktorý vykonáva rotujúce predsedníctvo Rady, môžu trialógy viest' aj príslušní predsedovia pracovných skupín. Užitočnými kontaktmi pre Parlament sú počas rokovania aj skupiny **Antici** a **Mertens** každého predsedníctva¹. Rokovacej skupine Rady obvykle pomáha útvar, ktorý je zodpovedný za legislatívny návrh v rámci sekretariátu Rady, a právny servis Rady.

4.4.3. Komisia

Komisiu zastupuje príslušné generálne riaditeľstvo (zvyčajne na úrovni vedúceho oddelenia alebo riaditeľa) alebo v prípade politicky dôležitých návrhovzodpovedný komisár alebo generálny riaditeľ, ktorým pomáha Generálny sekretariát, niekedy právny servis Komisie a kabinet komisára.

Počas legislatívneho postupu Komisia pomáha spoluzákonodarcom tým, že poskytuje odborné vysvetlenia a vystupuje ako sprostredkovateľ počas medziinštitucionálnych rokovanií. Môže byť vyzvaná, aby navrhla kompromisné znenie alebo poskytla podrobnejšie či „technické“ informácie. Komisia by mala pri obhajobe alebo prerokúvaní legislatívnych návrhov vo všetkých fázach legislatívneho postupu konáť

---

¹ Skupina Antici pripravuje prácu pre Coreper II, skupina Mertens pre Coreper I (pozri kapitolu 2.2).

ako „poctivý sprostredkovateľ“, v súlade s jej právom iniciatívy a so zásadou rovnakého zaobchádzania s Parlamentom a Radou¹.

Rámček 10 – Dohody v rámci RLP: Hlavné charakteristické črty z pohľadu Parlamentu

Dohoda v prvom čítaní (články 59, 62 a 71 rokovacieh o poriadku)	<p>Pozmeňujúce návrhy: k návrhu Komisie; možno ich predkladať vo výbore a v pléne; široko koncipované kritériá prípustnosti.</p> <p>Mandát: 1) Správa výboru: ak plénum schváli rozhodnutie výboru začať rokovania, správa výboru predstavuje mandát; 2) Pozícia pléna: ak plénum neschváli rozhodnutie výboru a prebehne bežné hlasovanie alebo ak neexistuje rozhodnutie výboru začať rokovania, plénum môže výboru postúpiť výsledok hlasovania v pléne na medziinštitucionálne rokovania.</p> <p>Rozhodnutie o začatí rokovania: 1) prijaté výborom (kvalifikovanou väčšinou), avšak oznamené v pléne, na čo môže plénum rozhodnúť, že sa o tomto rozhodnutí bude hlasovať jediným hlasovaním; 2) ak plénum neschváli rozhodnutie alebo ak takéto rozhodnutie neexistuje, plénum môže aj tak rozhodnúť (jednoduchou väčšinou), že vec vráti gestorskému výboru späť na medziinštitucionálne rokovania.</p> <p>Lehoty: nie sú.</p> <p>Potvrdenie predbežnej dohody: listom, ktorý predseda Coreperu zašle predsedovi výboru pred tým, ako Parlament prijme svoju pozíciu v prvom čítaní (čomu predchádza jediné hlasovanie jednoduchou väčšinou v gestorskom výbore)</p> <p>Požadovaná väčšina v pléne: návrh Komisie môže byť schválený, zamietnutý alebo zmenený jednoduchou väčšinou (t. j. väčšinou hlasujúcich poslancov).</p>
Skorá dohoda v druhom čítaní (Články 69 a 72 rokovacieh o poriadku)	<p>Pozmeňujúce návrhy: žiadne návrhy zmien k pozícii Rady v prvom čítaní, pretože odráža predbežnú dohodu po rokovaniach s Parlamentom.</p> <p>Mandát: pozícia Parlamentu v prvom čítaní.</p> <p>Rozhodnutie začať rokovania: prijaté výborom (kvalifikovanou väčšinou) kedykoľvek po prijatí pozície Parlamentu v prvom čítaní; oznamené v pléne, pričom sa nevyžaduje jeho schválenie.</p> <p>Lehoty: nie sú.</p> <p>Potvrdenie predbežnej dohody: hlasovanie jednoduchou väčšinou, ktorým sa potvrdí predbežná dohoda a schváli list predsedu výboru adresovaný predsedovi Coreperu, v ktorom sa uvádzia, že predseda výboru odporučí plénu prijatie pozície Rady v prvom čítaní zodpovedajúcej textu predbežnej dohody bez zmien v druhom čítaní Parlamentu.</p> <p>Požadovaná väčšina v pléne: v druhom čítaní Parlament schvaľuje pozíciu Rady v prvom čítaní (jednoduchou väčšinou), ktorá zodpovedá predbežnej dohode prijatej v skorom druhom čítaní. Ak neboli predložené alebo prijaté žiadny</p>

¹ Pozri rámcovú dohodu ([\(Ú. v. EÚ L 304 20.11.2010, s. 47\)](#)) o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou, podľa ktorej Komisia musí riadne zohľadniť „príslušné úlohy, ktoré podľa zmlúv prislúchajú Európskemu parlamentu a Rade, najmä so zreteľom na základnú zásadu rovnakého zaobchádzania“..

	pozmeňujúci návrh alebo návrh na zamietnutie (kvalifikovanou väčšinou), predsedu Parlamentu oznámi, že navrhnutý akt bol prijatý v znení, ktoré bolo prostredníctvom rokovania dohodnuté s Radou (bez formálneho hlasovania).
Dohoda v druhom čítaní (články 67, 69 a 73 rokovacieh o poriadku)	<p>Pozmeňujúce návrhy: k pozícii Rady v prvom čítaní môžu byť predkladané vo výbere (už nie výborom požiadaným o stanovisko) alebo v pléne; prísne kritériá prípustnosti.</p> <p>Mandát: pozícia Parlamentu v prvom čítaní. Ak pozícia Rady obsahuje prvky, ktoré nie sú zahrnuté do návrhu Komisie alebo pozícia Parlamentu v prvom čítaní, výbor môže prijať usmernenia, ktoré dopĺňajú mandát na rokovanie v prvom čítaní, a to aj vo forme pozmeňujúcich návrhov.</p> <p>Rozhodnutie začať rokovania: prijaté gestorským výborom kedykoľvek po tom, ako mu bola postúpená pozícia Rady (jednoduchou väčšinou); bez oznámenia v pléne.</p> <p>Lehoty: maximálne 3+1 mesiace, aby Parlament prijal svoju pozíciu v druhom čítaní (a ďalšie maximálne 3+1 mesiace pre Radu).</p> <p>Potvrdenie predbežnej dohody: predbežná dohoda sa potvrdzuje listom, ktorý predsedu Coreperu zašle predsedovi výboru pred tým, ako Parlament prijme svoju pozíciu v druhom čítaní (čomu predchádza jediné hlasovanie v gestorskom výbere).</p> <p>Požadovaná väčšina v pléne: pozmeňujúce návrhy k pozícii Rady alebo zamietnutie si vyžadujú kvalifikovanú väčšinu.</p>
Zmierovací postup a tretie čítanie (články 75, 76, 77 a 78 rokovacieh o poriadku)	<p>Pozmeňujúce návrhy: pozmeňujúce návrhy v treťom čítaní nie sú možné: Parlament schvaľuje alebo zamieta celý spoločný text jednoduchou väčšinou v jednom hlasovaní.</p> <p>Mandát: pozícia Parlamentu v druhom čítaní</p> <p>Rozhodnutie začať rokovania: neuplatnitelné</p> <p>Lehoty: maximálne 24 týždňov (3 x 8 týždňov), z čoho maximálne 8 týždňov na samotný zmierovací postup.</p> <p>Potvrdenie predbežnej dohody: zaslanie spoločného textu formou listu predsedami oboch delegácií</p> <p>Požadovaná väčšina v pléne: jednoduchá väčšina.</p>

4.5. Transparentnosť parlamentných postupov a spôsoby, ako zabezpečiť zodpovednosť

Pre Parlament je veľmi dôležité zabezpečiť, aby jeho legislatívne postupy boli transparentné a prebiehali čo najotvorenejšie v súlade s článkom 15 ZFEÚ.

Všeobecne platí, že všetky schôdze výborov a pléna sú verejné. Všetky rokovania v pléne a vo väčšine prípadov aj schôdze výborov sa vysielajú naživo cez internet. Všetky rozpravy a hlasovania o legislatívnych návrhoch tak vo výboroch, ako aj v pléne sú verejné. Okrem toho sú všetky oficiálne dokumenty verejne dostupné, spravidla vo

všetkých úradných jazykoch. Legislatívne observatórium Parlamentu¹ poskytuje veľké množstvo dôležitých informácií súvisiacich s každým legislatívnym návrhom vrátane mien spravodajcu aj tieňových spravodajcov, výboru požiadaneho o stanovisko a pridružených výborov, jednotlivých fáz postupu a súvisiacich dokumentov (pozri kapitolu 11).

Pokial' ide o medziinštitucionálne rokovania o legislatívnych návrhoch, Parlament sa v spolupráci s Radou aj Komisiou rovnako snaží o otvorenosť postupu. V uplynulých rokoch zazneli aj obavy týkajúce sa otvorenosti medziinštitucionálnych rokovani², okrem iného aj z radov inštitúcií. Parlament na ne reagoval, a to zásadnou revíziou svojho rokovacieho poriadku už v roku 2012. Celková revízia rokovacieho poriadku Parlamentu, ktorý nadobudol účinnosť v januári 2017, nadviazala na tieto jeho vylepšenia a ďalej posilnila parlamentnú zodpovednosť a kontrolu nad legislatívnymi rokovaniami. Rokovacím poriadkom sa zaručuje, že:

- Parlament rokuje na základe mandátu, ktorý je verejný a ktorý podporilo plénum,
- zloženie parlamentnej rokovacej skupiny sa nemení a všetky politické skupiny majú právo mať v nej svojho zástupcu, čím sa má zaručiť ich prístup ku všetkým informáciám a možnosť zblízka sledovať a ovplyvňovať všetky fázy rokovania,
- po každom kole rokovania musia predsed a spravodajca podať výboru správu,
- o predbežných dohodách dosiahnutých v trialógoch sa hlasuje vo výbere a tieto dohody sa skôr, ako sa predložia plénu, zverejnia.

---

¹ Pozri Legislatívne observatórium Parlamentu: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/home/home.do>.

² Pozri aj vyšetrovanie európskeho ombudsmana z vlastného podnetu o Zverejňovaní dokumentov Európskym parlamentom, Radou EÚ a Európskou komisiou v súvislosti s trialógm a o transparentnosti trialógov vo všeobecnosti, vec: OI/8/2015/JAS, otvorené 26. mája 2015 – rozhodnutie prijaté 12. júla 2016: <https://www.ombudsman.europa.eu/sk>.

5. PODROBNE O ZMIEROVACOM POSTUPE

Úvod

Ako je uvedené v kapitole 9, prevažná väčšina legislatívnych návrhov je uzatvorená v prvom čítaní, zriedkavejšie v druhom čítaní. Počet zmierovacích konaní sa v priebehu rokov neustále znižuje a v ôsmom volebnom období po prvýkrát došlo k tomu, že zmierovací postup neboli použitý vôbec.

Zmierovací postup výrazne ovplyvnil spôsob, akým sa v súčasnosti vedú rokovania v prvom a druhom čítaní. Mnohé postupy a zaužívané kroky sú výsledkom zmierovacieho postupu (ako využívanie trialógov, štvorstípcové dokumenty). Potreba riadne zostavených rokovaní je o to väčšia v prípade zmierovacieho postupu, že ide o poslednú možnosť inštitúcií dospieť k dohode. Ak sa týmto dvom inštitúciám nepodarí dosiahnuť dohodu v tejto poslednej fáze, celý návrh sa stáva bezpredmetným.

V tejto kapitole je postup objasnený podrobnejšie, pričom dôraz sa kladie na tie typické znaky, ktorými sa prvé čítanie odlišuje od druhého čítania.

Predbežná fáza

Hned'ako sa ukáže, že Rada nemôže prijať pozmeňujúce návrhy Parlamentu z druhého čítania, informuje o tom Parlament a nadviažu sa neformálne kontakty medzi tromi inštitúciami, aby sa mohlo začať pripravovať čo najskoršie zvolanie Zmierovacieho výboru v lehote stanovenej v zmluve. Oddelenie pre legislatívne veci (LEGI) pomáha **delegácií Parlamentu** počas zmierovacieho postupu, pričom úzko spolupracuje so sekretariátom príslušného parlamentného výboru a s právnou službou Parlamentu, právnikmi-lingvistami, tlačovým oddelením a ostatnými príslušnými útvarmi EP.

Zloženie a vymenovanie delegácie Parlamentu

V delegácii Parlamentu v **Zmierovacom výbere** je vždy rovnaký počet poslancov, ako je počet členských štátov v Rade. Na každý zmierovací postup sa musí vytvoriť nová delegácia Parlamentu. Delegácií EP vždy predsedá jeden z **troch podpredsedov Parlamentu zodpovedných za zmierovací postup**; spravodajca (spravodajcovia) a predseda (predsedovia) gestorského parlamentného výboru (výborov) sú prirodzene takisto členmi delegácie.

Zostávajúcich členov delegácie vymenúva každá politická skupina ku každému konkrétnemu zmierovaciemu postupu¹. Väčšina z nich je z gestorského výboru alebo z výborov požiadaných o stanovisko, alebo z pridružených výborov. Vymenuje sa rovnaký počet náhradníkov, ktorí sa môžu zúčastňovať na všetkých schôdzach delegácie a Zmierovacieho výboru, ale môžu hlasovať len vtedy, ak nahradzajú riadneho člena.

¹ Podobne ako v prípade vymenúvania spravodajcov vo výboroch politické skupiny vymenujú členov Zmierovacieho výboru na základe d'Hondtovej metódy po tom, ako Konferencia predsedov rozhodne o presnom počte členov Zmierovacieho výboru z každej politickej skupiny.

Ustanovujúca schôdza delegácie Parlamentu

Hlavným cieľom ustanovujúcej schôdze¹ delegácie Parlamentu je udeliť rokovacej skupine Parlamentu (ktorú zvyčajne tvorí podpredseda Parlamentu ako predsedu delegácie, predseda gestorského výboru a spravodajca (spravodajcovia)) mandát na začiatie rokovaní s Radou v podobe tzv. trialógov. Okrem toho sa organizujú krátke výmeny názorov o podstate prerokúvaných otázok. Na rozdiel od prvého a druhého čítania je Komisia zvyčajne prítomná na všetkých schôdzach delegácie Parlamentu, aby mohla poskytnúť stanovisko k možným spôsobom zblíženia pozícii Parlamentu a Rady, alebo reagovať na požiadavky o podrobnejšie alebo technické informácie.

Rokovania počas zmierovacieho postupu

Podľa harmonogramu trialógov, na ktorom sa Parlament a Rada dohodnú na začiatku zmierovacieho postupu týkajúceho sa príslušného návrhu, sa počas zmierovacieho postupu uskutoční niekoľko trialógov s cieľom dosiahnuť celkovú dohodu v Zmierovacom výbere.

Po skončení každého trialógu rokovacia skupina každej inštitúcie podá správu svojej príslušnej delegácie. Hlavným cieľom schôdzí delegácií je dať spätnú väzbu o rokovaniach, posúdiť prípadné kompromisné návrhy a dať rokovacej skupine pokyny o tom, ako má pokračovať v rokovaniach. Na konci postupu delegácia formálne schváli alebo zamietne predbežnú dohodu dosiahnutú v zmierovacom postepe. Schválenie dohody si vyžaduje podporu kvalifikovanej väčšiny členov delegácie (z možných 28 hlasov aspoň 15 hlasov za).

Zmierovací výbor

Zmierovací výbor, ktorý pozostáva zo zástupcov 28 členských štátov a z 28 poslancov Parlamentu, zvolávajú predsedovia Parlamentu a Rady. Výbor sa často zvoláva, keď sú pozície Parlamentu a Rady dostatočne blízke na to, aby sa dalo predpokladať, že nevyriešené otázky bude možné vyriešiť. V každom prípade sa výbor musí zvolať najneskôr šesť týždňov (alebo osem týždňov v prípade dohodnutia predĺženia lehoty) po uzavorení druhého čítania Rady, aby sa formálne začal zmierovací postup. Výbor má potom ďalších šesť týždňov (alebo osem týždňov v prípade dohodnutia predĺženia lehoty) na dosiahnutie celkovej dohody vo forme spoločného textu.

Parlament a Rada sa striedajú v organizovaní schôdzí. Schôdza Zmierovacieho výboru spolupredsedajú podpredseda Parlamentu predsedajúci delegácie EP a minister členského štátu, ktorý vykonáva predsedníctvo Rady. Komisiu zastupuje príslušný komisár.

Zmierovací postup zvyčajne pozostáva z niekoľkých trojstranných schôdzí (trialógov) a schôdzí príslušných delegácií, ktoré sa konajú ešte pred schôdzou Zmierovacieho výboru. Niekedy je samotná schôdza Zmierovacieho výboru prerušená rokovaniami trialógu s cieľom objasniť súčasný stav veci alebo nájsť kompromisné riešenia otázok,

---

¹ Vo výnimcochých prípadoch možno ustanovujúcu schôdzu nahradíť listom predsedu delegácie adresovaným jej členom (ustanovenie písomným postupom).

ktoré sú naďalej sporné. Medzi jednotlivými trialógmi a oficiálnymi schôdzami Zmierovacieho výboru sa konajú tiež samostatné interné schôdze delegácií Parlamentu a Rady. Tieto schôdze sú nevyhnutné, aby bolo možné informovať každú delegáciu o pokroku dosiahnutom v každej fáze rokovania a zistiť, či rokovacia skupina nepotrebuje nové usmernenia.

Ak je nepravdepodobné, že dohoda sa dosiahne už na prvej schôdzi, v lehote šiestich až ôsmich týždňov, ktorú stanovuje zmluva na dosiahnutie dohody, je možné zvolať ďalšie schôdze vrátane trialógov. Zmierovací postup sa môže v prípade potreby uzavrieť písomným postupom.

Ak sa týmto dvom inštitúciám nepodarí dosiahnuť dohodu v Zmierovacom výbere, celý postup je neúspešný¹.

Tretie čítanie (po Zmierovacom výbere)

Dohodu dosiahnutú v Zmierovacom výbere musí potvrdiť Parlament aj Rada do šiestich týždňov (alebo ôsmich týždňov v prípade dohodnutia predĺženia lehoty) od schválenia **spoločného textu**. Každá inštitúcia hlasuje o spoločnom texte v jeho aktuálnom znení samostatne a bez akejkoľvek možnosti jeho ďalších zmien.

V Parlamencu je na jeho schválenie potrebná jednoduchá väčšina, inak sa spoločný text zamieta. Spoločný text musí tiež kvalifikovanou väčšinou schváliť Rada, ktorá vo všeobecnosti hlasuje po treťom čítaní v Parlamencu².

Tak ako v prípade prvého a druhého čítania sa text môže stať právnym predpisom len vtedy, ak ho schvália tak Parlament, ako aj Rada. Ak ho jedna z inštitúcií neschváli, legislatívny postup sa končí a znova ho možno začať len novým návrhom Komisie.

---

¹ Od roku 1999 sa vyskytli dva prípady, keď sa delegáciám Parlamentu a Rady nepodarilo dosiahnuť dohodu o spoločnom texte v Zmierovacom výbere (smernica o pracovnom čase a nariadenie o nových potravinách).

² Dopolň Rada nikdy nezamietla dohodu dosiahnutú v zmierovacom konaní. Parlament len veľmi zriedka zamietol dohodu, ku ktorej sa dospelo v zmierovacom postupe. Stalo sa tak dvakrát, a to pri dohode dosiahnutej o návrhu smernice o ponukách na prevzatie spoločnosti v roku 2001 a pri dohode dosiahnutej o návrhu o trhovom prístupe k prístavným službám v roku 2003.

6. FINALIZÁCIA, PODPÍSANIE A UVEREJNENIE PRIJATÉHO TEXTU

6.1. Právno-lingvistická finalizácia

Potom, ako inštitúcie dospejú k predbežnej dohode v prvom, druhom alebo treťom čítaní, sa jej text pred oficiálnym prijatím v pléne overuje z právno-lingvistického hľadiska. Je to dôležité okrem iného pre to, aby sa zaručila právna istota a konzistentnosť medzi rôznymi jazykovými verziami na účel jednotného vykonávania a aby sa predišlo potrebe neskoršieho korigenda (po hlasovaní v pléne sa v texte v podstate už nerobia žiadne zmeny)¹.

Právno-lingvistickú finalizáciu v Parlamente zabezpečujú a koordinujú právnici lingvisti, ktorí pracujú na riaditeľstve pre legislatívne akty (DLA), v úzkej spolupráci s riaditeľstvom Rady pre legislatívnu kvalitu (DQL). Sekretariát výboru a príslušná služba Rady sú do tohto postupu plne zapojení a pravidelne dostávajú informácie o jeho napredovaní. V prípade potreby sa konzultuje s inými službami a útvarmi obidvoch inštitúcií aj Komisie.

Hlavné fázy právno-lingvistickej finalizácie sú:

- Koordinujúci právnici lingvisti Parlamentu alebo Rady zostavujú konsolidované znenie textu v originálnom jazyku predbežnej dohody, pričom zapracúvajú zmeny dohodnuté na politickej úrovni do návrhu Komisie a zaistujú, aby text odrážal dohodu. Toto prebieha v úzkej spolupráci s príslušnými právnikmi lingvistami v druhej inštitúcii, sekretariátom príslušného parlamentného výboru a príslušným útvarom Rady.
- Koordinujúci právnici lingvisti zašlú konsolidovaný text prekladateľským servisom.
- Právnici lingvisti obidvoch inštitúcií revidujú pôvodné jazykové znenie konsolidovaného textu v súlade s existujúcimi pravidlami a postupmi tvorby právnych predpisov a v úzkej spolupráci so sekretariátom príslušného parlamentného výboru a príslušným útvarom Rady.
- V prípade potreby sa navrhované právno-lingvistické zmeny konzultujú s rokovacou skupinou Parlamentu a organizuje sa stretnutie národných expertov Rady.
- Právnici lingvisti Parlamentu a Rady finalizujú texty vo všetkých jazykoch na základe pôvodného jazykového znenia, aby text mohol byť prijatý v Parlamente a v Rade.

Celá právno-lingvistická finalizácia trvá zvyčajne **osem týždňov** odo dňa, ked' bola politická dohoda potvrdená listom, Coreperu pre predsedu príslušného výboru.

---

¹ Právno-lingvistická finalizácia legislatívnych aktov po hlasovaní v pléne je súčasťou možná aj potom, ale len za výnimokových okolností a väčšinou trvá podstatne dlhšie ako bežná finalizácia, medziiným vzhladom na potrebný postup korigenda (článok 241 rokovacieho poriadku).

6.2. Podpis

Potom, ako Parlament a Rada uzavreli formálne prijatie dohody v prvom, druhom alebo treťom čítaní, predseda Parlamentu a zástupca aktuálneho predsedníctva Rady podpíšu akt v súlade s článkom 297 ods. 1 ZFEÚ.

Od roku 2003 na podnet Parlamentu predseda Parlamentu a predsedajúci predsedníctva Rady podpisujú texty spoločne na plenárnej schôdzi, často v prítomnosti predsedu gestorského výboru a spravodajcu. Účelom spoločného slávostného podpisu, označovaného ako LEX, je preukázať, že legislatívne akty formálne prijali obidva spoluzákonodarcovia, ktorí majú rovnocenné postavenie.

Slávostný podpis v protokolárnej miestnosti na októbrovej plenárnej schôdzi 2019 v Štrasburgu, pán Tytti Tuppurainen, fínsky minister európskych záležitostí a predseda Európskeho parlamentu David Maria Sassoli © Európsky parlament (2019)

6.3. Uverejnenie

Po podpise sa legislatívne akty s prípadnými vyhláseniami, ktoré sú výsledkom spoločnej dohody, uverejnia v Úradnom vestníku Európskej únie (Ú. v.). Uverejnenie aktov je podmienkou ich uplatnitelnosti¹. Pokiaľ sa spoluzákonodarcovia nedohodnú inak, akty nadobúdajú účinnosť dvadsiatym dňom po ich uverejenení.

---

¹ Úradný vestník Európskej únie (Ú. v. EÚ) sa uverejňuje v úradných jazykoch EÚ. Má dve série: L (právne predpisy); C (informácie a oznámenia).

7. ĎALŠIE POSTUPY, NA KTORÝCH SA PARLAMENT ZÚČASTŇUJE

7.1. Osobitné legislatívne postupy

Ako je uvedené v kapitole 3, Lisabonská zmluva ustanovuje riadny legislatívny postup a osobitné legislatívne postupy (článok 289 ods. 2 ZFEÚ¹). Osobitné legislatívne postupy nahradili niekdajšie postupy konzultácie, spolupráce a súhlasu, aby sa rozhodovací proces EÚ zjednodušil. Tieto postupy, ako už naznačuje ich názov, sa odchýľujú od riadneho legislatívneho postupu a sú teda výnimkou. Zmluvy neobsahujú presný opis osobitných legislatívnych postupov. Pravidlá sa stanovujú ad hoc, na základe príslušných článkov zmluvy, ktoré obsahujú termín „osobitný legislatívny postup“ a opisujú jeho jednotlivé kroky. Existujú dva odlišné osobitné legislatívne postupy:

- **Konzultácia (bod 7.1.1):** Parlament môže schváliť, zamietnuť alebo navrhnúť pozmeňujúce návrhy k legislatívному návrhu. Rada nie je z právneho hľadiska povinná zohľadniť stanovisko Parlamentu, bez tohto stanoviska však nemôže prijať rozhodnutie.
- **Súhlas (bod 7.1.2):** Parlament má právomoc prijať alebo zamietnuť legislatívny návrh, nemôže ho však meniť. Rada nemá právo zamietnuť stanovisko Parlamentu. V niektorých osobitných prípadoch si návrh Parlamentu vyžaduje súhlas Rady².

7.1.1. Konzultácia

Pokiaľ nenadobudla účinnosť Lisabonská zmluva, najčastejšie používaným postupom bol konzultačný postup. Tento postup umožňuje Parlamentu predložiť k návrhu legislatívneho aktu svoje stanovisko. Môže schváliť, zamietnuť alebo navrhnúť zmeny k návrhu (jednoduchá väčšina). Rada nie je právne zaviazaná zohľadniť stanovisko Parlamentu, ale v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, keď zmluva stanovuje povinnú konzultáciu Parlamentu, nemôže prijať rozhodnutie bez prijatia stanoviska. Konzultácia ako osobitný legislatívny postup sa nadalej uplatňuje na určité opatrenia v obmedzenom okruhu politických oblastí (ako je hospodárska súťaž, menová politika, zamestnanosť a sociálna politika a určité opatrenia fiškálnej povahy v oblastiach životného prostredia a energetiky).

Konzultácia s Parlamentom sa vyžaduje aj v nelegislatívnom postupe pri prijímaní medzinárodných dohôd v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

¹ Článok 289 ods. 2 ZFEÚ: „V osobitných prípadoch ustanovených zmluvami predstavuje prijatie nariadenia, smernice alebo rozhodnutia Európskym parlamentom za účasti Rady alebo prijatie Radou za účasti Európskeho parlamentu osobitný legislatívny postup.“

² Pozri článok 223 ods. 2 ZFEÚ, podľa ktorého Parlament v súlade s osobitným legislatívnym postupom po vyžiadaní stanoviska Komisie a so súhlasom Rady prostredníctvom nariadení stanoví pravidlá a všeobecné podmienky výkonu funkcií svojich členov (štátut poslancov), a článok 226 ods. 3 ZFEÚ, ktorý Parlament oprávňuje, aby po získaní súhlasu Rady a Komisie ustanovil podrobné pravidlá, ktorými sa spravuje výkon jeho práva vyšetrovať.

7.1.2. Súhlas

Pokiaľ osobitný legislatívny postup vyžaduje, aby Parlament získal súhlas Rady, alebo Rada súhlas Parlamentu, s návrhom legislatívneho aktu, príslušná inštitúcia môže návrh schváliť alebo zamietnuť (kvalifikovanou väčšinou), nemôže ho však zmeniť. Súhlas ani jeho neudelenie nemožno zrušiť. Ako príklady uplatnenia osobitného legislatívneho postupu možno uviesť vytvorenie Európskej prokuratúry (článok 86 ods. 1 ZFEÚ), prijímanie viacročného finančného rámca (článok 312 ZFEÚ) alebo právne predpisy prijaté na subsidiárnom právnom základe (článok 352 ZFEÚ).

Súhlas Parlamentu sa vyžaduje aj v prípade dôležitých **nelegislatívnych postupov** (jednoduchou väčšinou), keď:

- Rada prijme určité medzinárodné dohody, dojednané EÚ, okrem dohôd, ktoré sa týkajú výlučne spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky. Postup súhlasu sa uplatňuje pri dohodách vzťahujúcich sa na oblasti, v ktorých sa uplatňuje riadny legislatívny postup, ale aj napríklad pri dohodách o pridružení a dohodách s významnými rozpočtovými dôsledkami pre Úniu (článok 218 ZFEÚ);
- sú závažne porušované ľudské práva (článok 7 Zmluvy o EÚ);
- ide o pristúpenie nových členov EÚ (článok 49 Zmluvy o EÚ);
- ide o opatrenia na vystúpenie z EÚ (článok 50 Zmluvy o EÚ).

7.2. Delegované a vykonávacie akty

Väčšina právnych predpisov EÚ obsahuje ustanovenia, ktoré Komisii umožňujú prijímať delegované alebo vykonávacie akty. Oprávnenie Komisie prijímať rozhodnutia v rámci jedného z týchto dvoch postupov môže byť nutné napríklad, ak je potrebná aktualizácia z technického hľadiska, ak sa musia povoliť alebo zakázať chemické látky alebo produkty, alebo ak je potrebné jednotné uplatňovanie v členských štátoch. Ak si tieto rozhodnutia vyžadujú rýchle prijatie, flexibilitu a/alebo ďalšiu technickú prácu, riadny legislatívny postup by mohol byť ako postup príliš náročný. Takéto rozhodnutia prijaté v rámci týchto postupov môžu byť napriek tomu, že sú často podrobne a odborné, z politického hľadiska dôležité a môžu mať výrazný vplyv na zdravie, životné prostredie a hospodárstvo a priamy dosah na občanov, podniky a celé hospodárske sektory.

Zavedením **delegovaných aktov** Lisabonskou zmluvou (článok 290 ZFEÚ) (ktoré sú všeobecne uplatňovanými opatreniami, ktorými sa menia alebo dopĺňajú určité nepodstatné prvky základného aktu) sa ďalej posilnili právomoci Parlamentu: jeho právo veta je neobmedzené a Parlament môže kedykoľvek zrušiť právomoc Komisie prijímať delegované akty podľa príslušného základného aktu. V prípade **vykonávacích aktov** (článok 291 ZFEÚ) je právomoc Parlamentu obmedzená a Parlament nemá právo veta. Rozhodnutie o udelení alebo neudelení delegovaných alebo vykonávacích právomocí Komisii, ako aj výber medzi týmito právomocami je preto dôležité a vymedzuje pre Parlament následnú kontrolu. Toto rozhodnutie musia prijať zákonodarcovia v základnom akte počas legislatívneho postupu.

Odlišný výklad článkov 290 a 291 ZFEÚ zo strany jednotlivých inštitúcií viedol k opakujúcim sa problémom pri rokovaniach, pokiaľ ide o uvedený výber. Z tohto dôvodu dohody dosiahnuté v legislatívnych rokovaniach monitoruje od roku 2012 Konferencia predsedov¹, aby sa zaručilo dodržiavanie článkov 290 a 291 ZFEÚ, ako aj rešpektovanie zodpovedajúcich inštitucionálnych práv Parlamentu. Toto monitorovanie je založené na pravidelnom posudzovaní Konferenciou predsedov výborov. Delegované akty boli jednou z hlavných záležitostí, ktorým sa venuje Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva z roku 2016 (pozri rámček 11 v kapitole 8).

---

¹ Pozri rozhodnutie Konferencie predsedov z 19. apríla 2012. Ak Konferencia predsedov dospeje k záveru, že určitá dohoda nechráni inštitucionálne práva Parlamentu, nepredloží návrhna plenárne hlasovanie, ktoré by inak viedlo k dohode v prvom čítaní.

8. MEDZIINŠTITUCIONÁLNA DOHODA O LEPŠEJ TVORBE PRÁVA

Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva¹ nadobudla účinnosť 13. apríla 2016, čím nahradila medziinštitucionálnu dohodu z roku 2003. Zároveň nadviazala na viaceré predchádzajúce dohody a vyhlásenia zamerané na inštitucionalizáciu osvedčených postupov a doplnila ich. Je v nej stanovený celý rad iniciatív a postupov zameraných na realizáciu lepšej tvorby práva (pozri rámček nižšie) a pripomína sa v nej význam komunitárnej metódy a všeobecných zásad právnych predpisov Únie, ako sú demokratická legitimita, subsidiarita, proporcionalita a právna istota. Dohoda podporuje transparentnosť a zdôrazňuje, že právne predpisy Únie by mali umožňovať občanom, orgánom verejnej správy a podnikom, aby lepšie pochopili svoje práva a povinnosti, zabráňovať nadmernej regulácii a administratívnemu zaťaženiu a aby sa právne predpisy jednoduchšie aplikovali.

Pre Parlament bolo dôležité, aby táto dohoda doplnila, ale nie nahradila rámcovú dohodu s Komisiou z roku 2010. Preto bolo zverejnené vyhlásenie Parlamentu a Komisie, ktoré uvádza, že dohodou nie je dotknutá rámcová dohoda z roku 2010².

Rámček 11 – Zhrnutie Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva z roku 2016

Predmetom novej dohody medzi Parlamentom, Radou a Komisiou sú okrem iného:

- **Viacročné a ročné programovanie** (body 4 až 11): Parlament, Rada a Komisia budú spoločne pracovať na ročnom a viacročnom legislatívnom programovaní, čím zabezpečia uplatnenie článku 17 Zmluvy o Európskej únii. Uvedené tri inštitúcie vypracujú návrh spoločných záverov o hlavných politických cieľoch a prioritách na začiatku nového funkčného obdobia a spoločné vyhlásenie o ročnom medziinštitucionálnom programovaní, pričom určia návrhy, ktorými sa treba zaoberať prednostne, bez toho, aby tým boli dotknuté právomoci spoluzákonodarcov podľa zmlúv. Je potrebné uviesť, že v decembri 2016 predsedovia Parlamentu, Rady a Komisie spoločne podpísali prvé spoločné vyhlásenie o ročnom medziinštitucionálnom programovaní, v ktorom sú stanovené legislatívne záležitosti mimoriadneho politického významu, ktoré majú byť považované za legislatívne priority roku 2017. Druhý takýto dokument bol podpísaný v decembri 2017 a zahrňal legislatívne priority do konca 8. volebného obdobia (2018 – 2019). Cieľom medziinštitucionálnej dohody je navyše zlepšiť postup, pokiaľ ide o stiahnutia³ a návrhy aktov Únie, ktoré predkladajú Parlament alebo Rada podľa článku 225 alebo 241 ZFEÚ⁴.

¹ Dohoda o lepšej tvorbe práva bola zohľadnená v revízii rokovacieho poriadku Parlamentu, okrem iného v článku 38, ktorý sa týka spoločného vyhlásenia o ročnom medziinštitucionálnom plánovaní a stiahnutí, v článku 40 ods. 4 o výmene názorov s Radou a Komisiou v prípade nezhôd o platnosti alebo vhodnosti právneho základu, v článku 47 o žiadostiach EP o predloženie legislatívnych návrhov, v článku 49 o urýchlení legislatívnych postupov, v článku 61 o medziinštitucionálnych výmenách názorov v prípade zmien právneho základu a v článku 126 o spoločných záveroch o viacročnom medziinštitucionálnom plánovaní.

² Vyhlásenie Európskeho parlamentu a Komisie pri príležitosti prijatia medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016, [Ú.v. EÚ L 124, 13.5.2016, s. 1](#).

³ Pozri aj rámček 3 v kapitole 2.3.

⁴ Pozri aj rámček 5 v kapitole 3.1.

- **Nástroje lepšej tvorby práva (body 12 až 24):** v dohode sa uznáva pozitívny prínos posúdení vplyvu, pretože pomáhajú troma inštitúciám dospiť k podloženým rozhodnutiam. Zároveň je v nej ustanovené, že tieto posúdenia by nemali nahradzovať politické rozhodnutia a nesmú viesť k zbytočným odkladom v procese tvorby práva ani brániť spolužákonodarcom v predkladaní návrhov zmien. Komisia bude vykonávať posúdenia vplyvu všetkých svojich legislatívnych a nelegislatívnych iniciatív, delegovaných aktov a vykonávacích opatrení, v prípade ktorých sa očakáva významný hospodársky, environmentálny alebo sociálny vplyv. Tieto posúdenia vplyvu musia splňať viaceré požiadavky ustanovené v dohode. Posúdenia vplyvu sa budú spravidla pripájať k iniciatívam zahrnutým do pracovného programu Komisie alebo do spoločného vyhlásenia. Parlament a Rada budú vykonávať posúdenia vplyvu v súvislosti so svojimi vlastnými zásadnými pozmeňujúcimi návrhmi, ak to budú považovať za vhodné a potrebné. Okrem toho je cieľom dohody zlepšiť konzultácie s verejnou a zainteresovanými stranami, pričom sa bude podporovať predovšetkým účasť malých a stredných podnikov, a zlepšiť ex post hodnotenie platných právnych predpisov.
- **Volba právneho základu (bod 25):** z dohody vyplýva, že ak sa plánuje zmena právneho základu, ktorá spočíva v zmene riadneho legislatívneho postupu na osobitný legislatívny postup alebo nelegislatívny postup, medzi uvedenými troma inštitúciami sa o tom uskutoční výmena názorov. V dohode je zdôraznené, že Komisia bude nadálej v plnej mieri vykonávať svoju inštitucionálnu úlohu, aby zabezpečila dodržiavanie zmlúv a judikatúry Súdneho dvora.
- **Delegované a vykonávacie akty (body 26 až 31 a príloha):** S cieľom riešiť aktuálne problémy pri medziinštitucionálnych rokovaniach, pokiaľ ide o rozhodovanie medzi delegovanými a vykonávacími aktmi, bola Spoločná dohoda o delegovaných aktoch prepracovaná a pripojená k dohode, čím sa vyriešili okrem iného obavy Rady týkajúce sa spôsobu konzultácií s odborníkmi z členských štátov. Podľa Rady to uľahčí rokovania o tejto voľbe v budúcnosti. V prepracovanej spoločnej dohode je objasnené, ako by tieto konzultácie mali prebiehať, a zároveň sa ňou zabezpečuje rovnaký prístup k informáciám tak pre Parlament, ako aj pre Radu. Zaručuje sa ňou tiež, aby sa odborníkom Rady a Parlamentu umožnil prístup k expertným skupinám Komisie povereným delegovanými aktmi. Dohoda na dôvažok potvrdila potrebu začať rokovania o nezáväzných vymedzovacích kritériách a počas nasledujúcich dvoch rokoch rokovanie bola dosiahnutá dohoda a následne schválená na jar roku 2019¹. Tieto nezáväzné kritériá môžu spolužákonodarcovia teraz použiť ako formu usmernenia pri rozhodovaní o tom, či právomoci delegovať alebo nedelegovovať, a ak áno, ktorý nástroj si zvoliť. Potreba zosúladenia všetkých existujúcich právnych predpisov s právnym rámcem zavedeným Lisabonskou zmluvou bola počas 8. volebného obdobia čiastočne uspokojená a zvyšok sa ešte musí prerokovať. S cieľom zvýšiť transparentnosť a umožniť čo najlepšiu sledovateľnosť všetkých jednotlivých štádií životného cyklu delegovaného aktu bol na konci roka 2017 zriadený spoločný funkčný register delegovaných aktov.
- **Transparentnosť a koordinácia legislatívneho procesu (body 32 až 39):** v dohode je zdôraznené, že Parlament a Rada ako spolužákonodarcovia majú pri vykonávaní svojich právomoci rovnocenné postavenie a že Komisia vykonáva svoju úlohu sprostredkovateľa tak, že k Parlamentu aj Rade pristupuje rovnako, pričom v plnom rozsahu rešpektuje úlohy pridelené zmluvami. Cieľom dohody je zaručiť, aby sa inštitúcie počas celého procesu navzájom informovali, aby lepšie koordinovali svoje harmonogramy a v náležitých

¹ Ú.v. EÚ C 223 z 03.07.2019

prípadoch aj urýchlenie legislatívneho procesu, pričom zabezpečia, aby boli rešpektované výhradné práva spoluzákonodarcov. V priebehu celého legislatívneho cyklu je potrebné zlepšovať komunikáciu, pričom dosiahnuté dohody by sa mali oznamovať spoločne, napríklad prostredníctvom spoločných tlačových konferencií. S cieľom podporovať transparentnosť sa vytvorí osobitná spoločná databáza o stave legislatívnych návrhov.

- **Medzinárodné dohody (bod 40):** v súvislosti s rokovami o medzinárodných dohodách a ich uzatváraním bola dohodnutá tzv. revízna doložka, ktorá inštitúcie zaväzuje k začiatiu rokovania o vylepšení praktických opatrení na spoluprácu a výmenu informácií, čím sa rieši okrem iného vykonávanie článku 218 ods. 10 ZFEÚ o práve Parlamentu byť ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých fázach postupu. Rokovania sa začali počas 8. volebného obdobia a ešte neboli ukončené.
- **Vykonávanie a uplatňovanie právnych predpisov Únie (body 41 až 45):** dohoda vyzýva členské štáty (ktoré samotné nie sú stranami dohody), aby jasne informovali o verejných opatreniach na transpozíciu alebo vykonávanie právnych predpisov Únie. Ak sa členské štáty rozhodnú doplniť pri transpozícii prvky, ktoré nijako nesúvisia s transponovanými právnymi predpismi Únie, mali by takéto doplnenia identifikovať v transponujúcim akte alebo v súvisiacom dokumente. Komisia v svojej ročnej správe Parlamentu a Rade o uplatňovaní právnych predpisov Únie uvedie v náležitých prípadoch odkaz na takéto doplnenia¹.
- **Zjednodušenie (body 46 až 48):** dohoda zaväzuje k častejšiemu používaniu techniky prepracovania, podporovaniu harmonizácie a vzájomného uznávania, ku spolupráci s cieľom aktualizovať a zjednodušiť právne predpisy a zabrániť nadmernej regulácii a administratívnemu zaťaženiu občanov, orgánov verejnej správy a MSP, pričom sa zabezpečí plnenie legislatívnych cieľov. Komisia bude popri svojom existujúcim programe regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT) každoročne predkladať prehľad výsledkov úsilia Únie zjednodušiť právne predpisy a znížiť administratívne zaťaženie. Komisia bude vždy, keď to bude možné, kvantifikovať zníženie regulačného zaťaženia alebo potenciál úspor v súvislosti s jednotlivými návrhmi alebo právnymi aktmi. Zároveň posúdi realizovateľnosť stanovenia cieľov v programe REFIT, ktoré sa týkajú zníženia zaťaženia v konkrétnych sektورoch.
- **Vykonávanie a monitorovanie dohody (body 49 až 50):** dohoda zaväzuje uvedené tri inštitúcie k zabezpečeniu prostriedkov a zdrojov potrebných na vykonávanie tejto dohody. Inštitúcie budú monitorovať toto vykonávanie spoločne a pravidelne, a to tak na politickej úrovni prostredníctvom ročných rokovania, ako aj na technickej úrovni v skupine pre medziinštitucionálnu koordináciu.

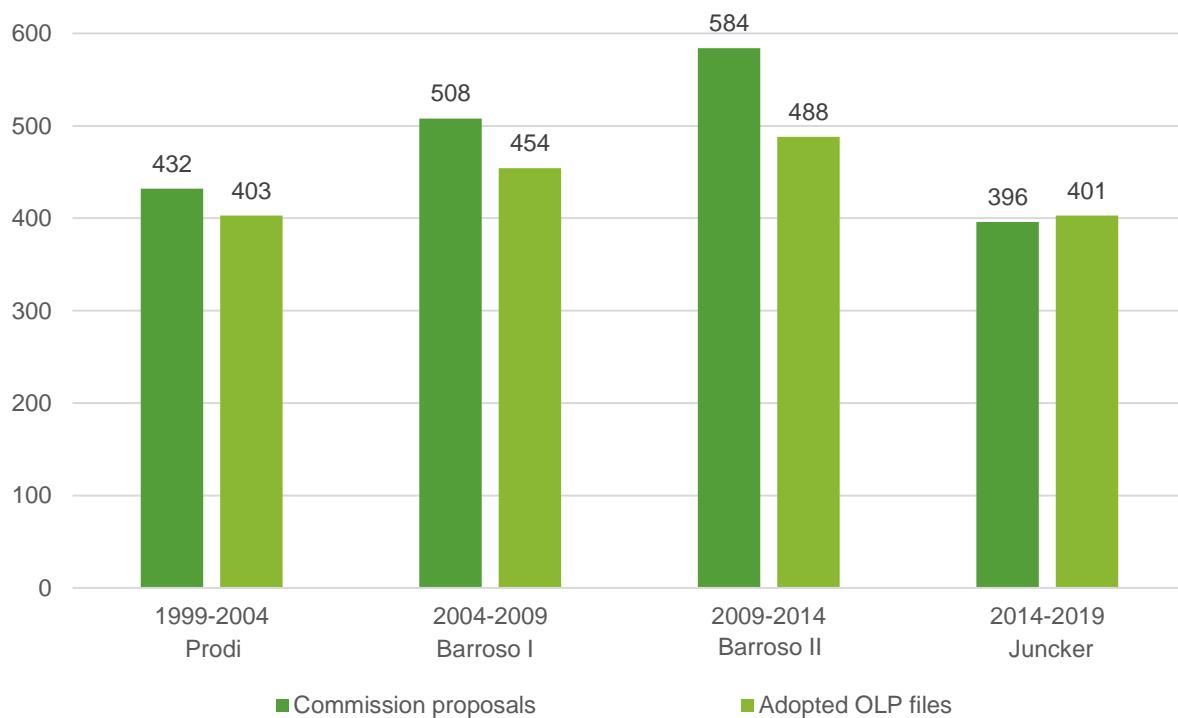
¹ Okrem toho je v dohode o lepšej tvorbe práva ustanovené, že všetky tri inštitúcie sú nadalej v plnej miere odhodlané plniť spoločné politické vyhlásenie z 27. októbra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom (Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 15), v ktorom sa dohodli, že v prípadoch odôvodnenej potreby vysvetľujúcich dokumentov sa formou odôvodnenia výslovne stanoví, že „členské štáty sa zaväzujú [...] pripojiť k svojim oznameniam o transpozičných opatreniach jeden alebo viaceru dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútrostátnych transpozičných nástrojov“.

9. RIADNY LEGISLATÍVNY POSTUP V ČÍSLACH

Od zavedenia spolurozhodovacieho postupu podľa Maastrichtskej zmluvy v roku 1993 sa jeho relatívna dôležitosť v porovnaní s postupom konzultácie zvyšovala v každom volebnom období. Táto skutočnosť sa vo veľkej miere odrazila na postupnom rozširovaní rozsahu súčasného riadneho legislatívneho postupu v priebehu rokov: kým v rámci Amsterdamskej zmluvy a neskôr Zmluvy z Nice nastávala zmena postupne, Lisabonská zmluva, ktorá nadobudla platnosť v decembri 2009, predstavovala skutočnú premenu legislatívneho rámca EÚ a znamenala začiatok novej éry.

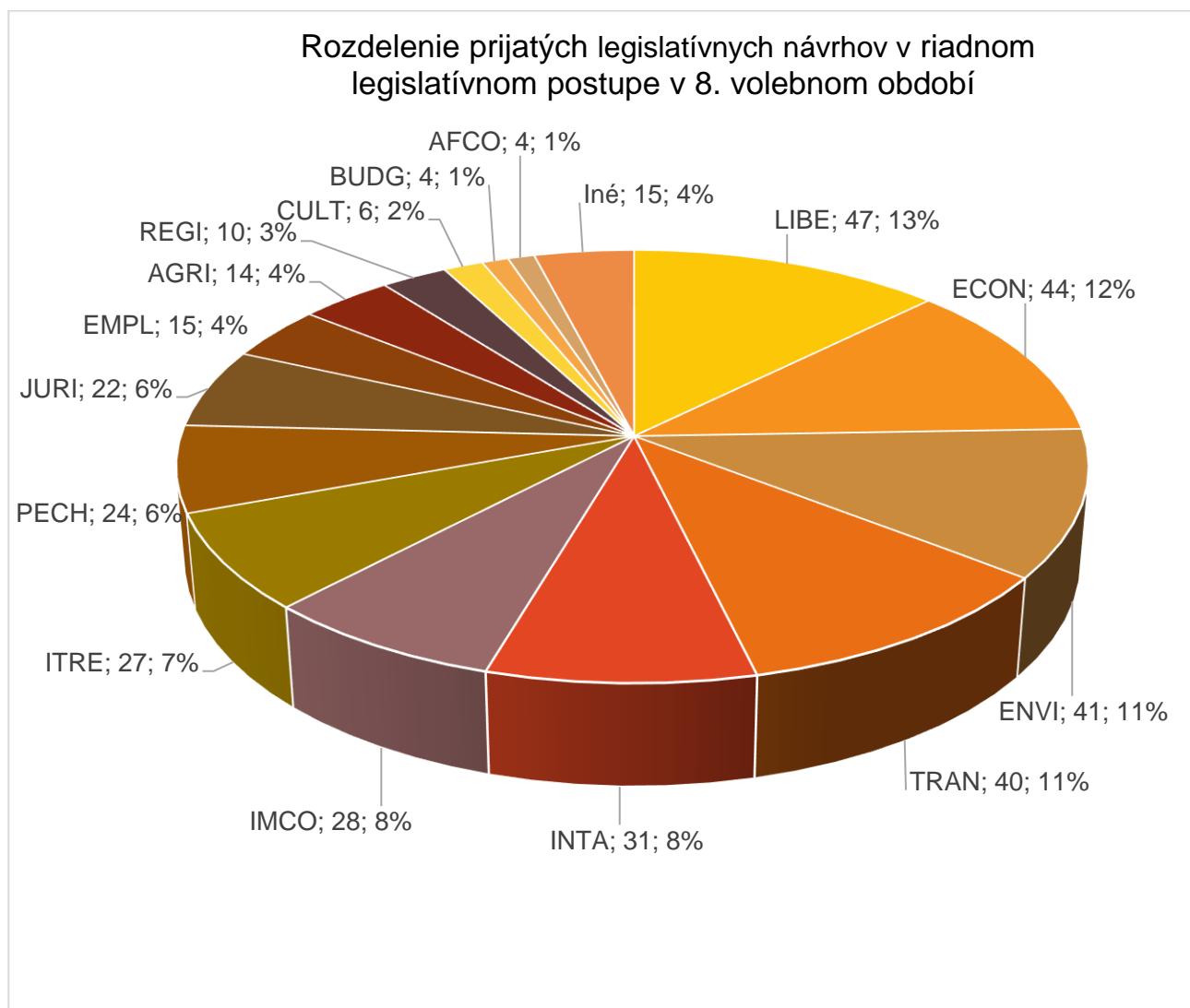
V priebehu 8. volebného obdobia spoluzákonodarcovia prijali 401 aktov v rámci riadneho legislatívneho postupu. Mierny pokles (20 %) v porovnaní s predchádzajúcim termínom možno ľahko vysvetliť: nástup nového Parlamentu (7. volebné obdobie) sa zhodoval s nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy (december 2009), veľký počet návrhov pre sektorové programy VFR na obdobie rokov 2014 – 2020, ktoré Komisia predložila v druhom polroku 2011, sa uzavrel pred voľbami v roku 2014 a Junckerova Komisia vedome navrhla menej právnych predpisov.

Návrhy v rámci riadneho legislatívneho postupu predložené Komisiou a prijaté spoluzákonodarcami

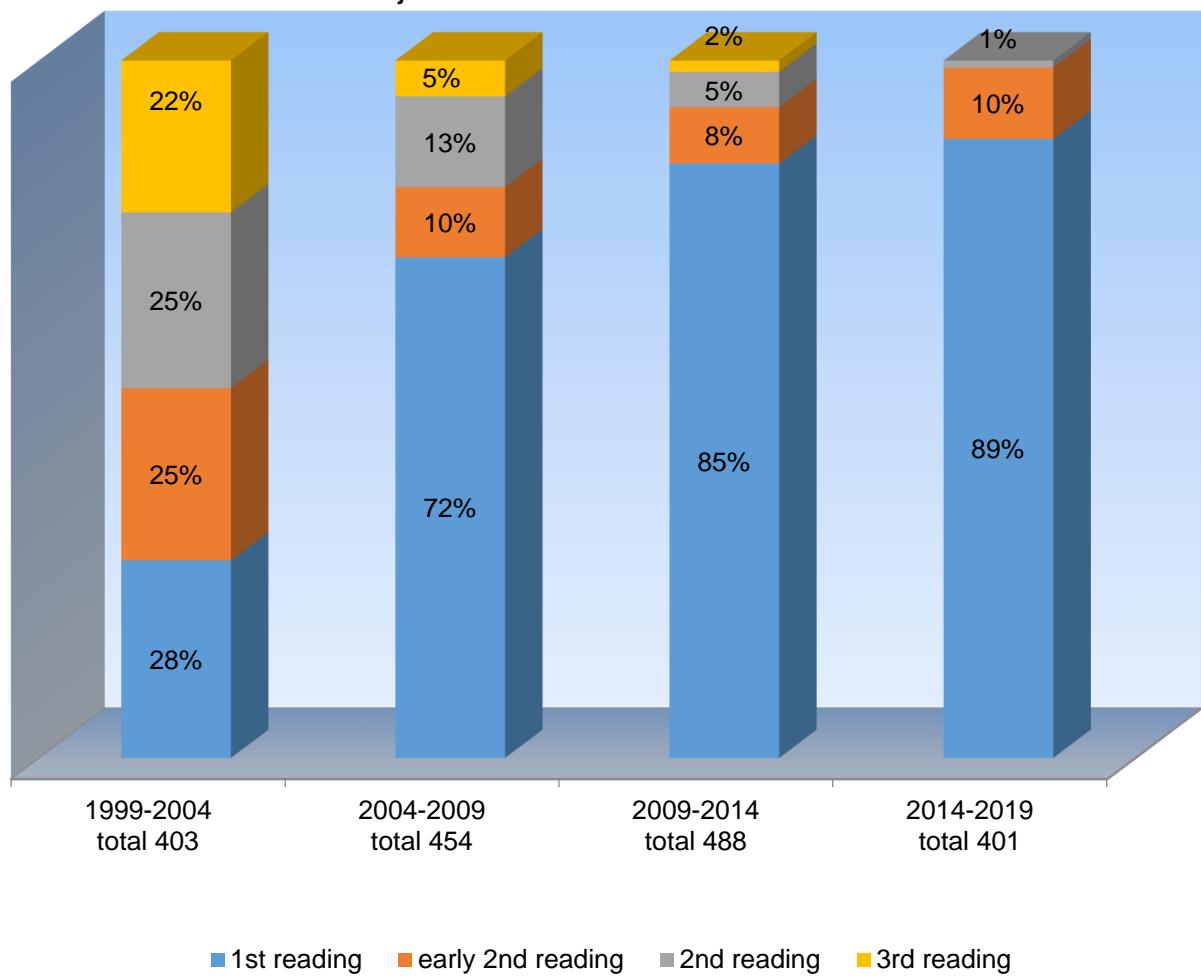
Rozdelenie prijatých (a podpísaných) aktov v rámci riadneho legislatívneho postupu (okrem kodifikácie) medzi parlamentnými výbormi potvrdzuje prioritné oblasti politiky

z posledných rokov (spravodlivosť a vnútorné veci, hospodárske záležitosti, životné prostredie). Podobne ako v predchádzajúcich voľbenných obdobiach sa veľkou väčšinou návrhov v rámci riadneho legislatívneho postupu zaoberala niekoľko výborov: viac ako 50 % päť výborov; a 75 % osem výborov.

Kedže 99 % aktov v rámci riadneho legislatívneho postupu bolo prijatých buď v prvom čítaní alebo v skorom druhom čítaní – čo znamená zvýšenie kombinovaného čísla 93 % počas predchádzajúceho voľbného obdobia – trend prijímania takýchto dohôd v skorých štádiách legislatívneho postupu sa v 8. voľbnom období jednoznačne potvrdil.

Fáza prijatia aktov v riadnom legislatívnom postepe za jednotlivé volebné obdobia

Logickým dôsledkom väčšieho počtu dohôd v prvom čítaní alebo skorých dohôd v druhom čítaní je, že menší počet legislatívnych návrhov sa vôbec dostane do druhého čítania alebo zmierovacieho postupu, čo je úplne poslednou možnosťou na dosiahnutie dohody. V uplynulom volebnom období (2014 – 2019) po prvýkrát, od kedy bol zavedený spolurozhodovací postup Maastrichtskou zmluvou (1993), neprebehol žiadny zmierovací postup. Prebehli len štyri úplné postupy v druhom čítaní (t. j. 1 %) a žiadny takýto postup sa nekonal od konca roku 2015. Podiel skorých druhých čítaní sa zvýšil. Príčinou je skoro výhradne veľký počet pozícií Parlamentu v prvom čítaní (82), ktoré boli prenesené zo 7. volebného obdobia.

V poslednom volebnom období bola priemerná dĺžka postupu v prípade aktov prijatých v prvom čítaní o niečo kratšia ako 18 mesiacov (v porovnaní so 17 mesiacmi počas predchádzajúceho volebného obdobia). Prijímanie aktov v skorom druhom čítaní trvalo v priemere 39 mesiacov a prijímanie aktov v druhom čítaní trvalo v priemere 40 mesiacov.

Je vhodné poznamenať, že vo výnimočných prípadoch môžu spoluzákonodarcovia konáť veľmi rýchlo, napríklad v prípade Európskeho fondu pre strategické investície (EFSI), ktorého prijímanie trvalo 6 mesiacov od začiatku do konca (niektoré návrhy

súvisiace s vystúpením Spojeného kráľovstva z EÚ boli prijímané ešte rýchlejšie). Parlament (a Rada) však vo všeobecnosti uznávajú, že rokovanie a prijímanie (často zložitých) právnych predpisov si vyžaduje čas (pričom treba zohľadniť aj požiadavky viacjazyčnosti).

	1999-2004	2004-2009	2009-2014	2014-2019
Prvé čítanie	11 mesiacov	16 mesiacov	17 mesiacov	18 mesiacov
Druhé čítanie	24 mesiacov	29 mesiacov	32 mesiacov	39 mesiacov
Tretie čítanie	31 mesiacov	43 mesiacov	29 mesiacov	/
Celková priemerná dĺžka trvania postupu	22 mesiacov	21 mesiacov	19 mesiacov	20 mesiacov

10. TERMINOLÓGIA

A. Inštitúcie Únie

- **Európsky parlament:** pozri kapitolu 2.1.
- **Rada:** pozri kapitolu 2.2.
- **Európska komisia:** pozri kapitolu 2.3.
- **Európska rada:** pozri kapitolu 2.4.
- **Súdny dvor Európskej únie (SDEÚ):** pozri kapitolu 2.4.
- **Európska centrálna banka (ECB):** pozri kapitolu 2.4.

B. Orgány Únie

- **Výbor regiónov (VR):** pozri kapitolu 2.4.
- **Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV):** pozri kapitolu 2.4.

C. Národné parlamenty

- **Protokol č. 1 a 2:** pozri kapitolu 2.4.
- **Žltá karta:** pozri kapitolu 2.4.
- **Oranžová karta:** pozri kapitolu 2.4.
- **Odôvodnené stanovisko:** pozri kapitolu 2.4.

D. Zmluvy a postupy

- **Lisabonská zmluva, Zmluva z Nice, Amsterdamská zmluva, Maastrichtská zmluva:** pozri kapitolu 1 a rámček 1.
- **Zmluva o Európskej únii (Zmluva o EÚ):** Pozri kapitolu 1.
- **Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ):** pozri kapitolu 1 a prílohu I k príslušným článkom týkajúcim sa riadneho legislatívneho postupu.
- **Riadny legislatívny postup:** pozri aj kapitolu 1 a prílohu I.
  - **Prvé čítanie:** pozri kapitoly 3.2, 4.3 a rámček 10 v kapitole 4.
  - **Skorá dohoda v druhom čítaní:** pozri kapitoly 3.2.2, 4.3.1 a rámček 10 v kapitole 4.
  - **Druhé čítanie:** pozri kapitoly 3.3, 4.3 a rámček 10 v kapitole 4.
  - **Zmierovacie konanie a tretie čítanie:** pozri kapitoly 3.4, 5 a rámček 10 v kapitole 4.
- **Osobitné legislatívne postupy:** pozri kapitolu 7.
  - **Konzultácie:** pozri kapitolu 7.1.1.
  - **Súhlas:** pozri kapitolu 7.1.2.
- **Delegované a vykonávacie akty (DVA):** pozri kapitolu 7.2.

E. Orgány, aktéri a rozhodovanie v rámci inštitúcií

Európsky parlament:

Orgány a aktéri

- **Konferencia predsedov:** pozri rámček 2 v kapitole 2.1.
- **Predsedníctvo:** pozri rámček 2 v kapitole 2.1.
- **Konferencia predsedov výborov:** pozri rámček 2 v kapitole 2.1.
- **Predseda (a podpredsedovia):** pozri kapitolu 2.1.
- **Koordinátori:** pozri kapitolu 2.1.
- **Spravodajca a tieňoví spravodajcovia:** pozri kapitolu 2.1.
- **Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko:** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Tieňové stretnutia:** pozri kapitolu 3.1.2.

Zapojenie rôznych výborov do riadneho legislatívneho postupu

- **Gestorský výbor (alebo výbor zodpovedný za príslušnú oblast)** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Výbor požiadany o stanovisko:** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Pridružený výbor:** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Spoločný výbor:** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Postup „článok 56+“:** pozri poznámku pod čiarou k rámčeku 6 v kapitole 3.2.1.

Rozhodovanie

- **Rokovací poriadok:** pozri kapitolu 4.3, rámček 12 v kapitole 8, kapitolu 11 a prílohu II.
- **Kódex správania:** pozri prílohu III.
- **Prahové hodnoty:** pozri rámček 12 v kapitole 8.
- **Výlučná právomoc:** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Spoločná právomoc:** pozri rámček 6 v kapitole 3.2.1.
- **Jednoduchá väčšina:** pozri rámček 8 v kapitole 3.2.1.
- **Kvalifikovaná väčšina:** pozri rámček 8 v kapitole 3.2.1.
- **Ústny pozmeňujúci návrh:** pozri kapitolu 3.2.1.
- **Hlasovanie podľa mien (HPM):** pozri kapitolu 3.2.1.

Rada:

Orgány

- **Predsedníctvo Rady:** pozri kapitolu 2.2 a prílohu IV.
- **COREPER I a II:** pozri kapitolu 2.2.
- **Osobitný výbor pre polnohospodárstvo (OVP):** pozri poznámku pod čiarou v kapitole 2.2.

- **Skupina Antici:** pozri kapitolu 2.2 a rámček 4.4.2.
- **Skupina Mertens:** pozri kapitolu 2.2 a rámček 4.4.2.
- **Pracovná skupina:** pozri kapitolu 2.2 a rámček 4.4.2.

Rozhodovanie

- **Rokovací poriadok (rok. por.):** pozri kapitolu 2.2 a kapitolu 11.
- **Všeobecné smerovanie:** pozri kapitolu 3.2.2 a 3.4.2.
- **Správa o pokroku:** pozri kapitolu 3.2.2.
- **Jednoduchá väčšina:** pozri rámček 8 v kapitole 3.2.1.
- **Kvalifikovaná väčšina:** pozri rámček 8 v kapitole 3.2.1.
- **Body A a B:** pozri kapitolu 2.2.

Komisia

Orgány a aktéri

- **Kolégium komisárov:** pozri kapitolu 2.3 a rámček 4.4.3.
- **Predseda a podpredsedovia:** pozri kapitolu 2.3.
- **Skupina pre medziinštitucionálne vzťahy (GRI):** pozri kapitolu 2.3.

Rozhodovanie

- **Rokovací poriadok:** pozri kapitolu 2.3 a kapitolu 11.
- **Stiahnutie návrhu:** pozri rámček 3 v kapitole 2.3.
- **Zelené knihy/biele knihy:** pozri kapitolu 2.3.

F. Útvary v rámci sekretariátu Európskeho parlamentu

- **LEGI: oddelenie pre legislatívne veci (pôvodne nazývané** oddelenie zmierovacieho konania a spolurozhodovacieho konania – CODE) (generálne riaditeľstvo pre vnútorné politiky Únie, riaditeľstvo pre legislatívnu koordináciu a koordináciu výborov) poskytuje podporu a poradenstvo a zabezpečuje koordináciu v legislatívnych, procedurálnych a inštitucionálnych otázkach. Má prehľad o všetkých aktuálnych návrhochv rámci riadneho legislatívneho postupu a pomáha pri riešení procedurálnych, horizontálnych a osobitných otázok, najmä počas medziinštitucionálnych legislatívnych rokovaní, kedy pomáha poslancom, skupinám a sekretariátom výborov. Oddelenie podporuje súdržnosť medzi parlamentnými výbormi v ich legislatívnej práci, a to aj prostredníctvom výmeny najlepších postupov a organizovania neformálnych sietí a odbornej prípravy. Má tiež špecifické odborné znalosti o aspektoch súvisiacich s delegovanými a vykonávacími aktmi a udržiava kontakt s ostatnými inštitúciami v súvislosti s medziinštitucionálnymi otázkami, ktoré sa týkajú riadneho legislatívneho postupu. Okrem toho pôsobí ako sekretariát počas tretieho čítania v rámci riadneho legislatívneho postupu (t. j. počas zmierovacích postupov). Oddelenie LEGI tiež

pomáha pri organizovaní podpisovania legislatívnych textov v konečnom znení Parlamentom a Radou.

- **COORDLEG: oddelenie pre koordináciu výborov a legislatívne plánovanie** (generálne riaditeľstvo pre vnútorné politiky Únie, riaditeľstvo pre legislatívnu koordináciu a koordináciu výborov) organizuje schôdze Konferencie predsedov výborov a pomáha jej predsedovi, pripravuje odporúčania Konferencie predsedov výborov do programu budúcich plenárnych schôdzí, zaoberá sa záležitosťami pôsobnosti výborov a ich vzájomnej spolupráce, monitoruje pracovný program Komisie, zabezpečuje kompletnú koordináciu činností výborov (ustanovujúce schôdze, vypočutia designovaných komisárov, iniciatívne správy a činnosti vo vzťahu k národným parlamentom) a poskytuje poradenstvo sekretariátom výborov o procedurálnych/organizačných otázkach atď., konkrétnie prostredníctvom výmen najlepších postupov.
- **DLA:** riaditeľstvo pre legislatívne akty (generálne riaditeľstvo pre Predsedníctvo) tvoria právniči lingvisti Parlamentu. Právniči lingvisti, ktorí pracujú vo všetkých 24 jazykoch, majú popri iných úlohách na starosti poskytovanie poradenstva poslancom, skupinám a sekretariátom pri legislatívnej tvorbe v celom legislatívnom procese a spolu s Radou sú zodpovední za právno-lingvistickú finalizáciu všetkých aktov prijímaných v rámci riadneho legislatívneho postupu. V súvislosti s projektovými tímmi právnik lingvista, ktorý sa zaoberá určitým legislatívnym návrhom, poskytuje aj pomoc týkajúcu sa postupu a plánovania neskorších fáz legislatívneho procesu a funguje ako kontaktné miesto medzi sekretariátom výboru a inými službami generálneho riaditeľstva pre Predsedníctvo.
- **Právna služba:** právna služba má dvojakú úlohu: poskytuje poradenstvo Parlamentu o právnych otázkach a zastupuje ho na súdnych konaniach. V tejto úlohe poradcu pomáha politickým orgánom Parlamentu (predsedovi, Predsedníctvu, Konferencii predsedov, kvestorom a parlamentným výborom) a jeho sekretariátu počas celého legislatívneho cyklu. Vydáva nezávislé právne stanoviská a ponúka nepretržitú pomoc parlamentným výborom. Členovia právnej služby ako zamestnanci Parlamentu zároveň reprezentujú inštitúciu na Súdnom dvore a Všeobecnom súde, keď je napadnutý určitý právny predpis, ktorý bol prijatý na základe spoločného rozhodnutia Parlamentu a Rady.

11. UŽITOČNÉ ODKAZY

Parlament	www.europarl.europa.eu
Rokovací poriadok	http://www.europarl.europa.eu/sides/getLastRules.do?language=SK&reference=TOC
Webová stránka Riadny legislatívny postup (vrátane štatistik)	http://www.europarl.europa.eu/ordinary-legislative-procedure/sk/home.html
Legislatívny prehľad (databáza medziinštitucionálnych rozhodovacích postupov)	<p>http://www.europarl.europa.eu/oeil/home/home.do</p> <p>V súvislosti s riadnym legislatívnym postupom sú k dispozícii okrem iného tieto dokumenty:</p> <p><i>Prvé čítanie v Parlamente:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Návrh správy a konečná správa, ktorú vypracoval spravodajca a prijal gestorský výbor (to isté v prípade stanovísk, ktoré vypracúvajú iné výbory) • Pozmeňujúce návrhy k návrhu Komisie predložené vo výbore • Pozmeňujúce návrhy predložené na plenárnej schôdzi • Pozícia Parlamentu prijatá v prvom čítaní <p><i>Druhé čítanie v Parlamente:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Návrh odporúčania do druhého čítania a konečné odporúčanie do druhého čítania, ktoré vypracoval spravodajca a prijal gestorský výbor • Pozmeňujúce návrhy k pozícii Rady v prvom čítaní predložené vo výbore • Pozmeňujúce návrhy predložené na plenárnej schôdzi • Pozícia Parlamentu prijatá v druhom čítaní <p><i>Zmierovacie konanie a tretie čítanie:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • spoločný návrh schválený Zmierovacím výborom • Tretie čítanie – schválenie Parlamentom <p><i>Medziinštitucionálne rokovania:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Mandát Parlamentu na rokovanie • Predbežná dohoda
Rada	http://www.consilium.europa.eu/sk/
Rokovací poriadok	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32009D0937&from=SK
Verejný register dokumentov Rady	http://www.consilium.europa.eu/sk/documents-publications/public-register/

Komisia	https://ec.europa.eu/commission/index_sk
Rokovací poriadok	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010D0138&from=SK
Sledujte proces tvorby právnych predpisov:	https://ec.europa.eu/info/law/track-law-making_sk
Platforma REFIT	https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/overview-law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/reducing-burdens-and-simplifying-law/refit-platform_sk
Konzultácie	http://ec.europa.eu/info/consultations_sk
Posúdenia vplyvu a plánované legislatívne návrhy	http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/index_sk.htm
Zmluvy	
Konsolidované znenie Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ) a Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:326:FULL:SK:PDF
Zoznam právnych základov ustanovujúcich riadny legislatívny postup v Lisabonskej zmluve ¹	List_of_legal_bases.pdf">http://www.epgencms.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/89445f93-5ccc-405a-b0dd-d37f09c4a9e9>List_of_legal_bases.pdf
Medziinštitucionálne dohody	
Medziinštitucionálna dohoda o lepšej tvorbe práva (2016)	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016Q0512(01)&from=SK
Rámcová dohoda o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou (2010)	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010Q1120(01)&from=SK
Spoločné vyhlásenie o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup (2007)	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007C0630(01)&from=SK

¹ Prevzaté z dokumentu A6-0013/2008 s názvom Správa o Lisabonskej zmluve (2007/2286(INI)).

Ďalšie (vyhľadávacie nástroje)	
EUR-Lex	http://eur-lex.europa.eu/homepage.html
Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie (Úrad pre publikácie)	https://publications.europa.eu/sk/home
Register DVA	https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/home
Vymedzovacie kritériá	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_2019.223.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2019:223:TOC

PRÍLOHY

PRÍLOHA I – Článok 294 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

1. Ak zmluvy pri prijímaní aktu odkazujú na riadny legislatívny postup, uplatňuje sa nasledujúci postup.

2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade návrh.

Prvé čítanie

3. Európsky parlament prijme svoju pozíciu v prvom čítaní a predloží ju Rade.

4. Ak Rada schváli pozíciu Európskeho parlamentu, dotknutý akt sa prijme v znení, ktoré zodpovedá pozícii Európskeho parlamentu.

5. Ak Rada neschváli pozíciu Európskeho parlamentu, prijme svoju pozíciu v prvom čítaní a predloží ju Európskemu parlamentu.

6. Rada v plnom rozsahu informuje Európsky parlament o dôvodoch, ktoré ju viedli k prijatiu pozície v prvom čítaní. Komisia v plnom rozsahu informuje o svojej pozícii Európsky parlament.

Druhé čítanie

7. Ak do troch mesiacov od tohto oznámenia Európsky parlament:

a) schváli pozíciu Rady v prvom čítaní alebo neprijme rozhodnutie, dotknutý právny akt sa považuje za prijatý v znení, ktoré zodpovedá pozícii Rady;

b) odmietne väčšinou jeho poslancov pozíciu Rady v prvom čítaní, navrhovaný právny akt sa považuje za neprijatý;

c) navrhne väčšinou všetkých jeho poslancov zmeny pozície Rady v prvom čítaní, takto zmenené znenie sa predloží Rade a Komisii; Komisia k týmto zmenám vydá stanovisko.

8. Ak do troch mesiacov od doručenia zmien Európskeho parlamentu Rada kvalifikovanou väčšinou:

a) schváli všetky tieto zmeny, dotknutý právny akt sa považuje za prijatý;

b) neschváli všetky zmeny, predseda Rady po dohode s predsedom Európskeho parlamentu zvolá do šiestich týždňov zasadnutie Zmierovacieho výboru.

9. Rada sa uznáša jednomyselne o zmenách, ku ktorým Komisia zaujala zamietavé stanovisko.

Zmierovací postup

10. Úlohou Zmierovacieho výboru, ktorý sa skladá z členov Rady alebo ich zástupcov a rovnakého počtu členov zastupujúcich Európsky parlament, je dosiahnuť do šiestich týždňov od jeho zvolania kvalifikovanou väčšinou členov Rady alebo ich zástupcov a väčšinou členov zastupujúcich Európsky parlament dohodu o spoločnom návrhu na základe pozícii Európskeho parlamentu a Rady v druhom čítaní.

11. Na rokovaniach Zmierovacieho výboru sa zúčastňuje Komisia, ktorá vyvinie akékoľvek užitočné iniciatívy s cieľom zblížiť pozície Európskeho parlamentu a Rady.

12. Ak do šiestich týždňov od svojho zvolania Zmierovací výbor neschváli spoločný návrh, navrhovaný právny akt sa považe za neprijatý.

Tretie čítanie

13. Ak v tejto lehote Zmierovací výbor schváli spoločný návrh, Európsky parlament, ktorý sa uznáša väčšinou odovzdaných hlasov, a Rada, ktorá sa uznáša kvalifikovanou väčšinou, majú od schválenia lehotu šiestich týždňov na prijatie dotknutého právneho aktu v súlade so spoločným návrhom. Ak tak neurobia, navrhovaný právny akt sa považe za neprijatý.

14. Lehota troch mesiacov a šiestich týždňov uvedené v tomto článku môžu byť predĺžené najviac o jeden mesiac, respektíve o dva týždne, a to na základe iniciatívy Európskeho parlamentu alebo Rady.

Osobitné ustanovenia

15. Keď je v prípadoch ustanovených v zmluvách legislatívny akt v rámci riadneho legislatívneho postupu predložený na základe iniciatívy skupiny členských štátov, na základe odporúčania Európskej centrálnej banky alebo na žiadosť Súdneho dvora, odsek 2, odsek 6 druhá veta a odsek 9 sa neuplatňujú.

V takýchto prípadoch Európsky parlament a Rada predložia Komisii navrhovaný právny akt spolu so svojimi pozíciami v prvom a druhom čítaní. Európsky parlament alebo Rada môžu počas celého postupu požiadať Komisiu o stanovisko, ktoré Komisia môže vydať aj z vlastnej iniciatívy. Ak to považe za potrebné, môže sa Komisia v súlade s odsekom 11 zúčastňovať aj na práci Zmierovacieho výboru.

PRÍLOHA II –Články týkajúce sa riadneho legislatívneho postupu

Oddiel 1 – Prvé čítanie	
Článok 59	(Hlasovanie v pléne)
Článok 60	(Vrátenie veci)
Článok 62	(Dohoda)
Oddiel 2 – Druhé čítanie	
Článok 63	(Pozícia Rady)
Článok 64	(Lehoty)
Článok 65	(Výbor)
Článok 66	(Plénum)
Článok 67	(Hlasovanie)
Článok 68	(Prípustnosť)
Článok 69	(Dohoda)
Oddiel 3 – Medziinštitucionálne rokovania	
Článok 70	(Všeobecné ustanovenia)
Článok 71	(Prvé čítanie v EP)
Článok 72	(Skoré druhé čítanie)
Článok 73	(Druhé čítanie)
Článok 74	(Priebeh rokovania)
Oddiel 4 – Články o zmierovacom postupe a treťom čítaní	
Článok 75	(Lehoty)
Článok 76	(Zvolanie Zmierovacieho výboru)
Článok 77	(Delegácia)
Článok 78	(Spoločný návrh)

Článok 59: Hlasovanie v Parlamente – prvé čítanie

1. Parlament môže schváliť, pozmeniť alebo zamietnuť návrh legislatívneho aktu.
2. Parlament hlasuje najprv o každom návrhu na okamžité zamietnutie návrhu legislatívneho aktu, ktorý predložil písomne gestorský výbor, politická skupina alebo poslanci, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu.

Ak sa tento návrh na zamietnutie prijme, predseda Parlamentu požiada inštitúciu, ktorá je jeho autorom, aby návrh legislatívneho aktu stiahla.

Ak inštitúcia, ktorá je jeho autorom, návrh stiahne, predseda Parlamentu vyhlási postup za ukončený.

Ak inštitúcia, ktorá je jeho autorom, nestiahne návrh legislatívneho aktu, predseda Parlamentu oznamí, že prvé čítanie v Parlamente je ukončené, pokiaľ Parlament na návrh predsedu alebo spravodajcu gestorského výboru alebo politickej skupiny alebo poslancov, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, nerozhodne vrátiť vec späť gestorskému výboru na opäťovné posúdenie.

Ak sa tento návrh na zamietnutie neprijme, Parlament postupuje v súlade s odsekmi 3, 4 a 5.

3. Všetky predbežné dohody, ktoré predložil gestorský výbor podľa článku 74 ods. 4, majú pri hlasovaní prednosť a sú predmetom jediného hlasovania, pokiaľ Parlament na žiadosť politickej skupiny alebo poslancov, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, namiesto toho nerozhodne, aby sa hlasovalo o pozmeňujúcich návrhoch v súlade s odsekom 4. V takom prípade sa Parlament takisto rozhodne, či k hlasovaniu o pozmeňujúcich návrhoch pristúpi okamžite. Ak nie, Parlament stanoví novú lehotu na predkladanie pozmeňujúcich návrhov a k hlasovaniu sa pristúpi na nasledujúcom rokovaní.

Ak sa v tomto jedinom hlasovaní prijme predbežná dohoda, predseda Parlamentu oznamí, že prvé čítanie v Parlamente bolo ukončené.

Ak predbežná dohoda nezíska v tomto jedinom hlasovaní väčšinu odovzdaných hlasov, predseda Parlamentu stanoví novú lehotu na predkladanie pozmeňujúcich návrhov k návrhu legislatívneho aktu. O takýchto pozmeňujúcich návrhoch sa hlasuje na nasledujúcom rokovaní s cieľom ukončiť prvé čítanie Parlamentu.

4. Okrem prípadu, keď sa prijal návrh na zamietnutie v súlade s odsekom 2 alebo sa prijala predbežná dohoda v súlade s odsekom 3, hlasuje sa následne o všetkých pozmeňujúcich návrhoch k návrhu legislatívneho aktu, a to prípadne vrátane jednotlivých častí predbežnej dohody, ak boli podané žiadosti o hlasovanie po častiach alebo o oddelené hlasovanie alebo boli predložené protichodné pozmeňujúce návrhy.

Pred tým, než Parlament hlasuje o pozmeňujúcich návrhoch, predseda Parlamentu môže požiadať Komisiu o vyjadrenie jej pozície a Radu o pripomienky.

Po tom, ako Parlament hlasoval o týchto pozmeňujúcich návrhoch, hlasuje o celom návrhu legislatívneho aktu, a to buď v znení zmien alebo v pôvodnom znení.

Ak je celý návrh legislatívneho aktu, a to buď v znení zmien alebo v pôvodnom znení, prijatý, predseda Parlamentu oznámi, že prvé čítanie je ukončené, pokiaľ sa na návrh predsedu alebo spravodajcu gestorského výboru alebo politickej skupiny alebo poslancov, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, Parlament nerozhodne vrátiť vec späť gestorskému výboru na účel medziinštitucionálnych rokovania v súlade s článkami 60 a 74.

Ak celý návrh legislatívneho aktu v znení zmien alebo v pôvodnom znení nezíska väčšinu odovzdaných hlasov, predseda Parlamentu vyhlási, že prvé čítanie je ukončené, pokiaľ sa na návrh predsedu alebo spravodajcu gestorského výboru alebo politickej skupiny alebo poslancov, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, Parlament nerozhodne vrátiť vec späť gestorskému výboru na opätné posúdenie.

5. Po hlasovaní podľa odsekov 2, 3 a 4 a následnom hlasovaní o pozmeňujúcich návrhoch k návrhu legislatívneho uznesenia týkajúcich sa prípadných procedurálnych požiadaviek sa legislatívne uznesenie považuje za prijaté. V prípade potreby sa legislatívne uznesenie upraví podľa článku 203 ods. 2, aby odrážalo výsledok hlasovania podľa odsekov 2, 3 a 4 tohto článku.

Znenie legislatívneho uznesenia a pozície Parlamentu postúpi predseda Parlamentu Rade a Komisii, a ak návrh legislatívneho aktu pochádza od nich, aj skupine autorských členských štátov, Súdnemu dvoru alebo Európskej centrálnej banke.

Článok 60: Vrátenie veci gestorskému výboru

Ak sa v súlade s článkom 59 vec vráti gestorskému výboru na opätné posúdenie alebo na medziinštitucionálne rokovania v súlade s článkom 74, gestorský výbor podá ústne alebo písomne Parlamentu správu v lehote štyroch mesiacov. Uvedenú lehotu môže Konferencia predsedov predĺžiť.

Po vrátení veci výboru musí výbor zodpovedný za príslušnú oblasť, predtým ako rozhodne o postupe, ktorý sa uplatní, umožniť pridruženému výboru podľa článku 57 rozhodnúť o pozmeňujúcich návrhoch vo veciach patriacich do jeho výlučnej pôsobnosti, a najmä o tom, ktoré z týchto pozmeňujúcich návrhov majú byť znova predložené v pléne.

Parlamentu nič nebráni, aby rozhodol, že sa v prípade potreby bude po správe gestorského výboru, ktorému sa vec vrátila, konáť záverečná rozprava.

Článok 62: Dohoda v prvom čítaní

Ak Rada v súlade s článkom 294 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie informuje Parlament, že schválila jeho pozíciu, predsedu Parlamentu po finalizácii podľa článku 203 rokovacieho poriadku v pléne oznámi, že legislatívny akt bol priyatý v znení, ktoré zodpovedá pozícii Parlamentu.

Článok 63: Predloženie pozície Rady

1. Predloženie pozície Rady podľa článku 294 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa uskutoční tým, že ju predsedu Parlamentu oznámi v Parlamente. Predseda Parlamentu vystúpi s oznámením po tom, ako mu boli doručené dokumenty obsahujúce pozíciu samotnú, všetky vyhlásenia zaznamenané v zápisniciach Rady pri prijímaní pozície, dôvody, ktoré viedli Radu k prijatiu svojej pozície, a pozíciu Komisie, riadne preložené do úradných jazykov Európskej únie. Predseda Parlamentu vystúpi s oznámením na schôdzi, ktorá nasleduje po doručení týchto dokumentov.

Predseda Parlamentu sa pred oznámením a po porade s predsedom gestorského výboru alebo so spravodajcom uistí, že doručený text je skutočne pozícia Rady v prvom čítaní a že nenastali okolnosti uvedené v článku 61. V opačnom prípade predseda Parlamentu spolu s gestorským výborom, a ak je to možné, so súhlasom Rady, hľadajú vhodné riešenie.

2. Pozícia Rady sa dňom jej oznámenia v Parlamente považuje za automaticky pridelenú gestorskému výboru v prvom čítaní.
3. Zoznam takýchto predložení sa uverejní v zápisnici z rokovania spolu s názvami gestorských výborov.

Článok 64: Predĺženie lehot

1. Na žiadosť predsedu gestorského výboru predseda Parlamentu predĺži lehoty v druhom čítaní podľa článku 294 ods. 14 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
2. Predseda Parlamentu oznámi Parlamentu každé predĺženie lehot podľa článku 294 ods. 14 Zmluvy o fungovaní Európskej únie bez ohľadu na to, či k tomuto predĺženiu došlo z podnetu Parlamentu alebo Rady.

Článok 65: Postup v gestorskom výbere

1. Pozícia Rady sa zaradí ako prioritný bod do programu prvej schôdze gestorského výboru, ktorá sa má konáť po oznámení tejto pozície. Rada môže byť vyzvaná, aby uviedla svoju pozíciu.
2. Ak gestorský výbor nerozhodne inak, zostáva spravodajca z prvého čítania spravodajcom v druhom čítaní.
3. Ustanovenia článku 68 ods. 2 a 3 týkajúce sa prípustnosti pozmeňujúcich návrhov k pozícii Rady sa uplatnia na konanie v gestorskom výbere; návrhy na zamietnutie a

pozmeňujúce návrhy môžu predložiť iba členovia tohto výboru alebo ich stáli náhradníci. Výbor rozhoduje väčšinou odovzdaných hlasov.

4. Gestorský výbor predloží odporúčanie do druhého čítania, v ktorom navrhne pozíciu Rady schváliť, zmeniť alebo zamietnuť. Odporúčanie obsahuje stručné odôvodnenie navrhovaného rozhodnutia.

5. Články 51, 52, 56 a 198 sa neuplatňujú v druhom čítaní.

Článok 66: Predloženie Parlamentu

Pozícia Rady, a ak je k dispozícii, odporúčanie gestorského výboru do druhého čítania sa automaticky zaradia do návrhu programu schôdze, ktorej streda spadá pred a zároveň najbližšie ku dňu uplynutia trojmesačnej lehoty, alebo v prípade predĺženia podľa článku 64 štvormesačnej lehoty, ak vec nebola prerokovaná na skoršej schôdzi.

Článok 67: Hlasovanie v Parlamente – druhé čítanie

1. Parlament hlasuje najprv o každom návrhu na okamžité zamietnutie pozície Rady, ktorý predložil písomne gestorský výbor, politická skupina alebo poslanci, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu. Na prijatie takého návrhu je potrebné, aby získal väčšinu hlasov všetkých poslancov Parlamentu.

Ak je tento návrh na zamietnutie prijatý, pozícia Rady je zamietnutá a predseda oznamí v Parlamente ukončenie legislatívneho postupu.

Ak tento návrh na zamietnutie nie je prijatý, Parlament postupuje v súlade s odsekmi 2 až 5.

2. Všetky predbežné dohody predložené gestorským výborom podľa článku 74 ods. 4 majú pri hlasovaní prednosť a sú predmetom jediného hlasovania, pokiaľ sa Parlament na žiadosť politickej skupiny alebo poslancov, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, nerozhodol okamžite hlasovať o pozmeňujúcich návrhoch v súlade s odsekom 3.

Ak predbežná dohoda v jedinom hlasovaní získa väčšinu hlasov všetkých poslancov Parlamentu, predseda oznamí v Parlamente, že druhé čítanie v Parlamente bolo ukončené.

Ak predbežná dohoda nezíska v jedinom hlasovaní väčšinu hlasov všetkých poslancov, Parlament potom postupuje v súlade s odsekmi 3, 4 a 5.

3. Okrem prípadov, keď bol prijatý návrh na zamietnutie v súlade s odsekom 1 alebo keď bola prijatá predbežná dohoda v súlade s odsekom 2, sa následne hlasuje o pozmeňujúcich návrhoch k pozícii Rady vrátane tých, ktoré sú obsiahnuté v predbežnej dohode predloženej gestorským výborom podľa článku 74 ods. 4. Každý pozmeňujúci návrh k pozícii Rady je prijatý iba vtedy, ak získal väčšinu hlasov všetkých poslancov Parlamentu.

Pred hlasovaním o pozmeňujúcich návrnoch môže predseda Parlamentu požiadať Komisiu, aby vyjadriala svoju pozíciu, a Radu o pripomienky.

4. Ak aj Parlament hlasuje proti pôvodnému návrhu na zamietnutie pozície Rady podľa odseku 1, Parlament môže, na základe návrhu predsedu alebo spravodajcu gestorského výboru alebo politickej skupiny alebo poslancov, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, zvážiť ďalší návrh na zamietnutie po hlasovaní o pozmeňujúcich návrnoch podľa odsekov 2 alebo 3. Na prijatie takého návrhu je potrebné, aby získal väčšinu hlasov všetkých poslancov Parlamentu.

Ak sa pozícia Rady zamietne, predseda oznámi v Parlamente ukončenie legislatívneho postupu.

5. Po hlasovaní podľa odsekov 1 až 4 a každom následnom hlasovaní o pozmeňujúcich návrnoch k návrhu legislatívneho uznesenia týkajúcich sa procedurálnych požiadaviek predsedu Parlamentu oznámi, že druhé čítanie v Parlamente bolo ukončené a legislatívne uznesenie sa považuje za prijaté. V prípade potreby sa legislatívne uznesenie upraví podľa článku 203 ods. 2, aby odrážalo výsledok hlasovania podľa odsekov 1 až 4 alebo uplatnenie článku 69.

Text legislatívneho uznesenia a prípadnej pozície Parlamentu postúpi predseda Parlamentu Rade a Komisii.

Ak neboli podaný návrh na zamietnutie alebo zmenu pozície Rady, pozícia sa považuje za prijatú.

Článok 68: Prípustnosť pozmeňujúcich návrhov k pozícii Rady

1. Gestorský výbor, politická skupina alebo poslanci, ktorí dosiahli aspoň nízku prahovú hodnotu, môžu na prerokovanie v Parlamente predložiť pozmeňujúce návrhy k pozícii Rady.

2. Pozmeňujúci návrh k pozícii Rady je prípustný, len ak je v súlade s článkami 180 a 181 a ak jeho cieľom je:

- a) úplné alebo čiastočné obnovenie pozície prijatej Parlamentom v prvom čítaní alebo
- b) dosiahnutie kompromisu medzi Radou a Parlamentom alebo
- c) zmena časti textu pozície Rady, ktorá nebola zahrnutá alebo sa obsahom líši od návrhu predloženého v prvom čítaní, alebo
- d) zohľadnenie nového skutkového alebo právneho stavu, ktorý nastal od prijatia pozície Parlamentu v prvom čítaní.

Rozhodnutie predsedu Parlamentu o prípustnosti pozmeňujúceho návrhu je konečné.

3. Ak sa v čase od prvého čítania konali nové voľby, avšak článok 61 sa neuplatnil, predseda Parlamentu môže rozhodnúť o výnimke z obmedzení týkajúcich sa prípustnosti uvedených v odseku 2.

Článok 69: Dohoda v druhom čítaní

Ak nie je predložený žiadny návrh na zamietnutie pozície Rady ani pozmeňujúci návrh k uvedenej pozícii podľa článkov 67 a 68 v lehotách na predloženie pozmeňujúcich návrhov alebo návrhov na zamietnutie a na hlasovanie o nich, predseda Parlamentu v pléne oznamí, že navrhovaný akt bol prijatý.

Článok 70: Všeobecné ustanovenia

Rokovania s inými inštitúciami, ktorých cieľom je dosiahnutie dohody počas legislatívneho postupu, sa môžu začať iba potom, ako bolo prijaté rozhodnutie v súlade s článkami 71 až 73, alebo potom, čo Parlament vráti vec na medziinštitucionálne rokovanie. Takéto rokovania sa vedú so zreteľom na Kódex správania stanovený Konferenciou predsedov⁽¹⁾.

(1) Kódex správania pri rokovaniach v rámci riadneho legislatívneho postupu ([pozri Súbor - časť C.2.](#))

Článok 71: Rokovania pred prvým čítaním v Parante

1. Ak výbor prijal legislatívnu správu podľa článku 51, väčšinou svojich členov môže rozhodnúť začať rokovania na základe tejto správy.
2. Rozhodnutia o začatí rokovania sa oznámia na začiatku schôdze nasledujúcej po ich prijatí vo výbere. Do konca dňa, ktorý nasleduje po oznámení v Parante, poslanci alebo politická skupina či politické skupiny, ktorí dosiahli aspoň strednú prahovú hodnotu, môžu písomne požiadať, aby sa hlasovalo o rozhodnutí výboru začať rokovania. Parlament potom hlasuje o takej žiadosti počas tej istej schôdze.

Ak do vypršania lehoty stanovenej v prvom pododseku nebude doručená takáto žiadosť, predseda o tom informuje Parante. Ak sa žiadosť predloží, predseda môže okamžite pred hlasovaním udeliť slovo jednému rečníkovi, ktorý je za rozhodnutie výboru začať rokovania, a jednému, ktorý je proti tomuto rozhodnutiu. Každý rečník môže prednieť vyhlásenie, ktoré netrvá dlhšie ako dve minúty.

3. Ak Parante zamietne rozhodnutie výboru začať rokovania, návrh legislatívneho aktu a správa gestorského výboru sa zaradí do programu nasledovnej schôdze a predseda Parante stanoví lehotu na predkladanie pozmeňujúcich návrhov. Uplatňuje sa článok 59 ods. 4.
4. Rokovania sa môžu začať kedykoľvek po uplynutí lehoty stanovenej v odseku 2 prvom pododseku, ak nebola podaná žiadosť o hlasovanie v Parante o rozhodnutí začať rokovania. Ak takáto žiadosť bola podaná, rokovania môžu začať kedykoľvek potom, ako rozhodnutie výboru začať rokovania bolo schválené v Parante.

Článok 72: Rokovania pred prvým čítaním v Rade

Ak Parlament prijal svoju pozíciu v prvom čítaní, táto pozícia predstavuje mandát na všetky rokovania s ostatnými inštitúciami. Gestorský výbor môže väčšinou svojich členov rozhodnúť o začatí rokovania kedykoľvek potom. Takéto rozhodnutia sa oznámia v Parlamente počas schôdze po hlasovaní vo výbere a zaznamenajú sa v zápisnici.

Článok 73: Rokovania pred druhým čítaním v Parlamente

Ak sa pozícia Rady v prvom čítaní postúpila gestorskému výboru, pozícia Parlamentu v prvom čítaní predstavuje podľa článku 68 mandát na rokovania s ostatnými inštitúciami. Gestorský výbor môže rozhodnúť o začatí rokovania kedykoľvek potom.

Ak pozícia Rady v prvom čítaní obsahuje prvky, ktoré nie sú zahrnuté v návrhu legislatívneho aktu alebo v pozícii Parlamentu v prvom čítaní, výbor môže prijať usmernenia pre rokovaciu skupinu, a to aj vo forme pozmeňujúcich návrhov k pozícii Rady.

Článok 74: Priebeh rokovania

1. Rokovaciu skupinu Parlamentu vedie spravodajca a predsedá jej predseda gestorského výboru alebo podpredseda, ktorého určí predseda výboru. Jej členmi sú prinajmenšom tieňoví spravodajcovia z každej politickej skupiny, ktorá si želá zúčastniť sa.
2. Akýkoľvek dokument, o ktorom sa má rokovať na stretnutí s Radou a Komisiou (trialóg), sa rozpošle rokovacej skupine najmenej 48 hodín, alebo v naliehavých prípadoch najmenej 24 hodín pred začatím predmetného trialógu.
3. Po každom trialógu podá predseda rokovacej skupiny a spravodajca, v mene rokovacej skupiny, správu o rokovaniach na nasledujúcej schôdzi gestorského výboru.

Ak nie je možné zvolať včas schôuzu výboru, predseda rokovacej skupiny a spravodajca podajú v mene rokovacej skupiny správu o rokovaniach na schôdzi koordinátorov výboru.

4. Ak sa na rokovaní dosiahne predbežná dohoda, informuje sa o tom bezodkladne gestorský výbor. Dokumenty, v ktorých sú zachytené výsledky posledného trialógu, sa poskytnú gestorskému výboru a uverejnia sa. Predbežná dohoda sa predloží gestorskému výboru, ktorý rozhodne jediným hlasovaním väčšinou odovzdaných hlasov, či ju schváli. Ak sa táto dohoda prijme, predloží sa Parlamentu na prerokovanie spôsobom, ktorý jasne dokumentuje zmeny návrhu legislatívneho aktu.
5. V prípade nezhody medzi dotknutými výbormi podľa článkov 57 a 58 stanoví predseda Konferencie predsedov výborov v súlade so zásadami stanovenými v uvedených článkoch podrobnej pravidlá začatia rokovania a ich vedenia.

Článok 75: Predĺženie lehot

1. Na žiadosť delegácie Parlamentu v Zmierovacom výbere predsedu Parlamentu predĺži lehoty v súlade s článkom 294 ods. 14 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
2. Predseda oznamí Parlamentu každé predĺženie lehot podľa článku 294 ods. 14 Zmluvy o fungovaní Európskej únie bez ohľadu na to, či k tomuto predĺženiu došlo z podnetu Parlamentu alebo Rady.

Článok 76: Zvolanie Zmierovacieho výboru

Ak Rada informuje Parlament, že nemôže schváliť všetky pozmeňujúce návrhy Parlamentu k pozícii Rady, predseda Parlamentu sa dohodne s Radou na termíne a mieste prvej schôdze Zmierovacieho výboru. Lehota šiestich týždňov, v prípade predĺženia podľa článku 294 ods. 10 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ôsmich týždňov, začína plynúť odo dňa, keď sa výbor zíde po prvýkrát.

Článok 77: Delegácia v Zmierovacom výbere

1. Delegácia Parlamentu v Zmierovacom výbere musí mať rovnaký počet členov ako delegácia Rady.
2. Politické zloženie delegácie zodpovedá zloženiu Parlamentu podľa politických skupín. Konferencia predsedov určí presný počet poslancov z každej politickej skupiny, ktorí majú byť členmi delegácie Parlamentu.
3. Členov delegácie na jednotlivé zmierovacie postupy vymenujú politické skupiny prednostne z členov gestorského výboru, s výnimkou troch členov, ktorí sú vymenovaní za stálych členov delegácií na obdobie 12 mesiacov. Troch stálych členov vymenujú politické skupiny spomedzi podpredsedov Parlamentu, pričom tito zastupujú aspoň dve rôzne politické skupiny. Predseda a spravodajca gestorského výboru v druhom čítaní, ako aj spravodajca každého pridruženého výboru sú vždy členmi delegácie.
4. Politické skupiny zastúpené v delegácii vymenujú náhradníkov.
5. Politické skupiny, ktoré nie sú zastúpené v delegácii, môžu každá vyslať po jednom zástupcovi na každú internú prípravnú schôdzku delegácie. Ak v delegácii nie sú žiadni nezaradení poslanci, jeden nezaradený poslanec sa môže zúčastniť každej internej prípravnej schôdze delegácie.
6. Delegáciu vedie predseda alebo jeden z troch stálych členov.
7. Delegácia rozhoduje väčšinou hlasov svojich členov. Jej rokovania sú neverejné. Konferencia predsedov vydá ďalšie procesné usmernenia pre prácu delegácie v Zmierovacom výbere.
8. Delegácia podá správu o výsledkoch zmierovacieho postupu Parlamentu.

Článok 78: Spoločný návrh

1. Ak sa Zmierovací výbor dohodne na spoločnom návrhu, vec sa zaraď do programu rokovania Parlamentu, ktoré sa uskutoční do šiestich, a v prípade predĺženia do ôsmich týždňov od schválenia spoločného návrhu Zmierovacím výborom.
2. Predsedajúci alebo iný určený člen delegácie Parlamentu v Zmierovacom výbore urobí vyhlásenie k spoločnému návrhu, ktorý je sprevádzaný správou.
3. K spoločnému návrhu nemôže byť predložený žiadен pozmeňujúci návrh.
4. O spoločnom návrhu ako o celku sa rozhoduje v jedinom hlasovaní. Spoločný návrh je schválený, ak získa väčšinu odovzdaných hlasov.
5. Ak Zmierovací výbor nedosiahne dohodu o spoločnom návrhu, urobí o tom predsedajúci alebo iný určený člen delegácie Parlamentu v Zmierovacom výbore vyhlásenie. Po tomto vyhlásení nasleduje rozprava.
6. Počas zmierovacieho postupu medzi Parlamentom a Radou po druhom čítaní nemožno návrh vrátiť späť výboru.
7. Články 51, 52 a 56 sa neuplatňujú v treťom čítaní.

PRÍLOHA III – Kódex správania pri rokovaniach v rámci riadneho legislatívneho postupu¹

1. Úvod

Tento kódex správania obsahuje usmernenia v rámci Parlamentu k tomu, ako majú prebiehať rokovania počas všetkých fáz riadneho legislatívneho postupu vrátane tretieho čítania, a mal by sa vyklaadať v spojení s článkami 70 až 74 rokovacieho poriadku.

Kódex dopĺňa príslušné ustanovenia Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva², ktoré sa týkajú transparentnosti a koordinácie legislatívneho procesu, ako aj Spoločné vyhlásenie o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup³, na ktorom sa dohodli Parlament, Rada a Komisia 13. júna 2007.

2. Všeobecné zásady a príprava na rokovania

Medziinštitucionálne rokovania v kontexte riadneho legislatívneho postupu sú založené na zásadách transparentnosti, zodpovednosti a účinnosti, aby sa zaistil spoľahlivý, sledovateľný a otvorený proces prijímania rozhodnutí v rámci Parlamentu, ako aj vo vzťahu k verejnosti.

Parlament by mal vo všeobecnosti využívať všetky možnosti dostupné vo všetkých fázach riadneho legislatívneho postupu. Rozhodnutie začať rokovania, najmä s cieľom dosiahnuť dohodu v prvom čítaní, sa posudzuje vždy podľa konkrétneho prípadu, pričom sa berú do úvahy charakteristické vlastnosti každého jedného návrhu.

Spravodajca oznamí možnosť začať rokovania s Radou celému výboru, ktorý rozhodne v súlade s príslušným článkom rokovacieho poriadku. Mandát predstavuje legislatívna správa výboru alebo pozmeňujúce návrhy prijaté v pléne na účel rokovania v prvom čítaní, pozícia Parlamentu v prvom čítaní na účel rokovania v skorom druhom čítaní alebo v druhom čítaní a pozícia Parlamentu v druhom čítaní na účel rokovania v treťom čítaní.

Parlament je informovaný o rozhodnutiach o začatí rokovania a vykonáva nad nimi kontrolu. S cieľom zabezpečiť čo najväčšiu mieru transparentnosti v legislatívnom procese predsed Konferencie predsedov výborov pravidelne informuje Konferenciu predsedov a systematicky a včas jej poskytuje informácie o všetkých rozhodnutiach výboru o začatí rokovania a o napredovaní návrhov rámci riadneho legislatívneho

---

¹ V znení schválenom Konferenciou predsedov 28. septembra 2017.

² Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

³ Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5.

postupu. Každá dohoda dosiahnutá počas rokovaní sa považuje za predbežnú dovtedy, kým ju Parlament neprijme.

Za priebeh rokovaní v prvom čítaní, skorom druhom čítaní a v druhom čítaní nesie hlavnú zodpovednosť gestorský výbor, ktorého zastupuje rokovacia skupina v súlade s článkom 74 rokovacieho poriadku. V treťom čítaní zastupuje Parlament na rokovaniach jeho delegácia v Zmierovacom výbore, ktorú viedie jeden z podpredsedov zodpovedných za zmierovací postup. Počas rokovaní je potrebné zachovávať politickú rovnováhu a všetky politické skupiny majú právo byť zastúpené aspoň na úrovni zamestnancov.

Tento kódex správania sa uplatňuje mutatis mutandis, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 57 rokovacieho poriadku o postupe pridružených výborov alebo článku 58 rokovacieho poriadku o postupe spoločných výborov, najmä pokial' ide o zloženie rokovacej skupiny a priebeh rokovaní. Predsedovia dotknutých výborov by sa mali vopred dohodnúť na podmienkach ich spolupráce počas medziinštitucionálnych rokovaní.

3. Priebeh rokovaní a finalizácia dohody

Parlament zo zásady a s cieľom zvýšiť transparentnosť poskytne prostriedky potrebné na to, aby bola verejnosť riadne informovaná počas celého legislatívneho cyklu, pričom úzko spolupracuje s ostatnými inštitúciami na uľahčenie sledovateľnosti legislatívneho procesu. K tomu patrí aj spoločné oznamovanie úspešných výsledkov legislatívnych postupov, a to aj prostredníctvom spoločných tlačových konferencií alebo akýchkoľvek iných prostriedkov, ktoré sa považujú za vhodné.

Rokovania formou trialógov vychádzajú z jedného spoločného dokumentu (zvyčajne vo forme viacstípcového dokumentu), ktorý vyjadruje pozíciu príslušných inštitúcií ku každému pozmeňujúcemu návrhu inštitúcií a obsahuje aj všetky predbežne dohodnuté kompromisné znenia textu. Tento spoločný dokument slúži všetkým inštitúciám a každé znenie, ktoré sa rozosiela na účel trialógu, by v zásade mali schváliť spoluzákonodarcovia. Po každom trialógu poskytne predseda rokovacej skupiny a spravodajca gestorskému výboru alebo jeho koordinátorom informácie o tom, ako napredujú rokovania.

Ak sa dosiahne predbežná dohoda s Radou, predseda rokovacej skupiny a spravodajca informujú v plnej miere gestorský výbor o výsledku rokovaní, ktorý sa uverejní. Gestorský výbor dostane text každej dosiahnutej predbežnej dohody na posúdenie vo formáte, v ktorom sú jasne vyznačené zmeny návrhu legislatívneho aktu. Gestorský výbor prijme rozhodnutie v súlade s článkom 74 rokovacieho poriadku.

Predbežná dohoda dosiahnutá počas rokovaní sa potvrdí písomne oficiálnym listom. V prípade dohôd v prvom a druhom čítaní predseda Coreperu potvrdí predbežnú dohodu písomne predsedovi gestorského výboru, zatiaľ čo v prípade dohody v skorom druhom čítaní predseda gestorského výboru informuje Radu o tom, že odporučí plénu,

aby prijalo pozíciu Rady v prvom čítaní, ktorá zodpovedá textu predbežnej dohody, v druhom čítaní v Parlamente bez pozmeňujúcich návrhov.¹

Medzi schválením predbežnej dohody výborom a hlasovaním v Parlamente musí byť dostatok času na to, aby politické skupiny mohli pripraviť svoje konečné stanovisko.

V súlade s článkom 203 rokovacieho poriadku sa urobí právno-lingvistická finalizácia predbežnej dohody. Bez výslovného súhlasu Parlamentu a Rady na príslušnej úrovni sa v žiadnej predbežnej dohode nesmú robiť zmeny.

4. Podpora rokovacej skupiny

Rokovacej skupine sa poskytnú všetky prostriedky potrebné na to, aby mohla riadne vykonávať svoju prácu. Pomáha jej tzv. administratívny projektový tím, ktorého koordináciu zabezpečuje sekretariát gestorského výboru a ktorého súčasťou by mali byť minimálne oddelenie pre legislatívne veci, právna služba, riaditeľstvo pre legislatívne akty, tlačové oddelenie Parlamentu, ako aj ďalšie príslušné útvary, o ktorých sa rozhodne podľa konkrétneho prípadu. Na prípravné schôdze pred trialógom alebo na nadväzujúce schôdze po trialógu sa pozývajú poradcovia politických skupín. Oddelenie pre legislatívne veci koordinuje poskytovanie administratívnej pomoci delegácií Parlamentu v Zmierovacom výbore.

---

¹ Pozri bod 18 Spoločného vyhlásenia o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup.

PRÍLOHA IV – Poradie predsedníctiev Rady¹

*Rozdelenie poradia do skupín troch členských štátov (trojice predsedníctiev)
(Predsednícke trio)*

Rumunsko	január – jún	2019
Fínsko	júl – december	2019
Chorvátsko	január – jún	2020
Nemecko	júl – december	2020
Portugalsko	január – jún	2021
Slovinsko	júl – december	2021
Francúzsko	január – jún	2022
Česká republika	júl – december	2022
Švédsko	január – jún	2023
Španielsko	júl – december	2023
Belgicko	január – jún	2024
Maďarsko	júl – december	2024
Poľsko	január – jún	2025
Dánsko	júl – december	2025
Cyprus	január – jún	2026
Írsko	júl – december	2026
Litva	január – jún	2027
Grécko	júl – december	2027
Taliansko	január – jún	2028
Lotyšsko	júl – december	2028
Luxemburg	január – jún	2029
Holandsko	júl – december	2029
Slovensko	január – jún	2030
Malta	júl – december	2030

---

¹ [Ú. v. EÚ L 208, 2.8.2016, s. 42.](#)

Príloha V – Vplyv vystúpenia Spojeného kráľovstva z Európskej únie na väčšiny a prahové hodnoty v riadnom legislatívnom postepe

Väčšina v riadnom legislatívnom postepe	
V Parlamente	
Jednoduchá väčšina:	väčšina odovzdaných hlasov
Kvalifikovaná väčšina:	väčšina všetkých poslancov (v prípade hlasovania v pléne je to 353 zo 705 hlasov)
V Rade	
Jednoduchá väčšina:	väčšina všetkých jej členských štátov (v súčasnosti je potrebná podpora 14 členských štátov)
Kvalifikovaná väčšina:	podpora 55 % členských štátov (t. j. 15 členských štátov) zastupujúcich aspoň 65 % obyvateľstva EÚ
Jednomyselnosť:	všetky hlasujúce členské štáty sú za (zdržanie sa hlasovania nezamedzuje prijatiu na základe jednomyselnosti)

Prahové hodnoty pre procedurálne požiadavky používané v Parlamente		
Nízka hodnota:	prahová	jedna dvadsatina všetkých poslancov Parlamentu alebo politická skupina (36 poslancov)
Stredná hodnota	prahová	jedna desatina všetkých poslancov Parlamentu, zložená z jednej alebo viacerých politických skupín alebo jednotlivých poslancov, alebo kombinácia týchto dvoch možností (71 poslancov)
Vysoká hodnota	prahová	jedna pätina všetkých poslancov Parlamentu, zložená z jednej alebo viacerých politických skupín alebo jednotlivých poslancov, alebo kombinácia týchto dvoch možností (141 poslancov)